

TRENER

ČASOPIS UDRUŽENJA KOŠARKAŠKIH TRENERA

Basketball Clinic Belgrade 2003
Događaj za ponos
i pamćenje

EP: PLAVI - ŠESTI

SPORTSKI PODOVI MONDO

® www.mondoita.com

Mondo je vodeći svetski proizvođač sportskih podloga, čije proizvode preporučuje ili zahteva većina sportskih asocijacija i federacija

Mondo sportski podovi ispunjavaju najstrožije svetske standarde za ovakvu vrstu podloga. Otporni su na vatru u okvirima klase 1 (Q1 + B1)

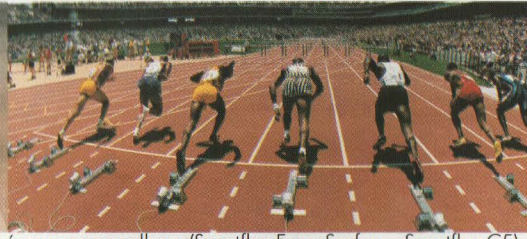
Levelo nudi usluge konsultacija, stručnu montažu i višegodišnju garanciju. Pozovite za besplatne kataloge

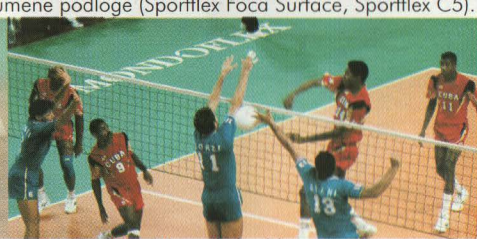
Gumeni podovi za sportske dvorane: Mondoflex Classic, Mondoflex Competition, Mondoflex Performance, Sport Impact (preporuke: FIBA, FIVB, IHF, NHL, ISF..)

PVC podovi za sportske dvorane: Mondosport HP, Mondosport E, Mondosport W (preporuke: FIBA, ISF, FITEL, Federazione Italiana Giuoco Calcio..)

Podloge za otvorene sportske terene: atletske staze (Sportflex Track Surface), višenamenske neklizajuće gumene podloge (Sportflex Foca Surface, Sportflex C5).

Pored sportskih podova, nudimo i nenadmašan izbor vrhunskih podnih obloga za javne ustanove

**SPECIJALISTI
ZA PODOVE**
www.levelo.co.yu

LEVELO
A SAGA COMPANY

Ekskluzivni distributer za područje Srbije:
Levelo, a Saga company
Franša D'Eporea b.b. - Beograd
tel/fax: (011) 3108 545; 648 083; 648 095
e-mail: levelo@saga.co.yu

TRENER

ČASOPIS UDRUŽENJA KOŠARKAŠKIH TRENERA SCG

Broj 25, septembar 2003.

IZ SADRŽAJA

Klinika u slici i reči:

BCB - događaj za ponos i pamćenje

Str. 4 - 8

Vlade Đurović:

Kako smo odbranili zlato

Str. 14

U susret prvenstvu:

Pred novim iskušenjima

Str. 15

Trenerski dani:

Šansa za novo znanje

Str. 20 - 21

Zmagoslav Sagadin:

Jadranom do Evrope

Str. 32

Osvrt na BCB 2003

Propuštena šansa

Poslednjeg dana beogradske košarkaške klinike, u Hali „Pionir“, predavanje Grega Popovića, propustio je samo jedan od stranih trenera koji su prisustvovali ovom seminaru i dve trećine naših. Na prvi pogled - poražavajući podatak za naše košarkaške trenere. Ovu, gotovo neverovatnu činjenicu dodatno opterećuje podatak da se od ukupnog broja naših trenera, iz evidencije UKT SCG, trećina nije ni akreditovala za seminar koji je u košarkaškoj Evropi, pa i svetu, okvalifikovan kao košarkaški događaj najvišeg rejtinga.

Naravno, ovom zabrinjavajućem činjenicom pozabavio se, u analizi seminara i Upravni odbor Udruženja. Samo su potvrđene konstatacije učesnika, predavača, novinara, da je organizacija, koja je proistekla iz izuzetno dobre pripreme, bila izvanredna. Ono što je suštinsko - teme i predavači, bili su na najvišem nivou, kako po kompetentnosti predavača, tako i po raznovrsnosti tema. Uz to, ovako kvalitetan seminar, treba li podsećati, bio je besplatan.

Zato, vratimo se na početak ovog teksta. Nema sumnje da su najveći gubitnici naši košarkaški treneri koji su ovu priliku propustili. Istovremeno nije bilo nijednog člana našeg udruženja koji na ovom seminaru nije mogao nešto naučiti. Da li je „nezainteresovanost“ proistekla iz činjenice da seminar nije bio obaveza!? Treba li nekog ko se svesno opredelio da bude košarkaški trener obavezivati na stručno usavršavanje.

Možda je nešto sasvim treće u pitanju - što, nažalost, nema mnogo veze sa trenerskom strukom, a to je pitanje koliko je u našoj prilično masovnoj trenerskoj organizaciji (u evidenciji je oko hiljadu članova) zaista pravih košarkaških trenera ili nekih to članstvo više služi, u suštini, za lažno predstavljanje.

Naravno da agilni Upravni odbor UKT SCG, na čelu sa predsednikom Dušanom Ivkovićem, ovi podaci neće pokolebati u nastojanju da se našim košarkaškim trenerima, pod najpovoljnijim uslovima, omogućiti kontinuirano i kvalitetno stručno usavršavanje. U tom smislu postignut je već značajan napredak. Sve manje je onih, ali će se javiti i pred početak ove sezone, na svim nivoima, koji će se usprotiviti potrebi da za vođenje ekipe moraju imati odgovarajuće znanje i zvanje. Možda ova tema daje i za pravo onima koji su za oštrije kriterijume prilikom učlanjenja u UKT SCG?

Pred trenerima je nova šansa - „Trenerski dani“ u Novom Sadu. Uz izuzetno kvalitetne teme i predavače, ovaj seminar se podudara sa jednim od najkvalitetnijih ekipnih turnira našeg kontinenta. To je još jedan podatak za koji, oni koji vode Udruženje, zaslužuju priznanje. Verujemo da „Trenerski dani“ neće biti još jedna propuštena prilika. U Novi Sad košarkaški trener mora doći ne zato što je seminar obavezan, već sebe radi.

TRENER

Osnivač i izdavač:
Udruženje košarkaških trenera Jugoslavije Beograd,
Ul. Sazonova, br. 83

Za izdavača
Dušan Ivković

Glavni i odgovorni urednik
Mirko Polovina

Uređivački odbor
Jovo Malešević (predsednik), Milan Opačić,
Milutin Luta Pavlović, Mirko Polovina,
Zoran Radović, Mirko Stojaković,
Jovan Maksimović

Tehnička priprema:
DAN GRAF, Beograd, Alekse Nenadovića 19-21

Adresa redakcije:
Beograd, Ul. Sazonova, br. 83

E-mail:
uktj@EUnet.yu

Telefon:
34-00-852

Fax:
34-00-851

Štampa:
Standard 2, Beograd

Tiraž
1000 primeraka

List izlazi tromesečno

Klinika u slici i reči

BCB - događaj za ponos i pamćenje

Košarkaška klinika - Beograd 2003, koja je u organizaciji Udruženja košarkaških trenera Srbije i Crne Gore, održana od 24. do 27. juna ove godine, po svim ocenama ostaće upamćena kao najkvalitetniji stručni seminar koji je za poslednjih deset godina održan u Evropi. Organizacija, kvalitet predavača i sve što je pratilo ovaj događaj, ocenjeno je najvišom ocenom. Odjeci ove klinike čuli su se u čitavoj košarkaškoj Evropi. Kao dokaze nudimo naslove iz uglednih košarkaških časopisa iz Italije i Španije.

Svakako poseban pečat Klinici dalo je prisustvo i samo predavanje Grega Popovića. Takođe, njegovi utisci koje nosi iz glavnog grada, zemlje svojih korena, priča je sa mnogo emotivnog naboja i iskrenog oduševljenja: ljudima, posetom srpskoj svetinji Sabornoj crkvi

u Beogradu, prijemom u Vladi Republike Srbije i brojnim neformalnim susretima. Svakako najveći doprinos da se jedan od najvećih trenera košarkaške igre oseća kao kod kuće dali su njegovi dugogodišnji prijatelji Žarko Paspalj i Dušan Ivković kao i preduzimljivi direktor Klinike Milan Opačić.

Naravno i svi ostali predavači i učesnici bili su na nivou ovog događaja. Posebne pohvale, čak oduševljenje, od vrsnih stručnjaka koji su svoje teme prezentovali na parketu hale „Pionir“, dobili su naši mladi igrači, juniorska reprezentacija SCG, predvođena trenerom Vinkom Bakićem, koji su ovom prilikom bili u ulozi demonstratora. Zato je ova klinika za ponos i pamćenje.

Priču o ovogodišnjoj klinici koja svojim uspehom obavezuje organizatora,

**Predsednik i domaćin:
Dušan Ivković**

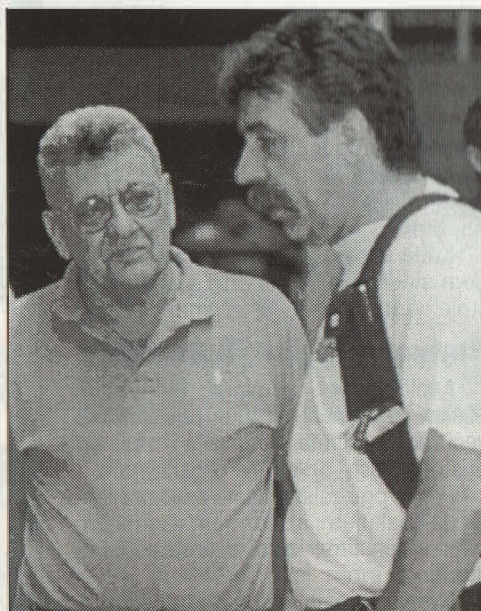
za Trener, zaključujemo kolažom fotografija i izjavama stranih trenera, koje su u ovom slučaju od izuzetnog značaja.

Poseta Vladi Republike Srbije: Delegaciju BCB 2003. primio je potpredsednik Vlade Čedomir Jovanović

Konferencije za novinare održavane su u hotelu "Interkontinental"

Susret YU legendi:
Ranko Žeravica i Nikola Plećaš

Kako su nas videli stranci

Oscar Taal, Holandija

Smatram da je ova klinika veoma dobro organizovana.

Kvalitet joj je vrlo visok zbog odličnih stručnjaka i zanimljivih tema.

Beogradsku kliniku mogu da uporedim samo sa seminarima koje posećujem u Holandiji i iskreno da vam kažem, ovaj je na najvišem nivou, pre svega zbog predavača i zbog oblasti o kojima pričaju.

Sviđa mi se raznovrsnost trenera jer poseduju različite osećaje za košarku.

Posebno su mi se svidela predavanja profesora Kokovića i profesora Koprivice, jer smatram da teme koje su oni obrađivali predstavljaju temelj rada svake košarkaške ekipe, a pogotovo podmlatka, što je za mene veoma

korisno jer ja treniram veoma mlade igrače.

Takođe ovde možete videti sve taktičke zamisli sprovedene u delo, dok bi holandskim igračima trebalo mnogo više vremena jer su lošijeg kvaliteta. Zato sam i došao ovde da tokom dve nede-

lje, koliko ću biti ovde, naučim što je više moguće.

Alexander Vass, Slovačka

Prisustvovao sam košarkaškim seminarima u Slovačkoj i Češkoj i moram reći da su ti seminari definitivno bili na

Pažljivi slušaoci: Kliniku je posetio 61 trener iz inostranstva

nižem nivou, najviše zbog nedostataka ovakvih trenerskih stručnjaka. Da se razumemo, i tamo je bilo dobrih trenera, ali ovde predavanja drže treneri koji su najbolji u svetu.

Dužina seminara je sasvim odgovarajuća, mada meni ne bi smetalo ni kada bi trajalo dve nedelje, jer ja sam ovde zato što želim da naučim što više.

Kada je reč o mojim željama da dođem sledeće godine, one svakako postoje i potrudicu se da ih ispunim.

Raymond Bottse, Holandija

Kvalitet ovog seminara je odličan. Mislim da će ovaj seminar postajati sve veći zbog kvaliteta predavača i ozbiljnog pristupa poslu od strane organizatora.

Pre ovoga zaista nisam znao šta mogu da očekujem, a sada sam veoma impresioniran time kako je profesionalno urađeno.

Nemam nekih krupnijih zamerki kada je reč o klinici. Možda bi trebalo da bude više vremena između prepodnevno i poslepodnevno predavanja, kako bi treneri imali mogućnosti da malo prodiskutuju o viđenim predavanjima.

Ako budem mogao, doći ću na ovaj seminar i sledeće godine.

Damien Simonnet, Francuska

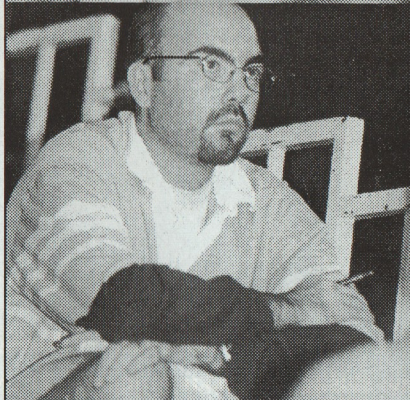
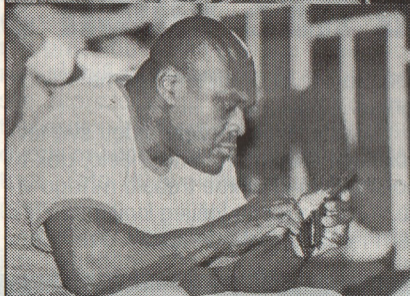
Organizacija je na vrhunskom nivou. Sve je odlično, nema loših stvari. Ne slušam prevod na engleski, pošto imam prevod na francuski. Imbroda i Popović su bili najbolji, ne zbog teme njihovih predavanja, već zbog načina na koji su to znanje prenosili drugim trenerima. Žao mi je što nemamo ovakvih klinika u Francuskoj.

Ital Jerushalmi, Izrael

Ovo je drugi put da dolazim na beogradsku kliniku. Bio sam i prošle godine i to je jedan od razloga zašto sam opet došao. Mislim da je ovogodišnja klinika bolja od prethodne, pre svega zbog tema o kojima treneri pričaju.

Osim beogradske klinike, nisam bio ni na jednoj strani klinici. Išao sam samo na izraelske. Kada bi trebalo da se uporede klinike iz Beograda i Izraela, moram priznati da su ovde mnogo bolje. Ovde je organizacija na vrhunskom nivou. U Izraelu klinike uglavnom traju jedan dan. Ponekad traju i po tri dana, ali sama predavanja su kraća. Glavni razlog zašto ovu kliniku smatram boljom, jeste broj tema i dužina trajanja seminara. Naravno, i vaši igrači su mnogo bolji od izraelskih. Kada je reč o trenerima, i u Izraelu imamo dobre, tako da to nije

**Izjave gostiju - trenera
iz inostranstva gode i obavezuju**

jedan od razloga zašto je ovaj seminar bolji.

Jedina zamerka koju bih mogao da uputim organizatorima jeste, prilikom Imbrodinih predavanja, usled prevoda sa španskog na srpski, prevod sa srpskog na engleski se gubio, bio nepotpun ili je kasnio, tako da je bilo veoma teško pratiti.

Samir Brahmson, Švedska

Ovo je veoma dobra Klinika. Nikada nisam bio na jednoj koja je ovako velika. Moj prvi utisak je veoma pozitivan. Oduševilo me je kako je sve profesionalno urađeno. Organizatori su se svojiski potrudili. Na skali od 1 do 5, ova klinika zaslužuje najvišu ocenu - pet.

Prevod na engleski nije loš, mada problem se javio prilikom predavanja profesora Kokovića. On je zbog prevoda prekidao rečenice na pola, tako da ih je bilo veoma teško povezivati. Meni je strašno žao što to predavanje nisam mogao da pratim, jer sam se pre dolaska na ovaj seminar unapred radovao toj temi.

Od drugih klinika, jedino sam išao na one u Švedskoj. Ova je mnogo bolja, profesionalnija. Predavači na ovom seminaru su velika imena iz svetske košarke, teme su zanimljive, igrači su odlični. U Švedskoj bi igrači trebalo znatno više vremena da nauče kombinacije napada i odbrane, ali vašim momcima to zaista lako ide od ruke.

Georgios Dikeoulakos, Grčka

Bio sam i prošle godine u Beogradu. Ovaj seminar mi se više sviđa od prethodnog zato što sada predavanja drže i Evropljani, Ivanović i Imbroda, dok su prošle godine bili samo Amerikanci. Dobro je slušati i jedne i druge, mada ja više volim da slušam trenere koji su meni bliži po shvatanju filozofije igre.

Pošto mnogo posećujem seminare u drugim zemljama, mogu da kažem da je organizacija ove klinike najbolja. I na drugim klinikama ima dobrih trenera, raznovrsnih i zanimljivih tema, ali bolju organizaciju od ove nisam video.

Najviše mi se dopada to što ovde predavači ne kriju ništa. Uglavnom se na seminarima kriju neke sitnice i predavači ne žele sve da iznesu pred publiku, a ovde se odmah vidi da ništa ne kriju i da žele da prenesu sve znanje koje poseduju, što smatram najvažnijim uslovom za jedan vrhunski seminar.

Jedina zamerka organizatoru jeste nedostatak slušalica preko kojih bi strani treneri mogli da prate prevod na engleski. Tada bi moglo da se simultano prevodi i ne bi bilo potrebe da se rečenice predavača prekidaju na pola. To bi mnogo doprinelo boljoj komunikaciji.

clínica de Belgrado

'El General' visita sus raíces europea

El entrenador campeón de la NBA Greg Popovich fue la gran estrella de la segunda edición del Clínic de Entrenadores de Belgrado. El General de San Antonio visitó la tierra de sus abuelos y mostró su admiración por el basket europeo.

El Clínic de 2003-2004 celebró su segunda edición en el Hotel Belgrado con 70 entrenadores de 15 países europeos. Popovich fue el invitado más prestigioso de la edición de este año. El entrenador campeón de la NBA San Antonio visitó el Clínic de Entrenadores de Belgrado.

NBA šampion trener Greg Popović bio je velika zvezda druge beogradske Košarkaške Klinike. „General“ San Antonija posetio je zemlju svojih predaka i pokazao divljenje prema evropskoj košarci

Iz strane štampe General posećuje svoje evropske korene

Nakon samo dva izdanja Klinike, teško je govoriti o tradiciji ovog događaja. Ali, nema sumnje da se godišnji susret trenera u Beogradu, koji je organizovalo Udruženje košarkaških trenera Srbije i Crne Gore, već konsolidovao i pretvorio u neizbežno mesto okupljanja. Prošle godine, organizacija kojom predsedava „patrijarh“ evropskih trenera, Dušan Ivković, trenutno odgovoran za moskovski CSKA i takođe predsednik svetskog Udruženja trenera, uspela je da dovede Dona i Doni Nelsona, iz Dalas Maveriksa, dok su ove godine došli nedavni NBA šampion iz San Antonio Sparsa, Greg

Crne Gore i 62 iz 15 stranih zemalja dođe da ih sluša. Među „učenicima“ koji su sa interesovanjem slušali iskustva svojih najpoznatijih kolega, bili su i prestižni treneri: Dušan Vujošević, selektor Srbije i Crne Gore i trener Partizana, Mahmuti Oktaj, trener Efes Pilsena, Emir Mutapčić, trener berlinske Albe, Vlade Đurović (Železnik), Savo Vučević (Sarloroa), Zoran Sretenović, Luka Pavićević (sa Duškom Ivanovićem se prisećao starih vremena velike Jugoplastike krajem 80-ih)... Osim toga, takođe su bili prisutni Ranko Žeravica, Saša Đorđević, Žarko Paspalj, čak i Nikola Plečaš, veliki igrač Cibone, svetski šampion 1970. u Ljubljani, šampion Evrope 1973. i 1975...

ekipa. Ako dva ili tri igrača nisu zadovoljni trenerom, ovaj mora da ode... Mnogi treneri brinu više oko toga da budu dobri sa svojim zvezdama nego oko stvari koje čine njihov istinski posao“, bio je otvoren Ivanović.

Trener Tau veruje da će u skorju budućnosti doći do bliže saradnje među evropskim ekipama i NBA. „Verujem da će se najbolji evropski klubovi moći takmičiti sa onima iz NBA kroz nekoliko godina. Ovo može biti dobar metod da se zaustavi neprestani odliv evropskih talenata u NBA. Mešana liga, sa sastavima odavde i odande, je budućnost.“

Havijer Imbroda se takođe pokazao kao kritičar NBA. „Tamo se stvari ne rađe uvek dobro, NBA nije uvek uzor koga treba kopirati. Cinjenica da im svako dana treba sve više igrača iz Evrope je dokaz da imaju značajne propuste u svojim sistemima rada.“

Zanimljivo, Greg Popović, dupli NBA šampion, takođe se složio sa svojim kolegama. Trener Sparsa nije oklevao da prizna da je NBA u krizi i da su potrebna nova lica, naročito iz Evrope. „Evropski igrači stižu sa dobrom osnovom, dobro potkovani i dobro pripremljeni. Ali pre petnaest godina malo ljudi u SAD je verovalo u evropsku košarku. Ovde je moj prijatelj Paspalj, koji je bio četiri meseca u mojoj kući kada je stigao u San Antonio 1989. Morao sam da izbacim njegov krevet iz sobe jer nije prestajao da puši! On je veliki igrač koji je mogao da uradi sve pojednako kao Son Eliot...ali Son je bio broj dva na „draftu“ i jak adut kluba. Divac i Marcu Lionis su uradili mnogo na menjanju mišljenja o Evropljanima.“

Osim košarke, Popović je objasnio svoje korene. Njegovi roditelji su rođeni u Americi, ali su baba i deda sa očeve strane iz Crne Gore, a sa majčine strane iz Hrvatske. Ovo mu je bio prvi put da je u Beogradu, ali je obećao da će se vratiti sledeće godine. Bio je oduševljen onim što je video. „Nisam oče-

Havijer Imbroda, pomalo skeptičan oko formule današnjih klinika („kada svi imamo iste informacije, razlika je u načinu na koji ih tumačimo“), ostao je impresioniran nivoom beogradske Klinike. „Zaista, za mene je velika čast što učestvujem u Klinici ovog nivoa i što mogu da ponudim svoje mišljenje o nekim temama.“ Španski trener obradio je teme pod nazivima

„Agresivna odbrana po celom polju“ i „Ofanzivna tradicija“. Trener Tau Ivanović govorio je o „Pripremi ekipe za plej-of“, koristeći svoje prošlogodišnje iskustvo kada je osvojio Ligu ACB, i takođe o „Napadu protiv pike end rola“. Greg Popović je objasnio u opštim crtama „Filozofiju igre San Antonija Sparsa“.

Ivanović i Imbroda su se složili oko NBA. „Ne sviđa mi se uloga trenera NBA

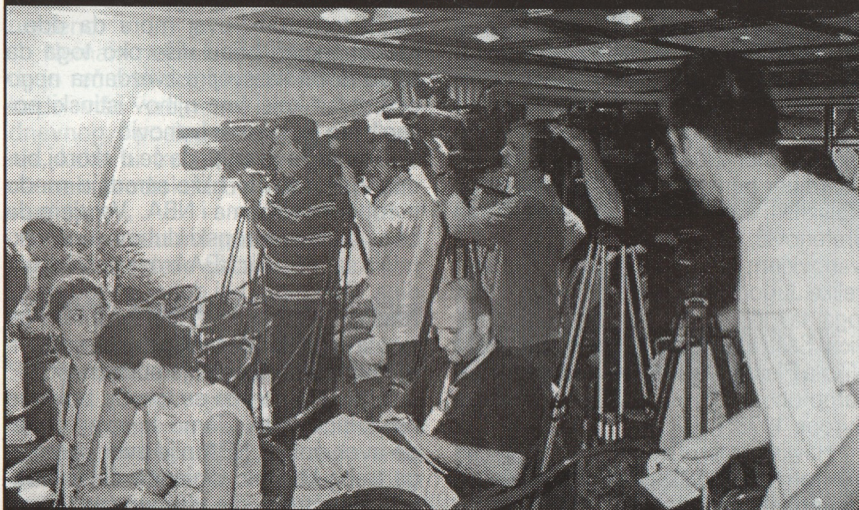
Popović, trener Tau Seramike, Duško Ivanović, i Havijer Imbroda, bivši španski selektor i bivši trener Real Madrida. Spektakularni kartel, više nego dovoljan razlog da 670 trenera iz Srbije i

Popovich, ritorno a casa
Appena visto il titolo NBA, l'allenatore degli Spurs che ha origini serbo-croate è stato il grande attraction del clinic di Belgrado. «Ma con un Dušan Ivković in squadra possono vincere tutti...»

Il Clínic de 2003-2004 celebró su segunda edición en el Hotel Belgrado con 70 entrenadores de 15 países europeos. Popovich fue el invitado más prestigioso de la edición de este año. El entrenador campeón de la NBA San Antonio visitó el Clínic de Entrenadores de Belgrado.

Predavači BCB 2003. Duško Ivanović, Havijer Imbroda i Greg Popović

Novinari su pratili svaki detalj u vezi sa BCB 2003.

Treneri UKT SCG sa tribina Hale "Pionir" pratili su praktična predavanja i demonstracije

kivao toliko ljudi, toliko interesovane...Sve je bilo spektakularno. Staviše, impresioniran sam momcima koji su nam pomogli kao demonstratori. Još uvek nemaju šesnaest godina, ali savršeno razumeju košarku i bilo je dovoljno da samo jedanput da objasnim šta sam želeo...Srbija i Crna Gora je istinski rudnik talenata." (Napomena: demonstratori su bili članovi juniorske reprezentacije Srbije i Crne Gore).

Trener San Antonija takođe je izneo svoj stav o poslednjem „draftu“. „Uspeh Evropljana je očigledan, ali oprezno sa pozicijama. Visok broj ne znači i garantovani uspeh. Mi smo uzeli Tonija Parkera sa 28. i Manu Džinobilija sa 50. mesta i pogledajte dokle su dogurali danas. Od ovih ovogodišnjih, najviše očekujem od Darka Miličića.“

Popović je bio član stručnog štaba američke ekipe na Svetskom prvenstvu u Indianapolisu i ponoviće ovo iskustvo na Olimpijskim igrama u Atini kao pomoćnik Lerija Brauna. „Imaćemo najbolju ekipu, uveren sam, ali igrači moraju da promene „čip“ i da se dobro pripreme. U današnje vreme za sada nema nepobedive ekipe. Za mene će Sjedinjene Američke Države biti samo jedan od šest favorita“. Konačno, u vreme rastanka, Popović je iznenadio organizatore odbijajući da naplati troškove svog puta. „Jedan sam od vas.“

Priloge sa Klinike pripremili:
T. Milosavljević
M. Petković
M. Polovina

Plavi - šesti u Švedskoj

- Kako počeli tako završili. Najlošiji plasman Plavih u posljednjih 18 godina, karakteristični su naslovi koji su osvanuli dan po završetku Evropskog prvenstva U Švedskoj. Na Surčinskom aerodromu, pomenutog dana oko 14 časova, neverovatna slika. Naši reprezentativci stižu. Nigde navijača i već deceniju i više poznatog ambijenta. Sve je to rezultat našeg nastupa na Evropskom prvenstvu. Godinama smo, posle ovakvih prvenstava poručivali: Evropo treniraj - za dve godine je novo prvenstvo. Evropljani su, po svemu sudeći, našu duhovitu poruku shvatili ozbiljno. Trenirali su i skinuli su nas sa trona. Doduše, malo prenisko.

Vremena za anлізу imamo. Kako je ovaj broj časopisa zaključen na dan završetka Prvenstva, u ovom broju zadovoljili smo se dvema izjavama za Sportski žurnal, naseg selektora Duška

Vujoševića i Marina Sedlačka trenera koji je ovo prvenstvo pratio na licu mesta, neposredno posle poraza od Grka. Uostalom, Trenerski dani u Novom Sa-

du, prilika su da iz prve ruke, od selektora Vujoševića, treneri čuju utiske kako o nastupu naše selekcije, tako i stručno viđenje celog Evropskog prvenstva.

Duško Vujošević obazriv

Neophodna pažljiva analiza

Uobičajena konferencija za novinare, u ovakvim prilikama, ne zavređuje veću pažnju. Zna se i zbog čega. Ipak smo dužni da našim čitaocima prenesemo razmišljanje trenera.

Prvo pitanje Dušku Vujoševiću glasilo je otkud tako veliki broj grešaka - bilo ih je čak 18.

- Igra za šut se otvara spolja. Grčka na pozicijama pod obručima ima demantini igrače, mogli su da zatvore sve prilaze košu. Osim toga, nemojte zaboraviti da su nama nedostajali i ovog puta Stojaković i Jarić, pa je protivnicima bilo mnogo lakše da obratite pažnju i pritisnu našeg vršnog šutera Gurovića. To je najviše doprinelo našem porazu.

Šta sada?

-Potrebna je mirna i kvalitetna analiza celokupne situacije. Još

uvek nije monenat za tako nešto, moramo prvo u miru potpuno srediti sve utiske. Naravno, neophodno je da otkrijemo sve aspekte ovog prvenstva kako se nešto slično više nikada ne bi desilo.

Šta je presudilo?

- Grci su bili kompletni, mi bez dvojice NBA igrača. U ovakvim relacijama oni sesumnjivo imaju bolji tim, to su pokazali na parketu i zasluženopobedili.

Vule Avdalović ni ovog puna nije razočarao:

- Imali smo velika očekivanja pre polaska u Švedsku, mogli smo i morali bolje da prođemo. Imali

smo nesreću da naletimo na raspoložene Litvance već u četvrtfinalu, oni su možda i otkrovenje Prvenstva. Grci trenutno imaju bolji tim, zasluženopobedili.

Marin Sedlaček

Kako počeli tako i završili

U susretu dva tima koji su osigurali odlazak na Olimpijske igre, mnogo pre Evropskog prvenstva do izražaja je došao balkanski sindrom. Grci su više želeli uspeh protiv svetskih šampiona i osim početnih tri minuta sve ostalo vreme smo ispoljavali slabosti, koje su obeležile ceo Šampionat. Rezultatsku prednost smo izgubili zbog izvanrednog šuta spoljnih igrača Grčke, u ovom prvom periodu četiri trojke i - nezaustavljivog Cakalidisa.

Ako se ima u vidu da smo za prvih 20 minuta postigli rekordno mali broj poena, onda i prednost Grka od 12 razlika nije bila previsoka. Ali, psihološki labilni, iako po prvi put sa svih deset igrača u igri, nismo uspeli da pronađemo ritam igre koji bi nas približio rivalu.

Sa samo jednim faulom u prvih pet minuta četvrtog perioda uspeli smo da prepolovimo prednost sa 20 na 10 poena zaostatka i to je bilo sve što smo uradili protiv Grka.

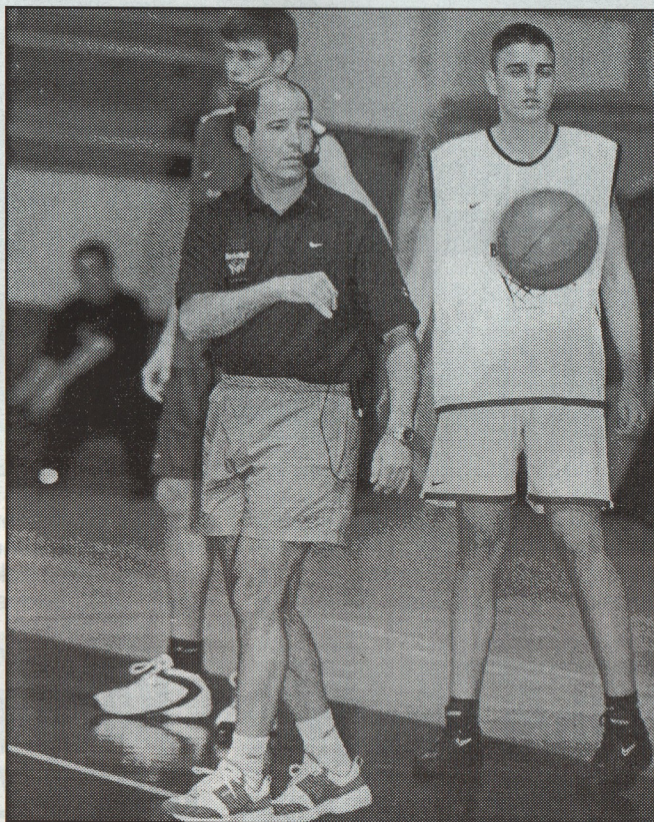
Gurovićeve trojke na kraju nisu uspele da izbrisu bled utisak i kroz igru i kroz rekordno mali broj poena 64. Kako smo počeli Evropsko prvenstvo tako smo ga i završili, sa negativnim saldonom odnosa pobeda i poraza.

Havijer Imbroda

Agresivna odbrana po celom terenu

(Basketball Clinic Beograd 2003)

Kakav mentalitet treba imati da bi se igrala odbrana po celom terenu? Koliko ekipa poznajete koje igraju odbranu po celom terenu? Kakvu pripremu treba imati da bi se igrala odbrana po celom terenu? Vrlo teško je igrati odbranu. Svakim danom je komotniji i živog i igra. Svi žele da imaju loptu, svi žele da driblaju, svi žele da šutiraju, a vrlo malo igrača želi da igra odbranu. Odbrana je deo igre gde je trener u glavnoj ulozi, a igrači žele da se uče, a treneri? Ako je komplikovano igrati odbranu na 1/2

terena, igrati odbranu na 1/1 terenu je još teže. Moje iskustvo, ja uspevam sa svojim igračima po 1/1 terenu, ali u Real Madridu nije uspelo. Kakav mentalitet treba imati? Kad smo u polufinalu Evropskog prvenstva igrali protiv Jugoslavije, niko iz Španije nije verovao da možemo da pobedimo Jugoslaviju. Bila je vrlo tesna utakmica i na kraju smo pobedili. On je verovao da mogu da pobeđu, ali igrači nisu. Godinu dana kasnije na Svetskom prvenstvu, koliko Jugoslavija ima igrača u NBA: Jarić, Stojković, Drobniak, Divac... zamislite priču Vlada Divca pre šampionata, koliko godina Divac igra u NBA, dominira u NBA, poznaje NBA, razgovara sa svojim saigračima i pretpostavljam da im priča: „Možemo pobediti Amerikance ako igramo našu igru i odbranu“.

Kao što je Divac imao poverenje i veru da mogu pobediti SAD, to sam imao i ja, da možemo pobediti Jugoslaviju, i pobedili smo. Naša odbrana je ključ utakmice sa Jugoslavijom. Trener treba da kompenzuje nedostatak želje i vere među igračima. Koji trener to može da uradi? Za mene je razlika iz-

među individualne odbrane na celom terenu i kompresije (presinga) na celom terenu. Presing po celom terenu treba da se brani u određenim trenucima, a individualna odbrana po 1/1 terenu je biti uvek sa igračem po celom terenu. Koliko puta želimo igrati odbranu po 1/1 terenu: uvek, posle slobodnog bacanja, celu utakmicu, koliko takmičenja imamo, mogu li igrati individualno odbranu igrajući od subote do subote, ili igrajući odbranu, ali iskustvo mi govori da ima trenutaka u sezoni kada se odbrana opušta, to je moj posao da smanjim tu tenziju, jer igrači tokom sezone dižu se i padaju, i moj zadatak je da ih vratim.

- 3:3 na celom terenu poštujući tri pravila: 1) saviti se u kolenima i zauzeti stav, ali mali broj ekipa to radi. Obično dva igrača igraju odbranu, a treći je opušten (ne igra). Vrlo je teško i naporan, ali ako želiš da pobediš? 2) Biti aktivan, reagovati prema lopti. Svi branimo loptu, i ne želim da vidim svoje igrače da su opušteni u odbrani.

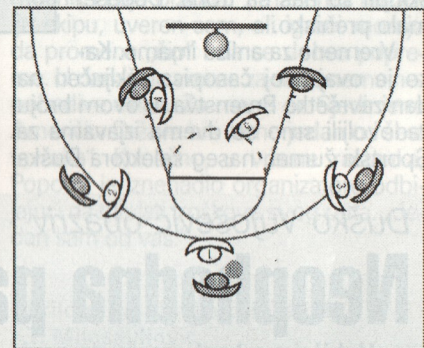
3) Komunikacija, i ona je šesti odbrambeni igrač.

Znači, biti aktivan, saviti se u koleni-

ma i komunikacija tri su veoma važne stvari.

Kretanje odbrambenog igrača koji čuva igrača sa loptom koji želi da napadne čeonu liniju, gde je desna noga spoljašnja, a leva unutrašnja i želim da krene unutrašnjom nogom, a ne spoljašnjom nogom jer posle drugog, trećeg driblinga nema dobru poziciju tj. nema bilans. Pre nego što počnemo sa odbranom 5:5, počinjemo sa odbranom po celom terenu, idemo od nižeg ka višem i svaka sledeća situacija je sve teža za odbranu.

Počaćemo sa odbranom 5:5 na 1/2 terena.

Dijagram 1

Imamo pet pravila:

1) presing na beku, gde moramo da znamo ko je on. Ako možemo da igramo agresivnije na njemu i ako imamo poverenje u sebe da ga igrač sa loptom neće probiti tada na prvom pasu možemo igrati zatvoreni stav i agresivno na liniji dodavanja ili se povučemo.

Treba da znamo: 1) ko je igrač sa loptom

2) usmeravanje na čeonu liniju (zastvoriti povratak u sredinu)

3) niski post, odbrambeni igrač je na 3/4 ispred njega i bori se za poziciju

4) ako je niski post primio loptu odbrana sa strane pomoći se pomera ka lopti, a igrači su savijeni u kolenima, spremni na reakciju - aktivni su i uz komunikaciju među njima, ne smeju da budu opušteni i statični što možemo videti kod dosta ekipa.

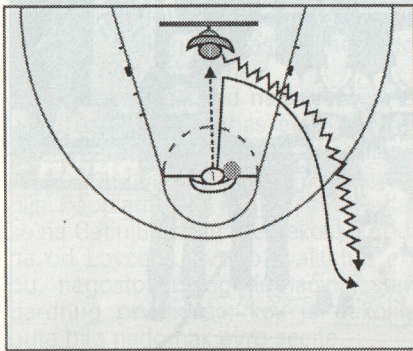
5) PnR, pomoz i vrati se. Bitno je kad ide u PnR i gde se otvara, npr. Tomašević, Drobniak koji se otvara na liniji tri poena i još jedna bitna stvar gde se PnR igra, da li je pod 45 ili na sredini.

- 3:3 posle slobodnog bacanja, igrač koji izvodi loptu - koja je njegova pozicija? Da li je to kratko dodavanje ili je to

bejzbol dodavanje? Moramo da gledamo položaj nogu, stopala igrača koji izvodit loptu. Kako vidimo odbranu, da li je odbrambeni igrač na 3/4 ili igra licem u lice? Ja prvo branim back door sa pozicijom odbrambenog igrača takvom da ako napadač primi loptu neka je primi što bliže čeonu liniji, a visoki igrač ostaje na liniji slobodnog bacanja u kontroli, ne posle kontranapada, ne posle prodora, ne posle 5:5, već posle slobodnog bacanja, posle koša i 5:5 visoki igrač traži pleja. Ostajući na liniji slobodnog bacanja sprečavamo kontranapad, postizanje lakih poena i mi postavljamo ritam utakmice.

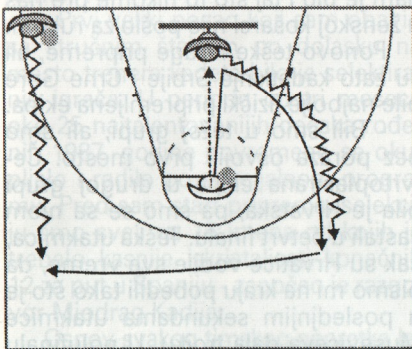
- Dajem vam par vežbi:

1) Na znak odbrambeni igrač prilazi igraju do 1/2 terena gde nas zanima reakcija odbrambenog igrača jer napadač ima prednost i odbrambeni igrač mora da se vrati u igru i da ga brani.

Dijagram 2

1) Na znak odbrambeni igrač prilazi igraču x1, te odreaguje, te na novi znak hvata igrača x2. Odbrambeni igrač mora brže reagovati iz odbrane u odbranu, a takode nije isto čekati igrača sa loptom ili istrčavati i tražiti igrača sa loptom.

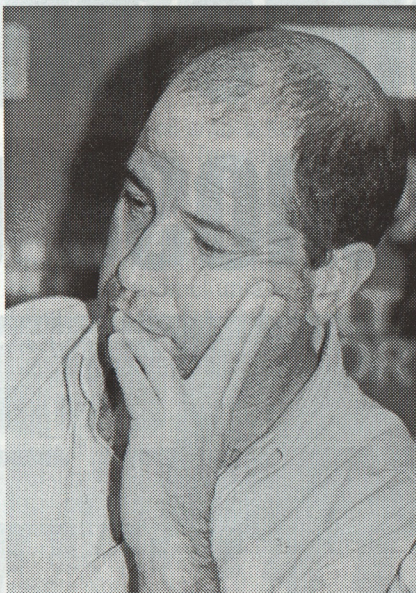

Dijagram 3

- Počinjemo sa igrom 3:3 sa linije slobodnog bacanja na celom terenu. Ako postavimo pravila treba ih sprovesti u delo tj. poštovati. Ko može da izdrži više, igrač ili trener?

- Nastavljamo sa 5:5 na celom terenu kada dođemo do 1/2 terena podsetite se pet pravila koja smo postavili, na

pleja odigrati agresivno ili se povući, usmeriti na čeonu liniju, borba na poziciji niskog posta - odbrambeni igrač na

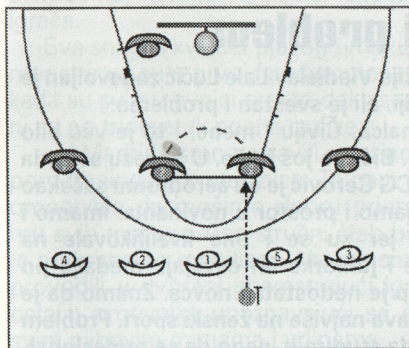

3/4, aktivna strana pomoći i kod PnR, pomozi i vrati se. Morate biti u dobrom stavu, aktivni i mora da postoji komunikacija.

- Normalno je za igrače da prilikom zagrevanja, istezanja, nonstop pričaju o devojkama, filmovima,

ali kada počne utakmica nema pričanja, slaba komunikacija a veoma je važno da pričaju za vreme igre na terenu. Imamo našu opštu ideju, ali želimo da vežbamo sitne detalje. U svakom slučaju moramo biti agresivniji sa stalnim pritiskom na loptu.

- Nastavljamo da vežbamo 5:5 i to 5:4 gde je odbrana u prednosti, a peti napadač se priključuje, a ovim dobijamo da nema kontranapada, nema lakog poena, kontrolišemo ritam, a odbrambeni igrači su sve vreme aktivni, vide loptu i postoji komunikacija.

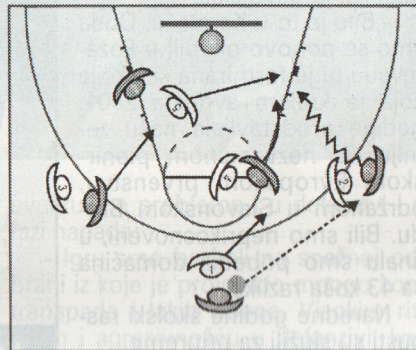
Dijagram 4

Zašto se krećemo, zašto smo aktivni? Zato što napad razmišlja i kaže,

pa odbrana samo fintira-mogu da igram 1:1, ali posle tima-auta spremimo nešto novo, npr: kada lopta dođe do niskog posta i kada on krene u dribling radimo udvoje, a sledeći put niski post odmah dodaje loptu, a to je ono što mi hoćemo. Sada otežavamo odbranu koja igra 4:5 gde iz iste pozicije kao u dijagramu 4 igrač u odbrani dodiruje čeonu liniju i vraća se da odigra 5:5.

- Posao trenera je da ponavlja i ponavlja, moramo znati da će igračima popustiti koncentracija. Vreme je da zaključimo i donesemo neka pravila. Uradili smo tri vežbe za jednostranu, dvostruku i trostruku kretnju. Postavili smo neka pravila, postavili smo norme 5:5 na 1/2 terena, 3:3 od slobodnih bacanja, 5:5 nakon slobodnih bacanja.

Poslednja vežba koju radimo, krećemo sa visokim i niskim postom iz 1:3:1 sa odbrambenim igračem na aut liniji.

Dijagram 5

Kada igrač x2 dobije loptu tek tada ulazi odbrambeni igrač, a igrač x2 odlučuje o nastavku, da li je to šut, prodor. Ako se postigne koš poštujemo pravila koja smo postavili, savijena kolena, aktivnost i komunikacija uz nastavak 5:5 na 1/1 na terenu, a dolaskom do 1/2 terena poštujemo pet pravila koja smo postavili.

Ubacujemo još jednu loptu, ali lopta koja se pre primi, ona važi i odbrana je koncentrisana na nju (druga lopta se ostavi po strani). U ovoj situaciji odbrana mora imati dobar pregled i brzu reakciju. Nastavak vežbe je da posle šuta bez obzira na koš otvorimo kontranapad.

- Pokušao sam da vam predložim neke ideje. Većinu ideja sigurno već poznajete, ili ih imate ali bitno je šta i pogotovo, kako radite, kako to izvodite. Nadam se da vam je ovo nešto značilo i da ćete moći nešto iskoristiti u vašem radu. Hvala vam.

Pripremio trener:
Goran Miljević

Piše: Gordana Čanović

Trener kadetkinja Željko Vukičević

Dobre pripreme donose uspeh

Prvi put je ženska kadetska reprezentacija Srbije i Crne Gore uspela da osvoji zlatnu medalju na Evropskom prvenstvu. Sve je počelo pre tri godine kada je Zoran Kovačić Čivija za selektora kadetkinja postavio Željka Vukičevića. Te 2001. godine Željko je napravio prvo okupljanje devojčica.

- Bilo je to u Karatašu. Onda smo se ponovo okupili u Požarevcu i tu je formirana selekcija koja je krajem avgusta 2001. godine predstavljala našu zemlju na nezvaničnom pionirskom Evropskom prvenstvu, održanom u Slavenskom Brodu. Bili smo neprikosnoveni, u finalu smo pobedili domaćina sa 43 koša razlike.

Naredne godine školski raspusti su služili za pripreme.

- Moj pomoćnik Zoran Baljić i ja smo odlučili da u kadetskoj reprezentaciji ostane 90 odsto od pionirske, koja se okitila zlatnom medaljom. Već su imale izgrađen pobednički mentalitet, znali smo da su sve devojke lepo vaspitane, da je među njima odlična atmosfera. Sve to nam je bilo potrebno, jer smo 2002. godine na Kopaoniku igrali pretkvalifikacije, bili smo u teškoj grupi, najteže nam je

Kadetkinje reprezentacije SCG sa stručnim štabom u hali hotela "Grand"

bilo protiv Poljakinja i Čehinja. Ipak, napore pripreme su se isplatile.

Tako se došlo do 2003. godine.

- U Grčkoj na ostrvu Hios smo igrali kvalifikacioni turnir. Letonija, Italija, Bugarska i Grčka nisu bili dostojni protivnici našim devojkama. Sve smo s lakoćom pobeđivali. Zato smo se s pravom nadali zlatnoj medalji na ka-

detskom prvenstvu Evrope. U novinama smo isticali da bismo bili zadovoljni bilo kojim plasmanom do petog mesta, ali smo svi želeli finale i pobedničko postolje. Dodatni motiv nam je bio i taj što to nikome pre nas u ženskoj košarci nije pošlo za rukom.

Ponovo teške i duge pripreme, ali su zato kadetkinje Srbije i Crne Gore bile najbolje fizički pripremljena ekipa.

- Bili smo u teškoj grupi, ali smo bez poraza osvojili prvo mesto. Četvrtoplasirana ekipa u drugoj grupi bila je Hrvatska, pa smo se sa njom sastali u četvrt finalu. Teška utakmica, čak su Hrvatice vodile sve vreme, da bismo mi na kraju pobedili tako što je u poslednjim sekundama utakmice Musevićeva dala trojku. U polufinalu smo igrali protiv ekipe Ukrajine koja je do tada pobeđivala sve sa 30 i više koševa razlike. Njih smo pobedili u poslednjim sekundama slobodnim bacanjima, koja je pogodila Jelena Dubjević. U finalu ponovo ista priča. Egal utakmica, Belorusija je pružila fanatični otpor, ali smo mi opet promenom ritma uspeli da pobedimo sa 12 poena razlike.

Vladislav Lale Lučić

Novac glavni problem

Direktor ženske košarkaške reprezentacije Vladislav Lale Lučić zadovoljan je svim što se do sada uradilo u reprezentaciji, ali je svestan i problema:

- U Savezu sada imamo dva profesionalca, Čiviju i mene, i to je već bilo dovoljno da se pokrenemo sa mrtve tačke. Biće to još bolje. U Savezu se sada priča i o ženskoj košarki, predsednik KSSSCG Cerović je na aerodromu sačekao kadetkinje, bilo je i novinara, polako dobijamo i prostor u novinama. Imamo i zdravu konkurenciju sa odbojkašicama, jer su se i one kvalifikovale na seniorsko evropsko prvenstvo, kadetkinje i juniorke im osvajaju medalje po Evropi. Ipak, i njima i nama veliki hendikep je nedostatak novca. Znamo da je u privredi loša situacija, pa se to sve odražava najviše na ženski sport. Problem je u tome što devojke se više opredeljuju da studiraju, nego da se profesionalno bave sportom. Zalosno bi bilo da zbog svega toga izgubimo i veoma talentovane kadetkinje i juniorke koje trenutno imamo. One će biti okosnica seniorske reprezentacije u narednom olimpijskom ciklusu.

Trener kadeta Miodrag - Mio Kadija

Selekcija za budućnost

Kadetska reprezentacije Srbije i Crne Gore je na Prvenstvu Evrope u glavnom gradu Španije, krajem jula meseca tekuće godine, po peti put uzastopno osvojila zlatnu medalju. Trijumf je bio više nego ubedljiv, a plavi kadeti na krov Evrope popeli su se bez ijednog poraza. U velelepnoj madridskoj dvorani „Rivas Vasia“, mnogobrojnim gledaocima iz večeri u večer, naši košarkaški poletarci demonstrirali su sve ono što košarku čini magičnom igrom - atraktivne poteze i maštovitost u napadu, granitnu odbranu, veliku borbenost i timski duh. Time su još jednom dokazali da u zemlji na brodivitom Balkanu odrastaju novi godinari pod obručima.

Svakako jedan od najzaslužnijih za veliki uspeh našeg basketbola i potvrdu kvaliteta rada sa mladim kategorijama je i prvi strateg plave čete, Miodrag Kadija. Popularni Mio, kao trener dokazao se na Cetinju gde je pre nekoliko godina od Lovćena stvorio kvalitetnu ekipu, negostoljubivog domaćina, standardnog prvligaša, koji je nekoliko puta bilo nadomak evro scene.

Novi zadatak poveren od strane čelnih ljudi košarkaškog saveza rado je prihvatio, a unapred zacrtane ciljeve besprekorno ispunio.

U prijatnom i otvorenom razgovoru Miodrag Kadija otkrio nam je neke smernice i tajne košarkaške igre kojima se služio u pohodu na titulu najbolje kadetske selekcije Starog kontinenta.

- Prvi veliki posao koji sam obavio sa stručnim štabom po dolasku na mesto trenera kadeta bilo je selektiranje igrača. U periodu od tri meseca oko 25 najtalentovanijih dečaka rođenih 1987. godine povremeno se okupljalo i radilo po specijalnom programu. Pred sam start priprema, selekciju smo sveli na 16 imena od kojih je trebalo kasnije iskristalisati konačnih 12 za put u Španiju - započeo je razgovor Miodrag Kadija.

Osnov svakog timskog napretka leži u dobroj fizičkoj spremi. Samo tako svaki pojedinac, a onda i ekipa može pružiti maksimum.

- Ja sam 5 godina u Lovćenu sam vodio kondicione pripreme, tako da mi taj posao nije bio stran. Specifičnost u reprezentaciji bila je u tome što se radilo o mladim igračima, pa je ceo program morao biti prilagođen njihovom uzrastu. Taj za košarkaše najteži, bazi-

ni deo, sproveli smo u Kolašinu u odličnim uslovima. Trenirali smo dva puta dnevno po tri sata, a akcenat je naravno bio na trčanju, koje smo zbog razbijanja monotonije, kombinovali sa drugim elementima. Moram da istaknem da su momci upravo taj deo perfektno odradili, što nam je u nastavku dalo dosta prostora za napredak u igri i lakše sprovođenje zamišljenih taktičkih varijanti.

Planinske proplanke plavi su potom zamenili vojvođanskom ravnicom. Formu su dalje brusili u Novom Bečeju kroz seriju prijateljskih mečeva u kojima je trener Kadija na delu mogao da vidi velike mogućnosti selektiranih igrača:

- U Bečeju smo praktikovali specifičan sistem rada. U prepodnevnom času održavali smo dočasovne treninge veoma jakog inteziteta, a uveče smo igrali utakmice sa izuzetno kvalitetnim rivalima. Za protivnike smo imali Francuze, Ruse, Italijane... Bio je to veliki napor, ali kada imate snažne kontrolne mečeve i pravilno tempirate formu to mora dati rezultate. Iz meča u meč smo igrali sve bolje i postepeno dobijali konture moćnog tima.

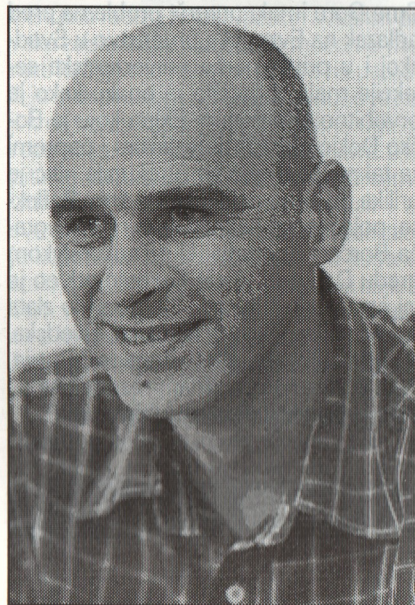
Kada su u pitanju mladi i talentovani igrači rezultat nije uvek u prvom planu. Mnogo je važnije iskoristiti sav njihov potencijal, iškolovati ih, pa u seniorskoj konkurenciji ubrati plodove mukotrpnog rada. To je bila i zvezda vodilja selektora Kadije:

- Mnogo pažnje na treninzima poklanjali smo njihovom individualnom usavršavanju. Želeo sam da ti, zaista, sjajni momci što je moguće više napreduju u ovom uzrastu. Posebno smo radili na odbrani čoveka na čoveka i individualnoj tehnici i taktici svakog igrača.

Sva snaga i kvalitet plavog tima demonstrirani su u prvoj fazi šampionata kada su svi protivnici prosto deklasirani sa po tridesetak poena razlike:

- U Madridu smo nastavili sa principom treninga pre utakmice. To nam je omogućilo da izvršimo dobru pripremu svih mečeva. Ceo stručni štab bio je maksimalno mobilisan. Vreme smo provodili u dvorani posmatrajući igre ostalih protivnika upoznavajući se sa svim njihovim manama i vrlinama.

Upravo iz tog razloga taktički deo bio je maestralno odraden. Naša reprezentacija imala je odgovor na svaku zamku protivnika i lako je rešavala

eventualne probleme i u defanzivi i u fazi napada:

- Igru smo bazirali na snažnoj odbrani iz koje je proisteklo mnogo kontra napada i lakih poena. Visokim ritmom i agresivnošću u defanzivi, koji smo održavali čestim izmenama, lomili smo otpor naših rivala. Veliki akcenat odnosio se tranziciju, brz prenos iz faze odbrane u napad. Iako je većina ekipa igrala seniorske akcije koje su se bazirale na klasičnom pik-end-rolu, ja sam imao viziju pozicionog napada sa dosta kretnji bez lopte. Takođe želim da istaknem da smo u svim utakmicama imali odličnu kontrolu reketa, naši centri su apsolutno dominirali u skoku i to je bio jedan od ključeva našeg uspeha.

Kao najteži meč na prvenstvu u Madridu Miodrag Kadija je, pored uvodne utakmice sa Italijom, istakao finalni duel sa reprezentacijom Turske:

- U prvom poluvremenu igrali smo dosta nervozno, izgubili pregršt lopti, ali na sreću u drugih 20 minuta naš kvalitet je presudio. Veliki trud i zalaganje svih članova reprezentacije urodilo su plodom i kao nagrada stiglo je zlatno odličje oko vrata.

I tako je ispisana još jedna zlatna stranica u istoriji našeg trofejnog sporta. Rezultat vredan pažnje i respekta u svim košarkaškim krugovima i novi dokaz nepresušnog talenta za igru koja je pronela slavu naše zemlje širom svetskih meridijana. **J. Karanović**

Vlade Đurović, trener univerzitetske reprezentacije SCG

Kako smo odbranili zlato

Kao što je A reprezentacija Srbije i Crne Gore imala pregršt problema pred odlazak na Evropsko prvenstvo u Švedskoj i u pripremama univerzitetske selekcije malo toga išlo je onako kako je prvobitno zamišljeno. Ekipa koju je Boško Đokić trebalo da selektira i pripremi za takmičenje nije se ni okupila, već je prilika pružena neiskusnom timu Refleksa, pojačanom nekolicinom mladih igrača Borca i Spartaka. U južnokorejskom gradu Daegu, Vlade Đurović odveo je taj sastav do trijumfa. Na putu do zlata savladani su Tajvan, Meksiko, Švedska, Ukrajina, Turska, Kina, Kanada i Rusija, većina veoma ubedljivim rezultatima.

Kako je tim ukomponovan i pripremljen?

- Za takmičenje mi nije bilo potrebno veliko popunjavanje redova, želeo sam samo još jednog plejmejкера umesto Zoroskog i jednog visokog igrača koji bi zamenio Aškrabića. Pošto Refleks sa čačanskim Borcem ima ugovor o saradnji, obratili smo se njima. Dobili smo Marinovića i Brailovića, a pridodao sam ekipi još Majstorovića iz Spartaka, koji nije formalno član Refleksa, Jorovića i Krstovića iz Borca, koji su potpisali za nas pre Univerzijade. Sto se tiče priprema, nisam imao izbora da ih intenziviram tako što sam odlučio da radimo i fizičku pripremu i taktiku istovremeno, što se u principu ne radi. Na Zlatiboru smo umesto planiranih 20 dana ostali samo 10, a umesto pet utakmica, koliko sam planirao, odigrali smo dve.

Turnir je počeo pomalo neočekivano?

- Prvom utakmicom protiv Tajvana mi smo praktično otvorili turnir. Tajvanci su nas isprva šokirali, samim tim što njihov najviši igrač ima samo 193 cm. Centre uopšte nisu imali i shodno tome su taktiku u napadu usmerili isključivo na šut za tri poena. Bili su izuzetno motivisani. Posle odmora smo se probudili, nismo više igrali sa dva centra već sam poslao na teren jednog visokog i četiri mala igrača. „Stisli“ smo odbranu i normalno, dobili utakmicu sa 18 poena razlike.

Ušedio je susret sa Meksikom. Poredili smo sa 30 razlike, pri čemu sam uvodio u igru svih 12 igrača, što dovoljno govori o razlici u kvalitetu. Posle toga smo delovali sve bolje. Švedska, Ukrajina, Turska, Kina - ni sa kim do kraja prve faze nismo imali problema, osim sa Ukrajincima koji su u toj konkurenciji bili jedna od školovanih ekipa.

Borbe za medalje bile su nešto zahtevnije?

- U polufinalu je bitnu ulogu odigrao Marinović, preokrenuo je rezultat sa tri

„trojke“. Oni su doveli igrače sa jakih univerziteta u SAD. Na kraju, ipak, „plus 16“ u našu korist!

Rusi su me u finalu ne malo iznenadili. Koliko smo mogli da vidimo, oni su tokom čitavog turnira igrali jednu starinsku košarku, sa neobaveznom odbranom, ali

na utakmici protiv nas, kao da su se pretvorili u drugi tim. Igrali su agresivno, preuzimali, pa čak i udarali. Visoki igrači koji su dotad bili „usidreni“ u reketu, odjednom su u odbrani počeli da izlaze maltene do centra. Utakmica sa njima bila je najtvrdja od svih koje smo odigrali, za razliku od prethodnih mečeva u kojima sam posle prve četvrtine mogao da odahnem. Posle svega, jedino me je razočaralo to što medalje dobija samo 12 igrača, a ne i trener.

Kako ste se Vi, kao trener, snašli u turnirskom sistemu takmičenja?

- To za mene nije novo iskustvo. Turnirsko takmičenje po mom mišljenju treba da igra što više igrača, jer su utakmice na programu skoro svaki dan, a Univerzijada je trajala punih 11 dana tokom kojih smo odigrali osam utakmica. Zato sam morao da kalkulišem, često sam menjao igrače svestan da će pasti rezultat. Morao sam da dam starterima šansu da se odmore, a istovremeno da držim tenziju kod igrača sa klupe, tako da svakog časa budu spremni da uđu.

Povoljna okolnost za nas bila je što smo kao branioci titule imali dobar tretman u rasporedu. Doduše, najviše smo putovali. Slali su nas u najudaljenija mesta, po 100-150 kilometara od Daegua, kako su nam objasnili organizatori, „zbog propagiranja košarke“.

Šta možete reći o potencijalu ostalih reprezentacija?

- Kinezi imaju trojicu-četvoricu igrača koji bi komotno mogli da igraju u našoj ili nekoj drugoj jakoj evropskoj ligi. Momci od 207, 212, 215 centimetara koji šutiraju NBA „trojku“, brzi su, skočni, sa sjajnom tehnikom. Njihovi treneri još su u nekom mraku, igraju staromodnu i odbranu i napad, a tu mislim čak i na Ru-

se. Oni su po pojedinačnom rejtingu igrača sigurno bili „teži“ od nas, ali...

Odbrana od pik-end-rola kod mnogih ekipa praktično ne postoji. U taktičkom smislu Kanada je delovala nešto spremnije, jer njihov trener radi na koledžu. Izdvojio bih Australijance koji na Univerzijadi nisu stigli do vrha, ali su solidna ekipa. Što se tiče potencijala, sigurno je da on postoji u svim delovima sveta. Ako mi, kao zemlja sa 10 miliona ljudi, u konkurenciji svih ostalih sportova nalazimo perspektivne igrače, naravno da i Kinezi, kojih ima milijardu, moraju pronaći nekoga. Problem je što pored talentovanog igrača treba imati i talentovanog trenera koji će mu omogućiti da uči.

I. Bogunović

U susret prvenstvu

Pred novim iskušenjima

Do početka nove sezone, u kojoj će naši klubovi igrati po krajnje čudnom sistemu, ostalo je nešto više od mesec dana. Crvena Zvezda, Budućnost, Refleks (bivši FMP Železnik) i Lovćen igraće Jadransku ligu, pa će se tek naknadno pridružiti najboljim klubovima iz naše lige. Formiraće se Superliga od osam elitnih

ekipa, a zatim sledi borba za titulu i izlazak na Evro scenu.

Ključni okršaji bi trebalo da uslede tek

trenutno rade u zemlji važećih svetskih prvaka zaista toliko slabi da ih možemo nemanjati kad god to nekome padne na pamet, ili je ipak problem u čelnicima klubova koji kroz trofejni sport žele da steknu ugled i reputaciju. Već sada uoči prvenstva ovo pitanje kandidujemo kao temu za samo Udruženje košarkaških trenera, ali i za sve najviše organe košarkaške organizacije kojima je, po prirodi stvari, do košarke stalo. Ono što je sigurno je da se u najkraćem mogućem roku mora pronaći modus kako bi se zaštitila struka koja je bez ikakve sumnje na velikom udaru klupskih moćnika.

S obzirom da je naša košarka već godinama u samom svetskom vrhu, jasno je

Treneri za klupske ambicije u narednoj sezoni

U narednoj sezoni prvoligaške ekipe predvođiće sledeći treneri:

PARTIZAN: Duško Vujošević

REFLEKS: Vlade Đurović

C. ZVEZDA: Zmagoslav Sagadin

OKK BEOGRAD: Luka Pavićević

ATLAS: Predrag Badnjarević

LAVOVI 063: Jovica Arsić

SPARTAK: Milan Mikić

VOJVODINA: Nikola Lazić

HEMOFARM: Aco Petrović

SLOGA: Dragan Stefanović

ZASTAVA: Mikica Tomović

MAŠINAC: Miloš Pejić

ERGONOM: Srećko Sekulović

ZDRAVLJE: Ivan Mitić

BUDUĆNOST: Miodrag Baletić

LOVČEN: Predrag Milović

Posebno je interesantno da su bez angažmana ostali i takvi stručnjaci

Lavovi 063: Jovica Arsić

u narednoj 2004. godini, a već sada se može napraviti posebna kladionica sa tipom ko će od trenera prvoligaških ekipa sačekati kraj sezone. Sudeći po pripremnom periodu, koji se uveliko sprovodi u mnogim košarkaškim sredinama, može se reći da skoro svi timovi ističu velike želje i postavljaju visoke ciljeve.

Isto tako je svima dobro poznato da ukoliko se ambicije čelnika klubova ne ostvare, glavom prvo plaćaju treneri. Možda je upravo i to jedan od glavnih razloga, što mnogi igrači iz naših zlatnih reprezentativnih kadetskih selekcija, koje su se prosto šetale Evropom godinama unazad, poigravajući se sa svim rivalima, propadaju, posmatrajući samo utakmice sa klupe. Očigledno je da većina prvoligaških stručnjaka (čast izuzecima) nema hrabrosti da se upusti u avanturu zvanu "stvaranje igrača", što je donekle i razumljivo, jer nastoje da sa iskusnijim i proverenim snagama sačuvaju teško stečeni posao.

Tako na primer prošle sezone ambicije uprave klubova nisu zadovoljili Jovica Antonić i Vuk Stanimirović u subotičkom Špartaku, Aco Petrović kao trener FMP Železnika, Predrag Jaćimović i Nened Vučinić treneri OKK Beograda, dok je Vlade Đurović mesto na klupi Budućnosti ustupio Miodragu Baletiću.

Samo po sebi nameće se pitanje: u čemu je kamen spoticanja i šta realno predstavlja problem? Da li su treneri koji

OKK Beograd: Goran Miljković

da ogromne zasluge za to pripadaju priznatim stručnjacima koji rade širom Evrope (Dušanu Ivkoviću, Željku Obradoviću, Svetislavu Pešiću, Bogdanu Tanjeviću, Božidaru Maljkoviću, Dušku Ivanoviću...). Svi ovi vrsni treneri su do vrhunskih rezultata stizali isključivo zbog toga što su u klubovima imali potpunu slobodu u radu, veliko poverenje i mogućnost da svoje ideje i taktičke kreacije sprovedu u delo.

Cinjenica je da čelnici UKT SCG, ulažu mnogo napora kako bi unapredili uticaj struke u našoj košarci. Uvedene su obavezne licence. Treneri posećuju seminare, od kojih je poslednji "Trenerska Klinika" po ocenama mnogih bio na izuzetno visokom nivou. Svi koji su prisustvovali tom seminaru mogli su, ukoliko su to želeli, mnogo toga da nauče, a onda i da stečeno znanje demonstriraju u radu po klubovima.

J. Karanović

Čeka šansu: Jovica Antonić

poput Miroslava Mute Nikolića, Milovana Stepančića, Jovice Antonića, Miodraga Kadije, Zorana Moke Slavnića... Ali s obzirom na trend čestih smena stručnjaka u našoj prvoj ligi, nije isključeno da neko od ovih imena u toku sezone sedne na uzavrelu trenersku klupu.

Pripremio trener:
Mirko Ocokoljić

Greg Popović (San Antonio Spars)

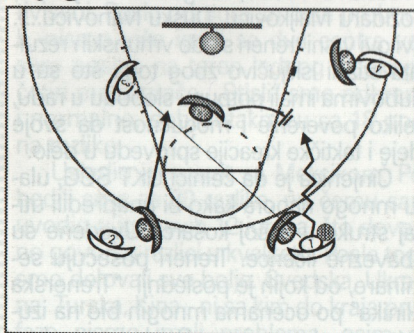
Filozofija igre San Antonija

Basketball Clinic Belgrade 2003

Odbrambena filozofija igre San Antonija počinje odgovorom na pitanje na kom delu terena počinjemo da igramo odbranu, u stvari kolika je "dubina" naše odbrane. Odbranu na celom terenu, odnosno, ako je odigramo od čeonu do čeonu linije nazivamo "četrdeset" (40), ukoliko je igramo od linije slobodnih bacanja na prednjoj polovini terena onda je prozivamo "trideset" (30), odbrana od polovine terena je znak da se igra "dvadeset" (20), a odbrana u zoni šuta naziva se "deset" (10).

To je vrlo jednostavan način da se igra odbrana, vrlo jednostavno i lako igrači nauče i shvate kako da igraju, i to sam naučio kod trenera Dina Smita, kod koga sam i studirao. Ukoliko se igra protiv timova kao što su L.A. Lejkersi koji ne igraju previše tranziciju, već terenu u želji da im potrošimo vreme za napad, da im promenimo uglove dodavanja... Ne dozvoljavamo im da počnu njihov čuveni "napad u trouglu", već ih teramo da troše vreme u prednjem polju. S druge strane protiv ekipa kao što je Nju Džersi Nets protiv kojih smo igrali u finalu, koja odlično igra kontranapad, protiv te ekipe nema presinga preko celog terena pogotovo ako imate protiv sebe igrača kao što je Džejson Kid koji to odlično igra. Na odbrambenoj polovini terena igramo na način koji se razlikuje od nači-

Dijagram 1

na koji većina NBA timova igra (Dijagram 1). Na igraču sa loptom vršimo pritisak, igramo veoma agresivno (1-XI), na prvom pasu igramo u zatvorenom stavu i

Za uspomenu: Juniorska reprezentacija SCG sa Gregom Popovićem

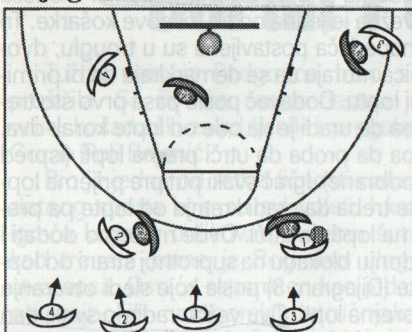
ne dozvoljavamo dodavane (2-X2), a na drugom dodavanju igrač je pomeren prema lopti (3-X3) i ispod je linije dodavana, odnosno zamišljene linije između igrača sa loptom i igrača koga čuva. Jedno od najboljih mesta za šuter, a verujem da i vi tako mislite, je igrač u uglu na strani lopte i većina vas ovde prodor brani pomeranjem odbrambenog igrača X4, da pomogne zaustavljanje prodora. Ja radim suprotno, nikad odbrambeni igrač iz ugla ne ide da pomogne zaustavljanje prodora jer neću da dozvolim šut iz ugla i smatram da smo između ostalog i iz ovog razloga na drugom mestu u NBA po niskom procentu primljenih „trojki“. Moje drugo pravilo je da igrač sa loptom nikad ne može da napravi prodor u sredinu, stalno ćemo da usmeravamo igrača na aut liniju. Ako igrač koji čuva igrača sa loptom bude probijen u sredinu, istog sekunda ide na klupu. Na treninzima dosta vežbam i prilazak igraču i usmeravanje napadača i to prilaz ne ispod njega, ne iznad njega, nego tako da dalja noga u odnosu na čeonu liniju odbrambenog igrača bude u visini dalje noge napada-

ča. Igrač na prvom dodavanju je u zatvorenom stavu do visine linije za tri poena i ako dođe do prodora u sredini ovaj igrač ne ide da pomaže, već ostaje visoko na svom igraču. Verovatno postavljate pitanje odakle će pomoć doći u slučaju prodora. Zaustavljanje prodora ide od igrača sa strane pomoći (X3) koji mora, pre svega, da bude dobro postavljen između igrača sa loptom i svog igrača ispod linije dodavanja. Zaustavlja prodor izlazeći pravovremeno licem u lice na igrača sa loptom, igrač X2 se spušta kroz dole i ukoliko dođe do dodavanja, ide za pasom. Prilikom prilaska igraču sa loptom posle dodavanja, opet to radite tako da ga usmeravate u aut, ne sme prodor u sredinu, to pravilo važi i za igrača sa loptom u uglu. Takođe, ukoliko dođe do prodora igrača sa loptom iz ugla u sredinu, igrač koji je na prvom pasu ne pomaže, ostaje u zatvorenom stavu. Mi želimo da napravimo najtežu moguću situaciju za ekipe koje žele da naprave šut za tri poena. Ima mnogo igrača koji imaju dobar polazak u dribling i onih koji u završnici prodora mogu dobro da skoče i

zakucaju, ali je malo onih koji mogu da u prostor koji se nalazi između polaska u dribling i ispod koša da šutnu ukoliko imaju igrača bočno postavljenog uz sebe i igrača koji im prilazi da ih zaustavi u prodoru i to je obično visoki igrač. To su teški šutevi i obično igrači u ovim situacijama dodaju loptu, posle čega igrač koji izlazi na loptu radi prilazak i usmerava igrača sa loptom u aut. Znači, da sumiramo, ne pomažemo ukoliko se nalazimo na prvom dodavanju, svaki put igrača sa loptom usmeravamo u aut liniju (čeonu), kod prodora pomažemo sa strane pomoći, odnosno sa nižih pozicija (igrač sa čeonu linije), kod prilaska igrača isto važe pravila o načinu prilaska i naravno usmeravanju u aut liniju, naravno kada se lopta doda obavezno je pomeranje igrača u dobru odbrambenu poziciju. Svaki dan ova pravila u odbrani u situaciji 4:4 vežbamo 20-25 minuta na obe polovine terena i to rade svi igrači u želji da igrači steknu automatizam.

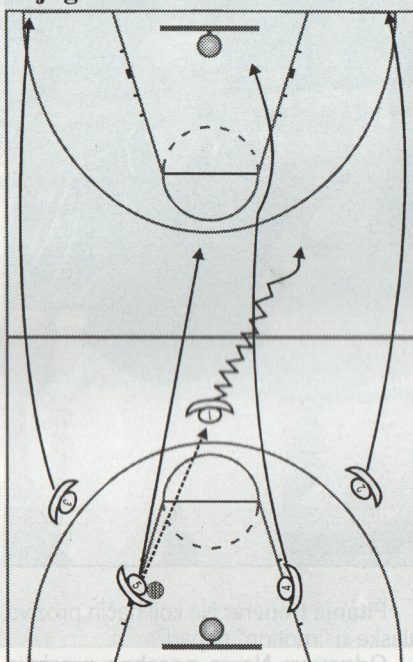
Sledeća vežba će biti 4 na 4 (4:4:4) i ova vežba služi da ubedimo igrače da se do pobeđe ne dolazi šutom, već odbrambenim skokom, dodavanjem i kontranapadima. Ovu vežbu koristimo kako bi od najmlađeg igrača u timu Toni Parkera, pa do najstarijeg Kevina Vilisa shvatili šta treba da urade da bi pobedili. Ovim pokazujem svoj karakter i na moju sreću je prihvatio i najbolji igrač Tim Dankan. Ova vežba ubeduje igrače kako treba da igraju odbranu u najvažnijim utakmicama u poslednjim četvrtinama i koja im je na kraju i donela titulu. Igra se u principu do sedam poena, igrate bez ograničenja da date koš, idete posle toga na skok (Dijagram 2). Ukoliko napad ne da koš, odbrana dobija jedan poen i ostaje u odbrani u šansi da ponovo osvoji poen. Ovakav način igre podstiče odbranu da igra dobro i osvaja poene. U slučaju da napad da koš, oni ne dobijaju poen, već stižu pravo da stanu u odbranu i tako dođu do poena. Kada se vežba radi sa tri tima obično trener stoji ispod koša, i u slučaju pogotka pokupi loptu i odmah je izvodi sledećem timu koji odmah ulazi u teren, tako da igrači nemaju vreme da pričaju, da se odmaraju već br-

Dijagram 2

zo dele igrače, komuniciraju, funkcionišu... Drugi tim ulazi s polovine terena. Ovu vežbu radim svaki dan, i igra se uglavnom na granici tuče. Tim koji izgubi ima kao kaznu trčanje. Ovako stižu samopouzdanje da mogu da igraju odbranu, da zaustave protivnika kad treba, i teramo ih da pričaju što više u odbrani, da komuniciraju, da se dogovaraju. Poslednja stvar na kojoj insistiramo je skok, primera radi, kada napadi skoče i osvoje loptu dajem minus jedan poen odbrani

Dijagram 3

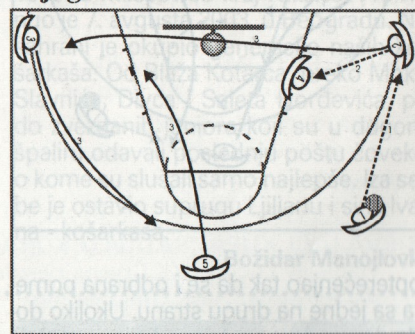
tako, da u određenim momentima ekipa može čak biti i u minusu, ispod nule. Ova vežba je sastavni deo svakog treninga i potroše na nju uvek trećinu treninga.

Sad ćemo preći sa odbrane na napad. Napad počinjemo skokom (Dijagram 3), krilni igrači istrčavaju, a prvi visoki igrač se postavlja uvek na stranu akcije (4), pokušava da utrči na poziciju donjeg posta ispred odbrane i odmah sebi stvori priliku da poentira. Naravno, ako je odbrambeni igrač iza njega, on se lepo zagradi i primi lako loptu, a ako je ispred njega, on ga skroz izgura ispod koša i traži loptu. Igrač koji ovo najbolje radi je definitivno Karl Meloun. Spoljni igrači koji trže uz aut liniju istrčavaju sve do čeonu linije kako bi i odbranu povukli za njima i tako omogućili igraču na poziciji visokog posta da primi loptu. Ukoliko ne možemo da postignemo poen iz kontranapada, verujemo da je najbolji način da igramo napad popunjavanjem mesta, igrom unutra (Dijagram 4 i 5). Lopta ide u ugao (2), pa na donjeg posta (4) pošle koje dodavač (2) protrčava pored igrača sa loptom i to uz čeonu liniju, drugi post (5) se spušta (utrčava) na drugu poziciju do-

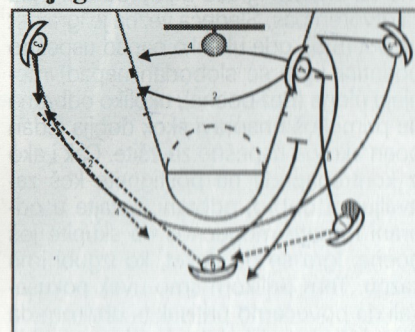
njeg posta, drugi igrač iz ugla (3) se pomera ka vrhu reketa i ukoliko nema udvajanja igrač sa loptom na donjem postu igra 1:1. U zavisnosti kako je igrač na poziciji donjeg posta primio loptu, da li na prvom drugom ili trećem skakačkom mestu, zavisi igra dodavača. Mesto dodavača koji je protrčao, popunjava igrač sa vrha reketa njegov igrač iz suprotnog ugla.

Ukoliko ne želimo da lopta ode u ugao, pas ide preko drugog patioca (5) na drugu stranu i tada se prvi visoki igrač (4) pomera na stranu akcije u želji da dobije loptu. Zatim sledi uzastopna blokada koju postavljaju 1 i 5 za 2 koji izlazi na vrh reketa. Posle prve uzastopne blokade igrač ide na drugu stranu gde sa ostala dva igrača možemo napraviti duplu ili uzastopnu blokadu, ili prolaz za igrača, ili blok za blokera, posle koga sledi čitanje. U ovoj situaciji nije bitno šta ćete uraditi, ima puno opcija za njihovu saradnju koju možemo najaviti kao npr. dati znak pesnicom. Ukoliko ne možemo da dodamo loptu jednom od ova tri igrača na istoj stani, pokušavamo da spustimo loptu igraču na poziciji donjeg posta. Ukoliko ni to ne možemo, on može da se popne do linije penala, primi loptu i igra 1:1, ili da uruči loptu dodavaču, ili da pas na stranu i igra P/R. Ovo je odlična situacija da se igra protiv ekipa koje iskaču vertikalno na igrača iz P/R. Znači imamo dve opcije u početku napada, prva je da lopta ode u ugao, pa na donjeg posta i druga preko patioca na drugu stranu posle koje slede dve uzastopne blokade i kret-

Dijagram 4

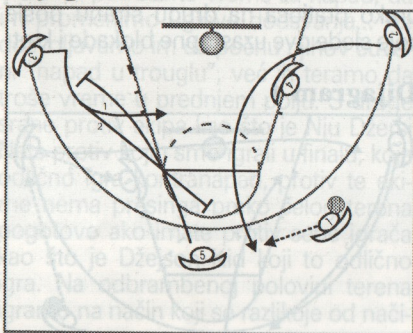
Dijagram 5

anja tri igrača na strani. U postavi napada ne mora lopta da se sve vreme dribla, može se odmah otvoriti pas na stranu pa da taj igrač sa loptom ode u ugao. Raspored u napadu omogućava puno opcija. Igrač pratilac (5) mora da čita napad, a ukoliko se lopta preko njega prebacuje na drugu stranu on učestvuje u uzastopnoj blokadi i kasnije u igri 2:2 na strani. Ukoliko nismo uspeli da dodemo u dobru situaciju za šut, a vreme za napad ističe, prvo igrači moraju da budu svesni koliko je vremena za napad ostalo, lopta ide na stranu i igrači šire za igru 1:1 za P/R. Posebnu odgovornost u ovoj situaciji imaju visoki igrači koji, takođe, moraju da znaju koliko vremena ima za napad i da budu spremni da, na primer, izađu u P/R. Ovo je osnovna kretnja iz kojih puno opcija.

Recimo jedna od opcija je da igrač iz ugla (2) iskoristi posta (4) i izađe na vrh reketa (Dijagram 6), a drugi post (5) sa vrha reketa napravi blok igraču u uglu (3) koji može da utrči ka košu. Ovo možemo nazvati i nekom vrstom napada u trouglu ("loop" opcija). Postoji i varijanta da posle blokade igrač iz ugla ne ode ka košu, nego produži u blokadu igraču sa loptom i odigraju P/R. Ukoliko je pas na pratećeg igrača nemoguć (zatvoren) pratilac radi "back door" i spušta se na poziciju donjeg posta, a igrač sa loptom driblingom dolazi na vrh reketa i menja stranu napada. Poenta je da lopta menja stranu

Dijagram 6

opterećenjao tak da se i odbrana pomerila sa jedne na drugu stranu. Ukoliko dođe do prodora uz čeonu liniju uvek želimo da imamo igrača u suprotnom uglu za otvoren pas. Sledeća vežba je igra pet na pet (5:5), gde ukoliko napad uspešno poentira (igra se slobodan napad) menjaju uloge (bez poena), ukoliko odbrana ne primi koš i napravi skok dobija jedan poen ako ga uspešno završite. Čak i ako iz kontranapada ne postignete koš zahvaljujući dobroj odbrani, ostajte u odbrani i imate mogućnos da skupite još poena. Igra se do deset, ko izgubi ima kaznu. Tom prilikom smo uvek pokušavali da povećamo pritisak (s obzirom da smo loše izvodili slobodna bacanja, bili smo 26-ti od 29 ekipa u NBA po procen-

tu uspešnosti) tako što izaberemo jednog iz ekipe koja je izgubila i on šutira dva penala. Ukoliko pogodi oba bacanja nemaju trčanje, a ukoliko promaši i jedan sledi kazna.

Pokušao sam da vam objasnim da, pre svega, tim treba da veruje u igru u odbrani koja će vas dovesti do pobede, da ne možete da igrate na način kao Novicki, Finli ili Nes odnosno Dalas Mavsi ili Finiks Sansi, ja želim da odbranom donesem prevagu.

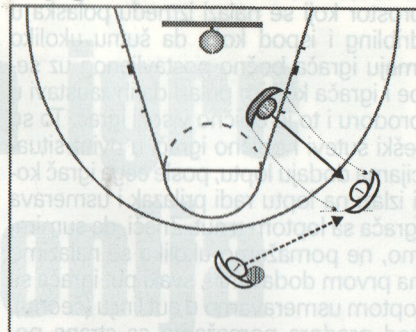

Pitanje trenera: Na koji način proziva ulaske u "motion" napad?

Odgovor: Nema posebne prozivke za ulaske u napad. Kao plejmejker znam da ostala dva beka moraju da istrče ispred lopte, prvi visoki igrač mora da se "uvali" na poziciju donjeg posta, pratilac ide poslednji. Ponekad prilikom ulaska u napad plejmejker može da pozove pratioca da mu dođe u P/R i to negde na polovini terena i najčešće u tim situacijama pomoć iz odbrane dolazi iz ugla ostavljajući šutera samog u uglu. Znači, prilikom ulaska u napad nema poziva, igrač sa loptom će dodati loptu u ugao ili će sa njom da ode u ugao. Posle dodavanja igrač iz ugla može da utrči iza visokog igrača i da ostali popunjavaju mesta ili da loptu vrati plejmejkeru, koji takođe ima nekoliko rešenja u zavisnosti da li je pratilac otvoren za dodavanje ili nije.

Način igre u napadu je povezan sa trenutnim dešavanjima, rezultatom, zavisni od mnogo toga, naravno da u određenim situacijama reagujem, na primer ako Tim Dankan nije primio loptu 3-4 minuta naravno da ću prozvati napad za njega ili za nekog drugog igrača. Ja nisam trener kao npr. Fil Džekson koji dozvoljava da primi i po osam poena za redom, ja ću da reagujem ako primim četiri, zvaću tajm-aut. Kretnje koje sam pokazao u

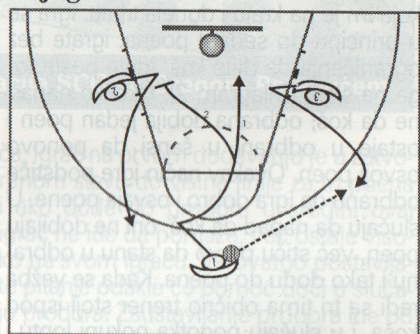
Dijagram 7

ovom napadu daju podjednake prilike svim igračima da poentiraju ali ako to ne daje rezultate naravno da ću prozvati poseban napad.

Pitanje trenera: Pokažite nam način usmeravanja igrača u aut i kako vežbate te situacije. Postoje razne vežbe koje radimo u odbrani da bi naterali napadača; a da ide prema aut liniji a nikako u sredini. Jedna od njih je igra 1:1 na celom terenu gde je cilj, da kada te igrač probije pokušas da se vratiš u dobru odbrambenu poziciju. To podrazumeva da pod određenim uglom u sprintu stigneš igrača i bez guranja i kontakta rukama zauzmeš dobar stav, sa usmeravanjem u aut liniju. Takođe i vežba na polovini terena gde posle dodavanja igrač radi prilazak napadaču i igraju 1:1. Napadač pokušava prodor u sredinu, odbrana ima zadatak da usmeri

Dijagram 8

u aut. (Dijagram 7). Košarka nije neko čudo, pobeđuju one ekipe koje veruju u to što rade i koje se drže onoga što rade, poenta je u osnovama košarke. Sledeća vežba je jedna od tih, osnove košarke. Tri napadača postavljena su u trouglu, dvojica moraju da se demarkiraju da bi primili loptu. Dodavač posle pasa prvo što treba da uradi je da ode od lopte korak-dva, pa da proba da utrči prema lopti (ispred odbrane). Igrač svaki put pre prijema lopte treba da uradi kretnju od lopte pa prema lopti da utrči. Ovdje možemo dodati i donju blokadu na suprotnoj strani od lopte (Dijagram 8) posle koje sledi otvaranje prema lopti. Ovu vežbu radimo svaki dan kako bi igračima skrenuli pažnju na neke osnovne detalje.

Jedan je Žiža

Kada je 7. avgusta prestalo da kuca srce Rajka Žižića, mnogi, naročito oni iz mlađe generacije, imali su priliku da se podsete svih uspeha koje je ovaj istinski velikan našeg sporta, košarke posebno, postigao u svom životu. Sto to nije bilo više poznato, naročito klincima koji tek počinju „magičnu igru pod obručima“, svakako je doprineo i sam Rajko, onako skroman, tih, nenametljiv.

Osvojio je toliko medalja da ni novinari koji su tih tužnih dana pisali o Rajku nisu mogli „da se dogovore“ koliko ih je: 10, 12, 13? Reprezentativni dres oblačio je 186 puta, ima zlato sa Evropskog prvenstva 1975. u Beogradu, Svetskog šampionata u Manili 1978. i sa Olimpijadi u Moskvi 1980; srebro je osvojio na Olimpijadi u Montrealu 1976; bronzu na EP u Italiji 1979, SP u Kolumbiji 1982. i Olimpijadi 1984. u SAD. Jedino što kao igrač nije osvojio bilo je nacionalno prvenstvo. Iako je igrao u Sutjesci, OKK Beogradu, Crvenoj zvezdi i francuskom Remsu nije mu se posrećilo. „Dug“ je vratio kao trener 1993. kada je sa svojim „klonferima“ u finalu domaćeg Kupa sayladao starog rivala Partizan i klubu iz „Žučkove avlije“ bar na trenutak povratio staru slavu. Onda je rekao „nije to za mene“ i otišao iz trenerskog posla.

Ali, iz svoje omiljene košarke nije odlazio. Bio je u rukovodećim strukturama svoje Crvene zvezde, delegat, pomoćnik saveznog ministra za sport, a u poslednje vreme obavljao je važne funkcije direktora preduzeća EP 2005. i predsednika Skupštine Crvene zvezde. Ni školsko usavršavanje nije zapostavljao. Završio je Ekonomski fakultet, što mu je kasnije pomagalo u poslu. Poslovima se predavao predano, punim srcem, iskreno do kraja. Sanjao je evropsku Zvezdu i perfektno organizovano Evropsko prvenstvo u Beogradu 2005.

Da je poživio, tako bi i bilo. Rajko je bio garancija za to. Za manje od 50 godina uradio je ono što mnogi ne bi ni za dva života. Svrstan je u antologiju 33 najbolja igrača Jugoslavije svih vremena. Izabrali su ga Nebojša Popović, Radomir Šaper, Aleksandar Nikolić, Ranko Žera-

jevska Bosna, veliki tim u povoju početkom 70-ih, kasnije i prvak Evrope, čula je za nekog dugajliju iz Nikšića i želela da ga dovede u svoje redove. Ponuda je bila dobra, svakako bolja od one koju je dobio u OKK Beogradu. Došli su u kuću Žižićevih, verujući da imaju jake argumente. Ali, Rajko i njegov otac imali su jači argument; dali su reč „klonferima“, a reč je kod Žižićevih bila jača od svakog papira. Ovim principom se rukovodio Rajko i do kraja života.

gica i Dušan Ivković. I to, valjda, nešto govori.

Svi oni koji su radili sa Rajkom na bilo kom mestu mogu da posvedoče kakav je bio. Vredan, sposoban, preduzimljiv, odan poslu. Bilo da ste mu bili saigrač, poslovni partner, kolega iz Zvezde ili Ministarstva, utisak je isti: bio je jedinstven i neponovljiv.

O poštenju i datoj reči toliko važno za njega, svedoči i priča starijih Nikšićana koji su ga znali još od malena: sara-

Rajko Žižić rođen je 22. januara 1955. u Miloševiću kraj Nikšića. Preminuo je 7. avgusta 2003. u Beogradu. Na sahrani je okupio generacije naših košarkaša. Od Blaža Kotarca, preko Moke Slavnića, Divca i Saleta Đorđevića, pa do zvezdanih juniora koji su u dugom špaliru odavali poslednju poštu čoveku o kome su slušali samo najlepše. Iza sebe je ostavio suprugu Ljiljanu i sina Ivana - košarkaša.

Božidar Manojlović

Goran Poli Bojanić

Tužna vest iz Podgorice brzo se proširila. Sa životne scene nestao je veliki košarkaški zaljubljenik i pregalac Goran Poli Bojanić.

Bio je jedna od retkih ličnosti našeg zlatnog sporta koju su svi voleli. I kao igrača koga je odlikovao izuzetan šut i kao trenera kome je Bog dao ulogu stvaraoca. Ostaće zapamćen kao jedan od najboljih crnogorskih stručnjaka, trener, koji je i u Budućnosti i u Lovćenu stvorio nekolicinu igrača

reprezentativnih kvaliteta. Poslednji u nizu su Šćepanović, Ostojić, Koljević...

Velike zasluge mu pripadaju i za osvajački pelcer Jarića, Rakočevića, Milojevića i ostalih, koji im je usadio pre pet godina na Evropskom prvenstvu mladih u Palermu.

Pred svaki meč bio je simpatično nervozan, ali je uvek bio pravi sportsmen, čak i u situacijama kada je to išlo na njegovu štetu. Takav će nam ostati i u sećanju.

S. Ž.

„Trenerski dani“ u Novom Sadu

Šansa za novo znanje

U Novom Sadu od 22. do 25. septembra, tradicionalno, održaće se „Trenerski dani“, prvi skup trenera posle Internacionalne klinike, u organizaciji Udruženja košarkaških trenera Srbije i Crne Gore. Biće to prilika za novo stručno usavršavanje, druženje sa kolegama i sve što takvi seminari nose sa sobom. Predavanja će biti organizovana u hali SPENS. Ovaj seminar se prošlog leta održao na Kopaoniku, pred početak sezone, ali ove godine se do poslednjeg momenta nije znalo kada će sezona početi, pa je izabran ovaj datum. Inače, u tom terminu u Novom Sadu biće održan i internacionalni košarkaški tur-

Prvak Evrope: Zoran Višić

nir. Očekuje se preko 600 trenera-učesnika, koliko ih je bilo i prethodne godine. Seminar je obavezan za dobijanje licenci, ali na prvom mestu su uslov za sticanje novih znanja i razmene mišljenja sa kolegama, a seminar je besplatan.

Predavači su zaista poznati vršni treneri, koji rade u Srbiji i Evropi, a teme su takođe brižljivo odabrane.

Inače, u isto vreme biće održana i redovna godišnja skupština, kojom će predsedavati predsednik Dušan Ivković. Na skupštini će biti promenjeno ime Udruženja trenera Jugoslavije u Udruženje trenera Srbije i Crne

Gore, kao što će biti promenjeni i neki uslovi koji se tiču dobijanja licenci. Naravno, kao i svake godine, bi-

Teme

MIODRAG KADIJA:

Agresivna odbrana

GORAN MILJKOVIĆ:

Individualna tehnika bekova

SVETISLAV PEŠIĆ:

Specijalne situacije

u odbrani i napadu

DUSAN VUJOSEVIĆ:

Evropsko prvenstvo 2003.

ZMAGO SAGADIN:

Individualna taktika odbrane

JASMIN REPEŠA:

Pretravanje iz zonske odbrane u igru čovek na čoveka

će dodeljeno i trideset nagrada najboljim trenerima, za njih će to biti podstrek za naredne uspehe, a za ostale motiv više da se i oni sledeće godine nađu na spisku nagrađenih.

B. Ostojić

UKTSCG

PRVAK EVROLIGE 2003.

Svetislav Pešić - KK Barselona

PRVAK EVROPE 2003. ZA ŽENE

Zoran Višić - KK Jekaterinburg

PRVO MESTO UNIVERZIJADA 2003.

Vlado Đurović - reprezentacija SCG

PRVAK FRIKOM YUBA LIGE

Duško Vujošević - KK Partizan

PRVAK SRBIJE I CRNE GORE – Ž

Zoran Kovačić - ŽKK Beograd

PRVAK PRVE B LIGE

Predrag Badnjarević - KK Beopetrol

OSVAJAJČI KUPA "RADIVOJ KORAČ"

Vladislav Lučić - ŽKK Crvena zvezda

Vlade Đurović - KK FMP Zeleznik

JUNIORSKI PRVAK SCG

ž - Zoran Jovanović - ŽKK Beopetrol
m - Slobodan Klipa - KK FMP Zeleznik

KADETSKI PRVAK SCG

ž - Igor Skočovski, ŽKK Spartak
m - Darko Rajaković, KK Crvena zvezda

UKTS

PRVAK PRVE SRPSKE LIGE

žene

sever - Milorad Vujić, KK Jugobanat B.D.

jug - Saša Igić, ŽKK Naisus Niš

muškarci

Radenko Varagić, Napredak Kruševac

PRVAK DRUGE SRPSKE LIGE

centar - Tomislav Vilaret, Mladost Zemun
sever - Dragan Torbica, Proleter Naftagas
zapad - Dobrica Milošević, KK Jagodina
istok - Nenad Disić, KK Student

OSVAJAJČ KUPA SRBIJE 2003.

ž - Mila Stamenković, ŽKK Beopetrol
m - Srećko Sekulović, Ergonom Niš

JUNIORSKI PRVAK SRBIJE

ž - Zoran Jovanović, ŽKK Beopetrol
m - Slobodan Klipa, KK FMP Zeleznik

KADETSKI PRVAK SRBIJE

ž - Igor Skočovski, ŽKK Spartak
m - Vinko Bakić, KK Partizan

PIONIRSKI PRVAK SRBIJE

ž - Momir Tasić, ŽKK Dubočica
m - Darko Rajaković, KK Crvena zvezda

UKTCG

PRVAK PRVE CRNOGORSKE LIGE

ž - Goran Vojinović, KK Jedinstvo, B.P.
m - Velibor Korać, KK Jedinstvo, B. P.

JUNIORSKI PRVAK CRNE GORE

ž - Marko Rajević, KK Baranka
m - Goran Rakočević, KK Budućnost

KADETSKI PRVAK CRNE GORE

ž - Željko Vukićević, KK Budućnost
m - Como Perović, KK Budućnost

PIONIRSKI PRVAK CRNE GORE

m - Marinko Kovačević, KK Mediteran

Nagrade trenerima biće uručene na koktelu 24. septembra u 20 časova

Početak saradnje

Trenerski dani - na turniru

Champion's Basketball Cup koji se održava u Novom Sadu od 22. do 25. septembra organizuje firma Sport's zone. Osnovna delatnost te firme je organizacija i zastupanje u sportu. Generalni direktor firme Dragan Vujin objašnjava:

- Imamo nekoliko projekata u planu, a ovaj košarkaški kup deo je projekta koji se zove "Odiseja 2016." Ove godine smo organizovali samo košarkaški kup, dok je naredne u planu odbojkaški kup i kup u golfu.

Glavno sedište naše firme je u Njujorku, a ove godine se očekuje otvaranje sedišta u Atini, a kod nas, pored naše već otvorene firme u Zrenjaninu, da se otvore nova sedišta u Novom Sadu i Beogradu.

Povodom najavljenog turnira i saradnje sa Udruženjem, gospodinu Vujinu postavili smo nekoliko pitanja.

Objasnite vašu ideju o organizaciji ovako kvalitetnog klupskog turnira i da li je to oživljavanje, odnosno zamena za Beogradski turnir?

- Na početku rada na realizaciji turnira Champion's Basketball Cup bili smo povedeni pre svega činjenicom da je u Srbiji i Crnoj Gori u poslednjih nekoliko godina viđen izrazito mali broj internacionalnih klupskih jakih utakmica... Smatrali smo da je pored toga što je mladom igraču potrebno da odigra jake utakmice, isto tako bitno da našim budućim košarkašima, a tu mislim pre svega na one kod kojih se želja za košarkom tek budi, omogućimo da na delu i pre svega uživo, što nije bila prilika poslednjih godina, gledaju i uče od najboljih u Evropi. Sa druge strane, Novi Sad je idealan grad za turnire s obzirom da poseduje jedinstveni sportski kompleks u Evropi (SPC Vojvodina/SPENS), i u njemu živi dokazano najbolja sportska publika SCG.

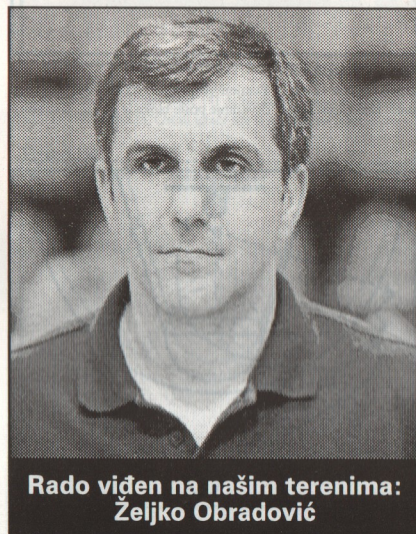
S treće strane, takođe nam je bilo jako bitno da mladima omogućimo da osete košarku, da se najzad sretnu sa najboljima u Evropi. Možda će neko reći, pa CSKA je sa Partizanom igrao euroleague o čemu ovi pričaju, ali taj isti onda mora da shvati, da bi jedan klinac iz Subotice, Zrenjanina, Kikinde, Apatina... video tu utakmicu mora da se poklopi toliko detalja da to već prelazi u domen nemogućih misija. Ali, Champion's Basketball Cup se održava u Novom Sadu, koji je u proseku udaljen oko pola sata vožnje od svih gradova u okruženju, uključujući Beograd. I to već otvara nove mogućnosti.

Naravno, tu su i svi aspekti o razvoju naše klupske košarke, ali smatramo da su mladi i pružanje mladima prioritet.

Champion's Basketball Cup nije zamena za Beogradski trofej. Champion's Basketball Cup za cilj ima da postane najbolji evropski turnir i za sada se taj cilj ostvaruje po planu.

Kako ste došli do ovih klubova i s kim je bilo najlakše, a sa kim najteže pregovarati?

Prvi kontakti su ostvareni sa našim klubovima. Zatim su usledili i kontakti sa inostranstvom. U prvom trenutku se razgovaralo sa više od šest klubova, ali se situacija već tokom aprila raščistila i mi smo već tada znali ko su učesnici turnira s obzirom da smo se odlučili za jedan novi sistem rada na organizaciji koji nije dosad upotrebljavan, ako tako mogu da se izrazim, u našoj zemlji dosad, a slobodno mogu reći i u većem

Rado viđen na našim terenima:
Željko Obradović

Nagrade

Ekipa koja osvoji prvo mesto na turniru dobiće 60.000 evra, drugoplasirana 25.000, a trećeplasirana 15.000 evra. Nagradu će dobiti i MVP igrač. Ova nagrada je za sada poslovna tajna, a trebalo bi da predstavlja prijatno iznenađenje za MVP igrača.

delu Evrope, mi smo na sva vrata zakucali sami, ona su se otvorila i ostala otvorena. Zaista ne mogu da kažem s kim je bilo lakše, a s kim teže pregovarati, neki odgovori su stigli brže neki kasnije... Klubovima je predložen projekat turnira, mogućnosti i ono šta turnir pruža, nakon zaista velikog broja sastanaka i te-

lefonskih razgovora sa apsolutno svim službama svih klubova, mi smo dobili rezultat koji je sada ispred svih nas.

Zašto Crvena zvezda i zašto nema Vojvodine?

- Veliki broj zahteva koji prema jednom od učesnika turnira proizilaze iz pravilnika turnira mora da se poklopi da bi jedna ekipa od strane organizatora uopšte dobila poziv za učešće na turniru. Crvena zvezda je, pored Partizana, naš najveći klub i mislim da tu nema mnogo dileme zašto baš oni. Zašto nema Vojvodine je pitanje na koje najviše odgovaram u poslednje vreme, a odgovor je uvek isti i on glasi ovako: Champion's Basketball Cup će se organizovati svake godine i na njemu će priliku da zaigraju dobiti svi klubovi iz SCG i Vojvodine - i Partizan, i FMP, i Hemofarm... Da li će Vojvodina zaigrati na turniru iduće godine ili one tamo, ne znam i u ovom trenutku ne mogu da kažem, ono što mogu je da sa sigurnošću potvrdim da želja i volja postoje sa obe strane i da će se ona pre ili kasnije ostvariti.

Turnir se poklapa sa seminarom Udruženja košarkaških trenera SCG. Koliko to smatrate srećnom okolnošću, kakvu ste saradnju sa Upravnim odborom Udruženja ostvarili i da li je to saradnja na duže staze?

- Održavanje nečega toliko vrednog i velikog za našu košarku može samo da doprinese razvoju turnira, a pre svega da doprinese razvoju novih zajedničkih projekata koji bi opet za cilj imali unapređenje i razvoj košarke. Saradnja je više nego sjajna i mi se nadamo da ćemo pored ovoga, i naravno kroz saradnju sa našim prijateljima iz TAF sportsa, dobiti priliku da pomognemo i u realizaciji beogradske klinike. S obzirom da je termin turnira septembar, kada je i termin klinike, smatram da je po tom pitanju sve jasno.

Upravo zbog toga, interesantno je da će klubovi na turnir doći predvođeni velikim trenerskim imenima. Da li ste u pripremama turnira saradivali sa njima i koliko su pomogli ideji naši treneri?

- Jedino pitanje na koje smatram da ne treba dati odgovor, iz razloga što dela uvek govore bolje od bilo koje reči, CSKA predvođen Dušanom Ivkovićem, Panathinaikos predvođen Željkom Obradovićem i Barcelona - Svetislavom Pešićem, učesnici su turnira, što dovoljno govori samo za sebe.

Njihov - Dudin, Željkov i Karijev doprinos realizaciji i razvoju ideja turnira je nemerljiv.

G. Čanović

Napadačke akcije u košarci

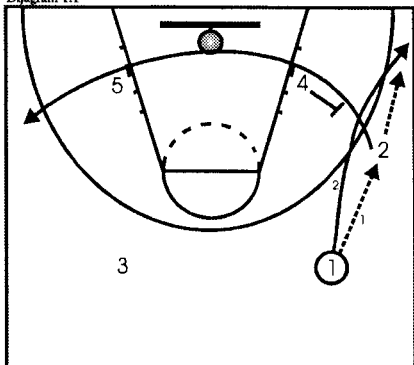
Preuzeto iz "Enciklopedije košarkaških akcija"

Želja nam je da u narednim brojevima objavimo nešto što može da vam pomogne kreiranje i poboljšanje igre u napadu vašeg tima u raznim situacijama. Sematskim prikazima i tekstualnim objašnjenjima iz broja u broj, tematski ćemo obraditi razne napadačke postavke, delove i akcione celine, specijalne situacije, kontinuirane napade, tran-

zicije, filozofiju igre u napadu pojedinih trenera... Svi tekstovi i dijagrami preuzeti su iz "Enciklopedije košarkaških akcija" koju je izdao Von Rid, glavni skaut Orlando Medžika i bivši trener Feniks Merkurija (WNBA).

Pripremio trener: Mirko Ocokoljić

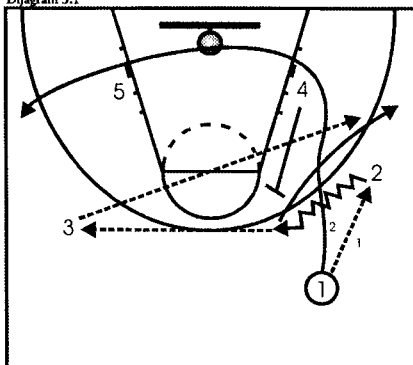
Dijagram 1.1

Napad u trouglu 1.1

Napad u trouglu počinje sa kretanjem plejmekera u ugao, i protrećavanjem beka (koristeći ledjnu blokadu) na drugu stranu

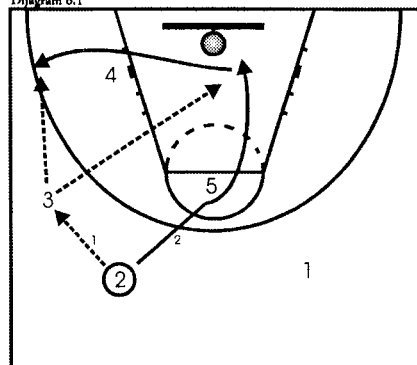
Dijagram 3.1

Napad u trouglu 3.1

Napad počinje sa protrećavanjem plejmekera na drugu stranu, i "flair" blokadom beku (otvaranje posle blokade široko, u stranu)

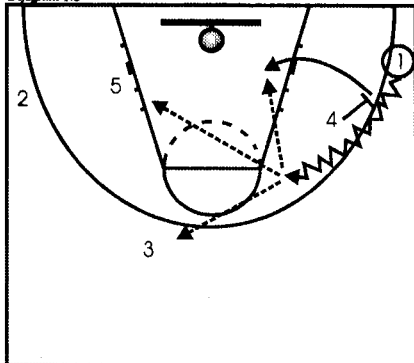
Dijagram 6.1

Napad u trouglu 6.1

Posle prvog pasa sledi utrcavanje prema kosu, koristeći visokog posta za blokadu (1 i 5). U ovoj situaciji koristi se lob dodavanje.

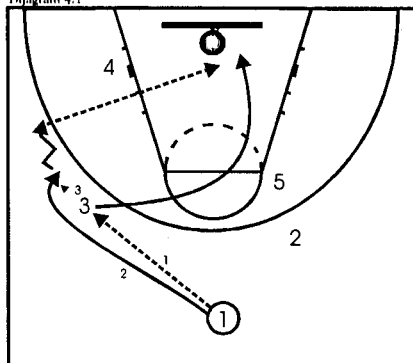
Dijagram 1.2

Napad u trouglu 1.2

Napad se završava sa P/R 1 i 5

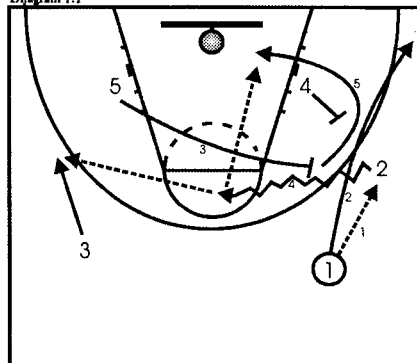
Dijagram 4.1

Napad u trouglu 4.1

Posle prvog pasa i urucenja, igrač pokušava da utrci prema kosu i dodavanje se vrši lob pasom

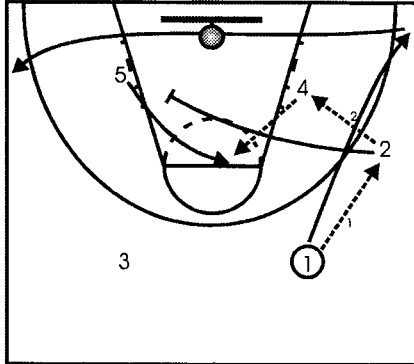
Dijagram 7.1

Napad u trouglu 7.1

Akcija počinje pasom i protrećavanjem igrača u ugao. Sledi P/N (1 i 5) posle čega sledi još jedna blokada (4 pravi blok 5). Igrač sa suprotne strane (3) siri u očekivanju povratnog pasa.

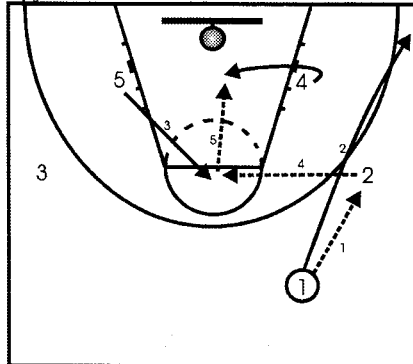
Dijagram 2.1

Napad u trouglu 2.1

Dijagonalna kretanja beka i postavljanje blokade visokom igraču.

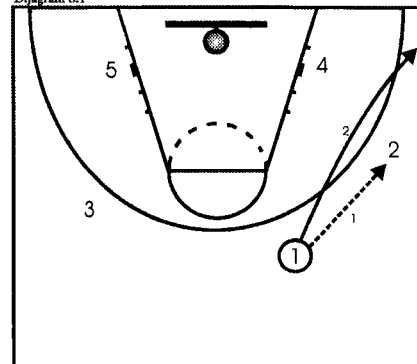
Dijagram 5.1

Napad u trouglu 5.1

Saradnja igrača u trouglu - bek - visoki post - niski post (2 i 4). Saradnja visokog i niskog posta u situaciji kada odnambeni igračuva niskog posta ispred.

Dijagram 8.1

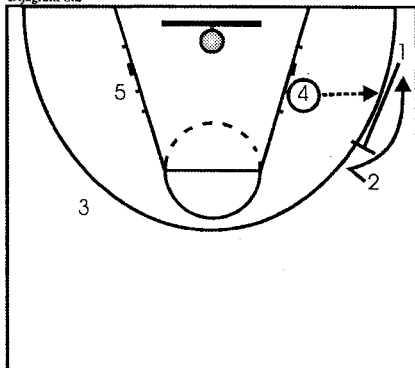

Napad u trouglu 8.1

Posle dodavanja lopte igraču na poziciji niskog posta, igraču ostaju široko postavljeni u odnosu na loptu.

STRUČNA TEMA

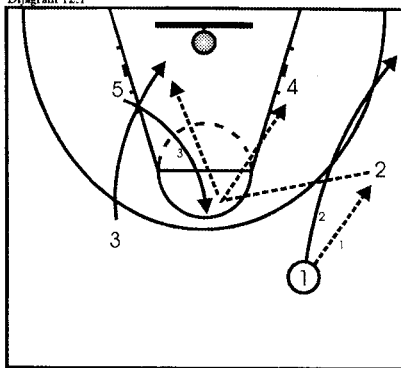
Dijagram 8.2

Napad u trouglu 8.2

Posle dodavanja igraču na poziciji niskog posta, blok dobija igrač koji je dodao loptu (1 i 2) postavljajući se 1 dalje široko u odnosu na igrača sa loptom.

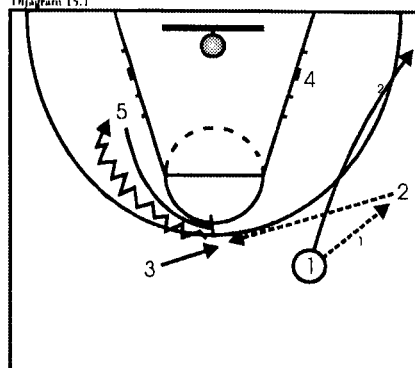
Dijagram 12.1

Napad u trouglu 12.1

Napadac sa suprotne strane lopte demarkira se i prima loptu na vrhu reketa dok drugi igrači (3 i 4) pokušavaju da promene pravac kretanja i prime loptu.

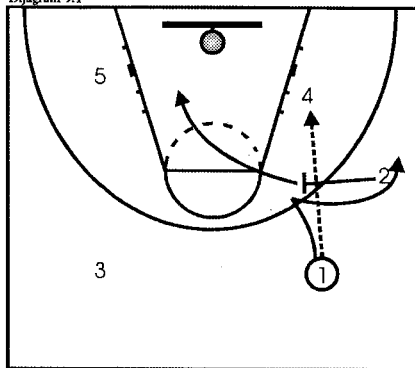
Dijagram 15.1

Napad u trouglu 15.1

Uobičajen postavka i početak akcije u trouglu ali se loptu brzo prebacuje na startnu pomoći gde se igra P/R (5 i 3).

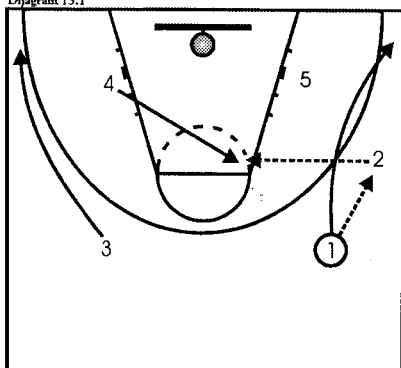
Dijagram 9.1

Napad u trouglu 9.1

Posle pasa igraču na poziciji donjeg posta, blok dobija igrač koji je dodao loptu. Igrač koji postavlja blokadu utrcava prema kosu.

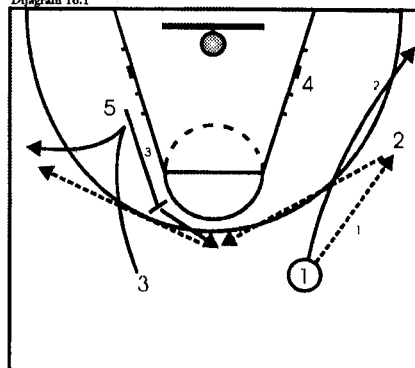
Dijagram 13.1

Napad u trouglu 13.1

Igrač sa suprotne strane lopte (4) demarkira se i prima loptu na poziciji visokog posta. Ostali igrači šire u odnosu na loptu.

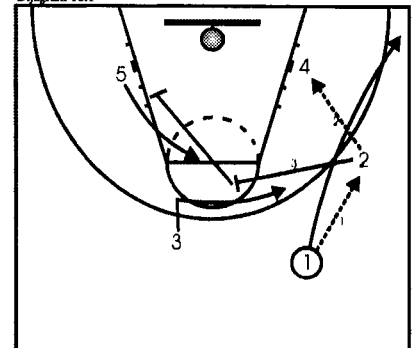
Dijagram 16.1

Napad u trouglu 16.1

Napad sa ledjnom blokadom posle koje igrač-blokler se otvara i prima loptu a igrač posle blokade (3) prvo utrcava prema kosu a posle siri u stranu (demarkira se).

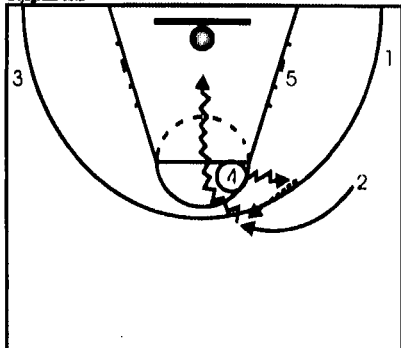
Dijagram 10.1

Napad u trouglu 10.1

Napad počinje protrcavanjem igrača u ugao i dodavanjem lopte igraču na poziciji niskog posta posle cega igrač (dodavac) postavlja blokadu igraču (3) i nastavlja kretanju prema kosu postavljajući još jednu blokadu (5).

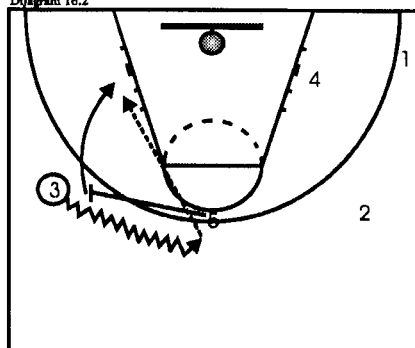
Dijagram 13.2

Napad u trouglu 13.2

Igrač sa loptom (4) dribla prema saigraču (2) koji posle dodavanja (ili urucenja) vrsi prodor prema kosu.

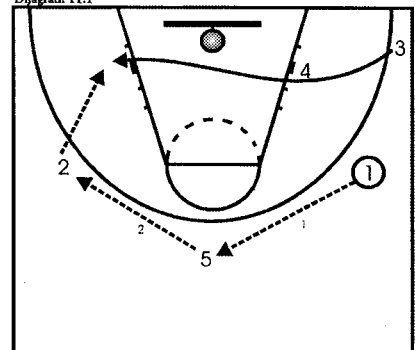
Dijagram 16.2

Napad u trouglu 16.2

Posle dodavanja na stranu (3) sledi P/R (3 i 5).

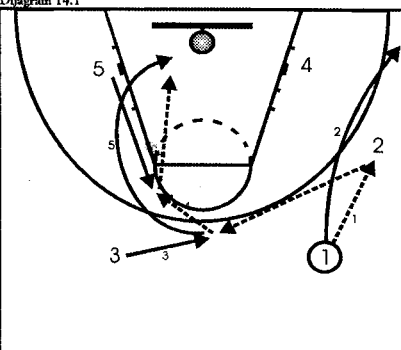
Dijagram 11.1

Napad u trouglu 11.1

Lopta se prenosi sa jedne na drugu stranu, istovremeno igrač (3) koristi blokadu (od 4) i prelazi na stranu lopte.

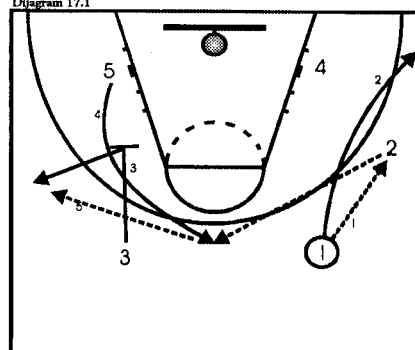
Dijagram 14.1

Napad u trouglu 14.1

Igrač sa strane pomoći (5) prima loptu posle cega sledi utrcavanje i dodavanje (ili urucenje) igrača (3) prema kosu.

Dijagram 17.1

Napad u trouglu 17.1

Uobičajen početak napada u trouglu, i postavka druge blokade visokom igraču (3) igrač loptu postavlja blokadu (4) se otvara u stranu. Nastavak napada je jednostavan, posle pasa visokog igrača (5) igrač koji je postavio blokadu i otvoren se na stranu (3), sledi igra P/R (3 i 5) igrača (3).

Službena pravila igre

Izmene za novu sezonu

(Pregled promena Pravila)

Pravila košarkaške igre su njen bitan i nerazdvojni deo. Njihovo poznavanje i primena je elementarna obaveza svakog trenera. O novim izmenama pravila trebalo bi da bude reči i na „Trenerskim danima“, ali mi ih, po već ustaljenoj praksi, prenosimo „crno na belo“, u uverenju da će ih naši treneri usvojiti do početka nove sezone.

A. Pregled promena Pravila od 1. oktobra 2003.

1. Čl. 21 Podbacivanje Naizmeničan posed

- 1.1. Pravilo naizmeničnog poseda je metod uvođenja lopte u igru ubacivanjem umesto podbacivanjem.
- 1.2. U situacijama podbacivanja, osim na početku svakog poluvremena i produžetka, ekipe naizmenično dobijaju loptu za ubacivanje u tački najbližoj mestu gde dođe do naredne situacije podbacivanja.

- 1.3. Ekipe koje ne ostvare kontrolu lopte pri početnom podbacivanju u svakom poluvremenu ili produžetku, započinje naizmeničan proces tako što joj se dodeljuje lopta za ubacivanje u tački najbližoj mestu gde dođe do naredne situacije podbacivanja.
- 1.4. Postupak naizmeničnog poseda počinje kada sudija stavi loptu na raspolaganje igraču za ubacivanje i završava kada dodata lopta dodirne igrača unutar graničnih linija ili kada ekipa koja izvodi ubacivanje napravi prekršaj.
- 1.5. Ekipe kojim treba da se dodeli lopta za ubacivanje usled naizmeničnog poseda, označava se strelicom naizmeničnog poseda. Pravac strelice se menja odmah kada se završi ubacivanje usled naizmeničnog poseda.

- 1.6. Prilikom da se izvede ubacivanje usled naizmeničnog poseda se gubi ako ekipa koja izvodi ubacivanje prekrši odredbe o ubacivanju.

2. Čl. 27 Tajm-aut

- 2.1. Svakoj ekipi može da se dodeli pet (5) tajm-auta u toku normalnog vremena za igru.
- 2.2. Dva (2) tajm-auta mogu da se dodele bilo kada u toku prvog poluvremena (prvi i drugi period), a tri (3) tajm-auta mogu da se dodele bilo kada u toku drugog poluvremena (treći i četvrti period).
- 2.3. Jedan (1) tajm-aut može da se dodeli bilo kada u toku svakog produžetka.
- 2.4. Neiskorišćeni tajm-auti ne mogu da se prenesu u naredno poluvreme ili produžetak.

3. Čl. 39 Dvadeset četiri sekunde

- 3.1. Kad god igrač stekne kontrolu žive

lopte, signal se oglašava dok je lopta u vazduhu nakon što je napustila šaku(e) igrača prilikom šuta na koš iz igre:

- ako lopta uđe u koš, pogodak se računa
- ako lopta dodirne obruč ali ne uđe u koš, ostaje živa. Do prekršaja nije došlo i igra se nastavlja bez prekidanja.

B. Predlozi promena Pravila od 1. septembra 2004.

1. Čl. 3.3 Košarkaške lopte

- 1.1. Za sva takmičenja muškaraca u svim kategorijama obim lopte nije manji od 74,9 cm niti veći od 78 cm (veličina 7). Težina lopte nije manja od 567 g niti veća od 650 g.
- 1.1. Za sva takmičenja žena u svim kategorijama obim lopte nije manji od 72,4 cm niti veći od 73,7 cm (veličina 6). Težina lopte nije manja od 510 g niti veća od 567 g.

2. Čl. 4 Sudije, pomoćne sudije i delegat

- 2.1. Sudije su prvi sudija i sudija. Njima pomažu pomoćne sudije i delegat, ako je prisutan.
- 2.2. Pored toga, odgovarajuće telo FIBA ima ovlašćenje da primeni sistem suđenja sa trojicom sudija, naime, sa jednim prvim sudijom i dvojicom sudija.
- 2.3. FIBA će primeniti sistem suđenja sa trojicom sudija na svojim takmičenjima od sezone 2004-2005.
- 2.4. Prva Prvenstva sveta FIBA koja će koristiti sistem suđenja sa trojicom sudija biće 46. Prvenstvo sveta za mlađe muškarce 2005. u Argentini i 6. Prvenstvo sveta za juniorke 2005. u Tunisu.

Ako Centralni bord FIBA usvoji predloge promena Pravila od 1. septembra 2003., kompletne, precizne i detaljne formulacije, uključujući i praktične primere, biće poslate nacionalnim košarkaškim federacijama najkasnije do 10. jula 2003.

Federacije će u istom roku takođe biti informisane o promenama Pravila od 1. septembra 2004., ako te promene usvoji Centralni Bord FIBA.

Svetska tehnička komisija FIBA će odmah početi rad na izradi nove, uprošćene i lakše za razumevanje knjige Pravila, koja će biti na raspolaganju od 1. septembra 2004. Ta knjiga će takođe obuhvatiti sva zvanična FIBA tumačenja pravila koja važe nakon 2000.

lopte na terenu, njegova ekipa pokušava šut na koš iz igre u roku od dvadeset četiri (24) sekunde.

- 3.2. Ukoliko ekipa koja ima kontrolu lopte ne uspe da šutira na koš iz igre u roku od 24 sekunde, to se označava oglašavanjem signala uređaja za 24 sekunde.
- 3.3. Da bi se uspostavio šut na koš iz igre, moraju da budu ispunjeni sledeći uslovi:
 - lopta mora da napusti šaku(e) igrača prilikom šuta na koš iz igre pre nego što se oglašava signal uređaja za 24 sekunde i
 - nakon što napusti šaku igrača prilikom šuta na koš iz igre, lopta mora da dodirne obruč.
- 3.4. Kada se šut na koš pokuša blizu kra-

Rade Petrović

Relacija sudija - trener

Osnovno polazište košarke kao sporta je iskazano kroz četiri elementa koji najdirektnije utiču na kvalitet ostvarene košarkaške igre. To je jedan lanac sa četiri karike i ukoliko bi samo jedna karika pukla, taj lanac ne bi imao snagu koja se od njega očekuje.

- Košarkaška pravila propisuju kako se igra
- Treneri obučavaju igrače
- Igrači igraju kako su naučeni
- Sudije ostvaruju kontrolu igre - primenu pravila

Već sama definicija ukazuje na posebnu važnost odnosa sudija - trener.

Koje su karakteristike trenera: opšte obrazovanje - smisao i sposobnost za podučavanje - profesionalni odnos - poznavanje košarkaške igre - odnos prema rukovodstvu, igračima, takmičenju. Trener treba da bude prisutan, treba da proceni situaciju, treba da izabere put ka pobjedi i da mu ekipa pobedi.

Trener je vođa, ali ne vođa koji nareduje "krećemo ka pobjedi", već vođa koji se postavlja na čelo ekipe i daje impuls - "krećemo".

U modernoj košarci čitave ekipe stručnjaka pomažu treneru da dobrom procenom ostvari sve moguće preduslove za uspješnu košarkašku igru i pobjedu. Danas se ništa ne prepušta slučaju. Vodi se računa o apsolutno svim detaljima.

Osećajući potrebu i aktuelnost ove teme, opredjeljivao sam se za način njezne obrade i zaključio da ako ne budem iskren i konkretan, nećemo postići željeni efekat.

Zato moramo reći. Danas u pripremi utakmice, kada razmatramo odnos sudija - trener, dolazimo do sledećeg:

1. Veliki broj trenera želi da zna ko im sudi.
2. Ne mali broj trenera pita rukovodstvo kluba da li je pokušalo da obezbedi da sudi sudija "koji im odgovara".
3. Trener analizira svoja iskustva sa tim sudijama iz raznih utakmica i to od trenutka kada sazna ko mu sudi.

U isto vreme, od trenutka kada dobije nominaciju za utakmicu, sudija u nizu pripremnih radnji analizira i:

1. Dotadašnja iskustva i relacije sa tim trenerom.
2. Da li je kao sudija, na terenu ili van njega, imao bilo kakve neprijatnosti ili bliskosti sa tim trenerom.
3. Koje su omiljene taktičke varijante tog trenera.

Sve svoje intimnosti, druženja, sukobe, netrpeljivosti lične prirode sa trenerom, sudije treba da ostave sasvim po-

strani i to od svega onoga što se odnosi na utakmicu i na suđenje te utakmice.

Poslednja sezona ukazuje na jedan novi trend u odnosima trenera i sudija, a to je: smanjenje uticaja samog suđenja na pojavu problema, uz povećanje uticaja ličnog odnosa trener - sudija na te probleme.

Prvi susret sa trenerom neposredno pred početak utakmice je prvi korak, često i najvažniji, u uspostavljanju prvog odnosa između sudije i trenera.

- Prvi kontakt treba da bude dostojanstven, ljubazan, kurtoazan, učitiv

- Treba izbegavati pokretanje tema o eventualnim izjavama u štampi u vezi nečega u čemu su jedan ili oba sagovornika bili učesnici.

- Takođe ne treba razgovarati o detaljima vezanim za tu utakmicu

- Treba znati da drugi trener ili članovi druge ekipe pomno prate svaki gest i broje svaki minut tog susreta sudija - trener.

Na parketu za igru, posle igrača na terenu, u centru pažnje su najviše treneri i sudije. To su ličnosti naglašeno javne funkcije. Sve njihove odluke, pokreti, gestovi, uzvici... se veoma precizno registruju i tumače, sa velikim uticajem na tok i atmosferu utakmice.

Stavovi kod trenera i sudija kao što su: "ja ću da sudim sve što vidim i kako najbolje umem", odnosno "on je amater, a meni oduzima hleb iz usta", najbolje je da ostanu u svlačionici, ako već nisu mogli biti ostavljeni kod kuće.

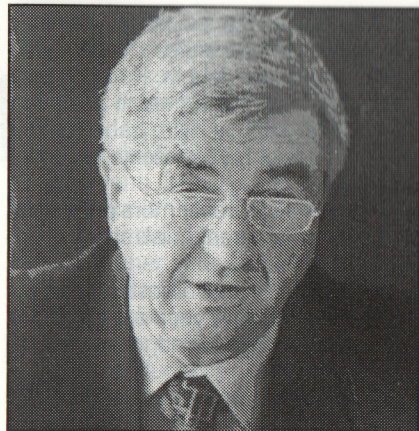
Kada govorimo o odnosu sudija - trener, želja nam je da taj odnos rezultira jednim složnim, harmoničnim i po karakteru delotvornim "MI" u terenu.

Treneri i igrači su izuzetno inteligentni ljudi, zato od sudija tražimo da na utakmici što je moguće pre uspostave svoje standarde i svima pokažu šta je to veće dopušteno, a šta nedopušteno. Doslednost je neophodna nadgradnja toga. Tada se aktivira inteligencija trenera i igrača, njihova sposobnost za taktiku i prilagođavanje.

Ovo treba da rezultira kvalitetno obavljenim poslom koji će dati zadovoljstvo, a ne da isti bude u funkciji (zavisan od) pobjede ili poraza.

Ali, problemi se ipak javljaju.

Sa jedne strane, može doći do neadekvatne primene pravila igre, ili pak do pravilne primene pravila igre od strane sudija i nedostatka pravilne obuke igrača. Ovde je potrebno ukazati na jedan psihološki momenat suđenja prekršaja, koji može navesti sudiju da dune u pištaljku zato što je video nešto "neobičajeno". To "neobičajeno" ne mora biti prekršaj, to može

biti izuzetno teška i mukotrpno utrenirana akcija u koju su trener i igrači uložili sate truda. Takva odluka može biti uvod u nesporazume, a u ponovljenom slučaju, i u konflikt.

Međutim, postoje i treneri koji podučavaju svoje igrače da izvrđaju pravilima igre, da sa što manje tehničke obučenosti dođu do cilja - pogotka - pobjede.

Nepriistrasni posmatrač utakmice može biti veoma iznenađen kako trener, posle samo nekoliko minuta "nezadovoljstva", može promeniti svoj stav prema sudiji, samo zbog toga što je sada zadovoljan ishodom utakmice.

Ovde dolazimo do izuzetno specifične situacije, a to je "taktičko" nesportsko ponašanje trenera, kojim on želi postići reakciju sudije, na koju računa u želji da ostvari kasniji uticaj na njega, i kao rezultat dobije igru koja odgovara njemu i njegovom timu.

Ovde već ulazimo u oblast koja je veoma dobro izučena u igri, a to je konflikt.

Sudije, a naročito iskusne sudije, znaju da prepoznaju situacije koje vode ka konfliktu. Takođe, oni znaju da nije rešenje u bežanju od tih situacija, već u odluci kako im prići i kako ih rešiti.

Koreni većine problema u odnosu sudija - trener danas nisu u suđenju, već u suprotstavljanju ličnosti, u nekim situacijama. Rešavanje konflikta je u stvari bavljenje ljudima, njihovim karakterima, osećanjima, duhom...

U odnosu sudija - trener, zbog već rečene javnosti nastupa, gestikulacija i intonacija glasa su u najvećem broju slučajeva izvorišta konflikta.

Veoma često je izuzetno važno utvrditi što je moguće brže, razlog pojave konflikta. Ne retko blag, uljudan, smirujući ton i razumno objašnjenje (ne znaju svi pravila igre kao sudija) će biti prihvaćeni od druge strane u konfliktu.

Neophodna je dvosmerna komunikacija. Na sve načine treba pokušati da se konflikt ne reši time što će na kraju biti pobednik i poraženi, to će voditi u dalje nesporazume. Komunikacija sa imperativom, naredbom, vodi u ponor strasti, emocija, besa, straha... Uljudnost, dostoj-

janstvo, odlučnost, se mogu postići i kontrolom samoga sebe, a ne nametanjem i kontrolom drugih. Komunikacija treba biti što kraća. Osnovno je da što pre utvrdite razlog, a zatim izaberete najbolji put i način, pa će rešenje biti zadovoljavajuće.

Odnos sudija - trener mora počivati na obostranom poverenju i iskrenosti u postupcima.

Međusobna odgovornost trenera prema sudiji i obrnuto je veoma značajna, ali je još značajnija njihova odgovornost prema košarci.

Trener, ako izuzmemo njegove taktičke poteze, koji se bavi procenom kvaliteta suđenja, nije trener, već je to kontrolor suđenja i za to vreme ekipa nema trenera. Isto tako, sudija koji svoju pažnju sa situacija na terenu preusmeri na trenera, okreće leđa samoj biti igre.

Lepeza aktivnosti kojom treneri vrše "pritisak" na sudije je velika: odlazak kome saru do zapisničkog stola, gestikuliranje, ulazak u teren, okretanje prema publici,

podmetanje pomoćnog trenera da on protestuje, uzimanje lopte u ruke kada je lopta u njegovom prostoru oko klupe, upotreba sudijskih znakova za priznavanje/poništavanje pogotka, znaka za nesportsku tehniku ili isključujuću grešku tako da i publika to vidi, uzvikivanje, bacanje stvari...

U ovakvim slučajevima, sudije treba da postupaju po pravilima igre koja su veoma precizna i jasna.

Jedno pitanje je veoma prisutno kod trenera, a to je, bez obzira što su treneri profesionalci i svaki dan su po nekoliko časova na svom poslu, a sudije su amateri, da li treneri bolje znaju pravila igre, ili sudije bolje znaju mehaniku i taktiku igre. Odgovor na ovo pitanje je veoma jasan, to nije za poređenje, to je zadatak koji nameće potrebu što većeg približavanja nivoa toga znanja - jer je to vodič ka podizanju kvaliteta košarkaške igre.

Na svakoj utakmici obraćam pažnju na njen proceduralni završetak. Uočio sam da je neuporedivo veći broj situacija (skoro 90 odsto), da se treneri posle

utakmice rukuju i zahvale na saradnji jednog drugome. Međutim, kada je u pitanju odnos trener - sudija, takvih situacija je manje (60 odsto), što samo po sebi ukazuje na čitav niz momenata. Ono što je veoma bitno, to je kada po završetku utakmice trener i sudija izlaze iz svlačionice, oni već razmišljaju i započinju pripreme za sledeću utakmicu. To su dva subjekta takmičenja koji znaju da su opredeljeni jedan na drugog u datom periodu vremena. Još ukoliko samokontrolom uspeju da prevaziđu trenutne slabosti, eto mogućnosti za postavljanje kamena temeljca sledećoj saradnji.

U to ime, njihovo međusobno srećno i do viđenja bi bilo najveće zadovoljstvo na kraju ove teme.

Preuzeto sa:

www.euroleague.net

Autor je komesar u takmičenju i jedan od sedam ULEB kontrolora i instruktora suđenja

Kragujevac

Zastava u eliti

Da je trenerski posao, između ostalog, i gorak i nepredvidiv, pa čak i kad je verifikovan uspehom, naravno rezultatskim, potvrđuju i sudbine dvojice, sada već bivših, košarkaških stratega novog prvoligaša, Zastave Radnički iz Kragujevca.

Iako je posle poraza "kamiondžija", u desetom kolu, sa 82:93, smenjen sa kormila kragujevačkog tima, Zoran Cvetanović smatra da je imao retku privilegiju da u nedavno završenoj sezoni Prve "B" savezne lige ostvari dva uspeha.

- Tim koji sam pripremio tada je delio drugo i treće mesto, a plasman u elitni rang ostvario je, na kraju, sa četvrtog mesta. Ekipa koju sam u trinaestom kolu preuzeo uspela je da izbori opstanak. U tom trenutku, bila je pretposlednja na tabeli sa dve pobede i 10 poraza - objašnjava Cvetanović.

Naravno, on ne umanjuje, možda i veći doprinos Dragana Kostića s obzirom da je on predvodio tim na 16 utakmica, ali je očigledno da se, iznevši ovakvu opasku, ne slaže sa odlukom Upravnog odbora kluba o raskidu saradnje.

Posle smene Cvetanovića, za "volanom kamiondžija" našao se Dragan Kostić, do tada trener prvoligaša Sloge iz Kraljeva.

Plasmanom na četvrto mesto, Kostić je ostvario ambicije Kragujevčana da se posle 40, odnosno devet godina vrata u elitni rang našeg košarkaškog takmičenja.

Kostić više nije u Kragujevcu, ali je ranije isticao da Zastava Radnički ima dobru osnovu za takmičenje u elitnom rangu i

da ne bi bilo potrebno "veliko spremanje" u timu, ako se tu ne računaju dva ozbiljnija pojačanja. Kasniji sled događaja izbrisao je njegove planove i očekivanja.

Naravno da je za sve ovo najmanje kriv Miroslav-Mikica Tomović, novi trener novog prvoligaša. I sam, svojevremeno, nije imao razumevanje ljudi koji su upravljali kragujevačkom košarkom. Mada je košarkaški otac Nenada Trunića, Nikole Lončara i Zorana Stevanovića, a Radnički uveo u Prvu "B" ligu i, kada je u njoj izbio opstanak, smenjen je.

Tomović je perfekcionista, pa prvi utisci, prema očekivanju upućenih, nisu najpovoljniji. On smatra da je ekipa tehnički, taktički i fizički zapuštena.

- Bio sam svestan kada sam došao da me očekuje rudarski posao, kao što je i moja karijera uvek bila takva da sam morao da stvaram, osim u Olimpiji i Udinama, gde sam imao odgovarajuću igračku pogon i mogao više da radim na taktici. Ovde moram da obratim pažnju na nekoliko igrača, koji se nisu naigrali

prošle godine, koji imaju "štofa" i odavde su. Moramo od njih da stvaramo igrače. Zastava Radnički mora da ima više od pola tima od igrača koji su iz Kragujevca, ističe Tomović.

Novi trener Zastave Radnički, kako kaže, želeće da nametne prepoznatljivu igru.

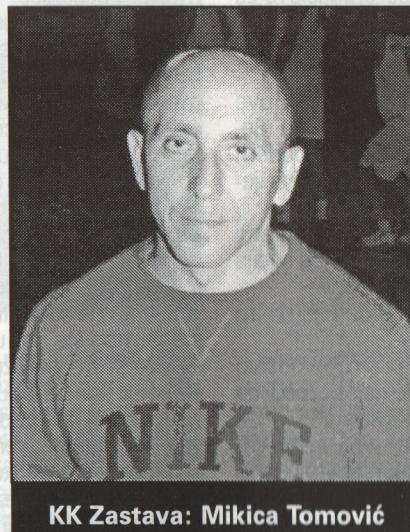
- Kakav je karakter trenera, to se odražava i na parketu. Insistiram na brzom

igri sa mnogo kontranapada, atletizmu ispod koša i atraktivnim potezima. Uvek mi je bilo jasno da individualna tehnika i kolektivna taktika mnoge probleme ne mogu da reše, pa zato dozvoljavam igračima, da na osnovu "abecede" koju ih učim, oni improvizacijom reše neke taktičke probleme - ističe Tomović.

Inače, Tomović je, posle odlaska iz Radničkog 1990. godine, bio prvi trener Olimpije iz Ljubljane

(Vinko Jelovac je bio šef stručnog štaba). Potom je bio direktor Međunarodnog košarkaškog kampa u Puli, a raspad SFRJ odveo ga je put Italije, gde je trenirao Adriju iz Trsta, Udine Goča di Kardija (sadašnji Snajdero), Juve iz Kazerte i Teramo basket. Sve su to bili seniorski timovi. Naravno, bilo je i perioda kada je bio bez kluba i radio sa igračima individualno.

P. Parezanović

KK Zastava: Mikica Tomović

Licence

Uz znanje i zvanje

Nezaobilazna tema pred početak svake sezone je dobijanje licenci za rad. Ako smo već svetski prvaci u kraljici sportova, jasno je da moramo imati i školovane trenere. Prošle godine su kod nas izdavane i privremena rešenja za rad trenerima koji su na Višoj košarkaškoj školi do februara, a tako će verovatno biti i ove godine. Jasno je da je teško uočiti i voditi utakmice, ali ipak usavršavanje na stručnom polju je vrsta obaveze. Zaista ima mnogo zvučnih imena u klupama Više trenerske škole, a olakšavajuća okolnost za njih je što ako su studirali neke druge fakultete biće im priznati određeni ispiti. Prošle godine dobilo je ukupno 460 trenera licence za rad s tim što je određeni broj stručnjaka do-

bio licence na osnovu osvajanja neke evropske titule ili medalje sa reprezentacijom. To su takozvane zaslužne licence. Ove godine se očekuje da će se broj licenciranih povećati do 500. Poslednjih godina došlo je do promena u pravilniku za izdavanje licenci. Svaki trener da bi vodio ekipu u Saveznoj ligi mora imati zvanje višeg košarkaškog trenera.

Postoje dve vrste licenci - plava i crvena. Plava licenca se izdaje za vođenje prve i druge srpske lige, kao i za mlađe kategorije, a crvena za saveznu ligu. Uslovi za dobijanje plave licence su sledeći:

1. Da je član UKTSCG
2. Zvanje trener - operativni trener košarke

3. Da ima najmanje dve godine radnog iskustva kao trener ili da ima četiri godine igračkog staža

4. Da je prisustvovao "Trenerskim danima"

5. Uplata takse za licencu

Za crvenu licencu tačke 1, 4. i 5. su iste. Razlika je u tome što ovde trener mora imati zvanje - minimum viši košarkaški trener ili da je osvajao titule u seniorskoj konkurenciji u prvenstvu ili Kupu Jugoslavije, a ranije je moglo i u bilo kom stranom kupu, ili na prvenstvu Evrope na klupskom ili reprezentativnom nivou, kao glavni trener i da mora imati potpisan, verifikovan i deponovan ugovor o angažovanju košarkaškog trenera u UKTSCG.

Licencu može dobiti i trener stranac, koji je završio Višu trenersku školu ili koji je osvajao evropske i američke titule u seniorskoj konkurenciji, i to kao glavni trener na klupskom i reprezentativnom nivou, ili titule u okviru konferencije prve lige koledža SAD, ili da ima NBA staž, minimum pet godina kao trener.

Jedini trener stranac ove godine u našoj ligi je Zmag Sagadin, trener košarkaša Crvene zvezde, koji je osvojio Kup kupova '94. godine sa ljubljanskom Olimpijom, tako da je stekao osnovni uslov za dobijanje licence.

Pravila za dobijanje licenci su uvedena zbog zaštite trenerske struke. Jasno je da se treneri suočavaju sa dosta problema, a da oni najkvalitetniji opstaju. Za kvalitet je potrebno i znanje i iskustvo.

Nadamo se da će problem licenci biti uskoro trajno rešen. Prošle godine smo izdavali privremena rešenja za rad trenerima koji su imali još nekoliko ispita do kraja, na insistiranje trenera. Recimo, ukoliko trener dobije otkaz u klubu i dođe do spora između njega i kluba, njegov zamenik može dobiti licencu samo na 60 dana - kaže Mirko Ocokoljić, sekretar Udruženja košarkaških trenera.

Naravno, postavlja se i pitanje šta se dešava ukoliko treneri ne steknu pravo za dobijanje licenci na vreme?

U tom slučaju mogu biti registrovani kao pomoćna lica ili nešto slično, znači da sede na klupi, jer i tako mogu voditi utakmicu, a licencu će dobiti onaj ko ima uslove. Cilj je da se ovakvi slučajevi izbegnu - jasan je Ocokoljić.

Ove godine novi treneri u Prvoj saveznoj ligi su već pomenuti Sagadin, kao i trener OKK Beograd Luka Pavićević, kome će ovo biti prva sezona na klupi, s obzirom da je tek okončao igračku karijeru i upisao Višu trenersku školu, kao i Predrag Badnjarević, trener Atlas banke - novog prvligaša.

Jedino nam za kraj ostaje da se nadamo da ćemo uhvatiti korak sa Evropom i što se licenci tiče.

Trenerske kazne

Prestrogo ili ne?

Proteklu košarkašku sezonu ponovo su obeležile visoke trenerske kazne. Naravno, nisu treneri u ovom slučaju bezgrešni. Međutim, neizbežan je utisak da je najlakše kazniti trenera. Doduše i trener je taj koji prosto jedini može i mora reagovati na pogrešnu sudijsku procenu. Podsećanja radi, evo podataka koliko je ko kažnjen. Pred nama je nova sezona. Verujemo da je "dijalog" sudija i trenera preko našeg časopisa bar mali doprinos boljem razumevanju koje bi trebalo da rezultira manjim brojem trenerskih kazni.

- **KK Lovćen, Bojanić** - 2.000 dinara zbog TG - IV kolo; 4.000 zbog dosuđene TG klupi - X kolo - ukupno 6.000 dinara
- **KK Lavovi 063, Stepandić** - 10.000 dinara zbog nesporskog ponašanja i TG - IV kolo; 4.000 din. TG - X kolo - ukupno 14.000 dinara
- **KK Hemofarm, Lukajić** - 2.000 dinara zbog TG, kao i zbog TG klupi - 4.000 dinara - VI kolo; 8.000 din zbog TG - XVII kolo - ukupno 14.000 dinara
- **KK Zdravlje, Arsić** - 2.000 din. TG - VI kolo; 4.000 din. TG - XXI kolo - ukupno 6.000 dinara
- **KK Crvena zvezda, Trifunović** - 2.000 din. TG - IX kolo; 4.000 din. TG klupi - Plej-of (II kolo) - ukupno 6.000 dinara
- **KK Budućnost, Đurović** - 2.000 din. TG - X kolo; 14.000 din. tri TG klupi - Play-off (II kolo) - ukupno 16.000 dinara

- **KK Partizan Mobtel, Vujošević** - 2.000 din. i 4.000 TG dosuđena klupi - X kolo; 8.000 din. TG - XVIII kolo; 16.000 TG - Plej-of (II kolo); 32.000 din. TG - Play-off (finale) - ukupno 62.000 dinara
- **KK FMP Železnik, Petrović** - 4.000 din. TG - XV kolo
- **OKK Beograd, Vučinić** - 2.000 din. TG - XVI kolo
- **KK Budućnost, Baletić** - 2.000 din. TG - Plej-of (I kolo); 4.000, zatim 8.000 din. TG - Plej-of (II kolo) - ukupno 14.000 dinara
- **KK NIS Vojvodina, Nikolić** - 2.000 din. TG - Plej-of (I kolo)

Što se tiče službenih predstavnika klubova, prošle sezone su bili kažnjeni sa ukupno 201.000 dinara (Vojvodina, Avramov - 30.000; Budućnost, Mitrović - 90.000; Partizan Mobtel, Todorčić - 6.000 i FMP Železnik, Radovanović - 75.000). Pozitivno je to što sve više publike posećuje utakmice, ali su klubovi prvenstveno zbog nesporskog ponašanja gledalaca morali da plate 502.000 dinara (Crvena zvezda 135.000; Partizan Mobtel 114.000; Spartak 54.000; Budućnost 66.000; Sloga 39.000; Lavovi 063 5.000; Zdravlje 54.000; Hemofarm 15.000 i FMP Železnik 20.000). Igrači su prethodne sezone, zbog nekorektnog ponašanja, iz svog džepa morali da odvoje ukupno 63.000 dinara.

J. Kojčinović

B. Ostojić

Svetislav Pešić

Napad protiv zone

Osvojio je evropske šampionate za kade-te, juniore i seniore, par zlatnih medalja na svetskom šampionatu za juniore i svetskom šampionatu za seniore sa jugoslovenskom reprezentacijom. Pešić je takođe briljirao na evropskom šampionatu za seniore dok je bio na čelu nemačke reprezentacije 1991. Sa klupskim timom, osvojio je jugoslovenski šampionat i Kup Jugoslavije, dva Šampionata Nemačke i dva Kupa Nemačke. Sada je glavni trener tima iz Barselone.

UVOD

Uvođenje perioda od 24 sekunde za napad i 8 sekundi ubrzali su tok igre. Mnogi treneri su brzo usvojili ofanzivnu igru koja bi se mogla pokrenuti u roku od šest ili manje sekundi. Zbog ovoga, tranzicija u napadu je postala sve važnija; organizovana, brza i jednostavna. Veoma malo timova sada koristi ofanzivne strategije, koje koriste sve tri faze napada: rani kontranapad, drugi kontranapad i pozicionu igru. Pogrešno je misliti da je odbrana sada manje važna nego u prošlosti. Nikad ni-

sam video veliki tim ili sjajnog trenera koji nisu imali jaku odbranu. Tokom godina, suočavaćemo se sa organizovanim odbranama i više zonskih odbrana, koje se koriste obuzdavanje i razbijanje organizovanih napada. Cilj je forsirati brzi napad ili ubrzati odluke igrača napada. Sa pravilom od 24 sekunde, nećemo naići na klasične zonske odbrane kao u prošlosti, meč up (match-up) ili kombinaciju odbrana, kao što su trougao-i-dva (trojica igraju zonu a dvojica igraju čoveka) i 4 igrača u zoni i 1 igra čoveka (box-and-one).

NAPAD PROTIV ZONE

Tim mora biti spreman za svako eventualno iznenađenje. U svetu neprestanih odbrana i pozicionih igri, tim mora imati u svom arsenalu napad koji je koristan protiv čoveka-na-čoveka, kao i protiv zonske odbrane. U većini slučajeva, najbolje oružje protiv zone je kontranapad. Zato što je jedna od slabih tačaka zone protiv kontranapada činjenica da igrači odbrane ne mogu da stignu do svojih dodeljenih pozicija pre nego što stignu igrači

napada. Želimo da naši igrači trče brzo do dela terena za napad, dodajući loptu preko terena na takav način da ne daju odbrani šansu da se oporavi. Na ovaj način možemo iskoristiti prednost svih ponuđenih opcija tokom tranzicije u napad nakon krađe, izgubljene lopte, skoka ili zbog dodavanja bez skoka nakon što je dat koš.

RANI KONTRANAPAD

Ovo su pravila koja igrači treba da slede:

1. IZLAZNO DODAVANJE (OUTLET PASS) I PRIMANJE DODATE LOPTE

Imamo dve opcije i dva rešenja. Oba beka moraju biti spremni da prime izlazno dodavanje. Izlazno dodavanje se može napraviti na 1 u krilnoj poziciji ili 2 u sredini terena (dijagrami 1 i 2).

2. SPRINTOVI NAPRED PREDMA KOŠU

Sprintovi napred, blizu bočne linije, u poziciji gde može da se primi dodavanje od jednog od bekova (dijagram 3).

Ovaj prelazni napad ima tri pratilaca.

Prvi pratilac

On trči suprotno od lopte. On je najopasniji igrač kontranapada i mora biti spreman da primi dodavanje.

Drugi pratilac

On je uključen u drugi kontranapad. On trči srednjim koridorom terena i mora ići do donjeg posta.

Treći pratilac

On je poslednji igrač koji ide u napad. On mora da promeni stranu lopte, doda na donji post i napravi blokadu.

3. PET KORIDORA

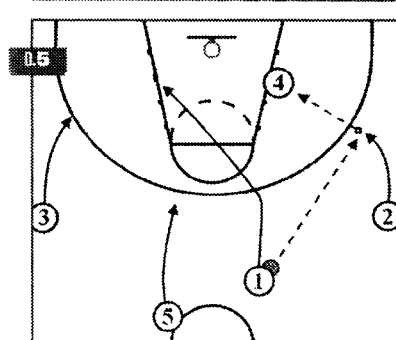
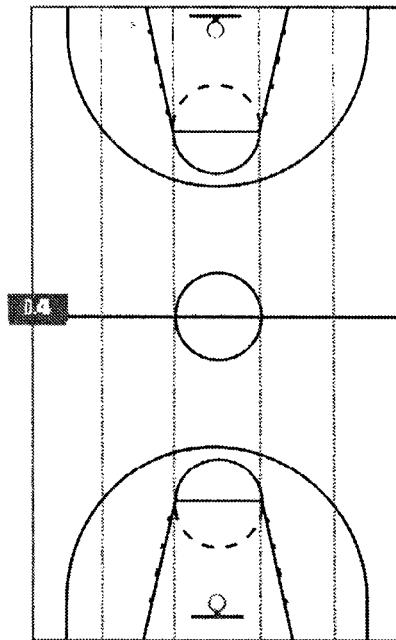
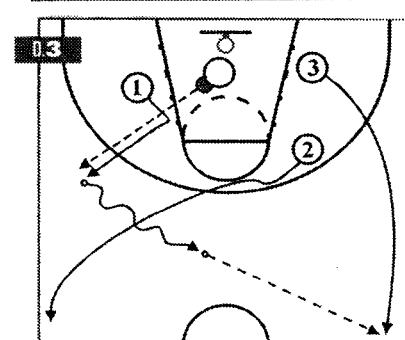
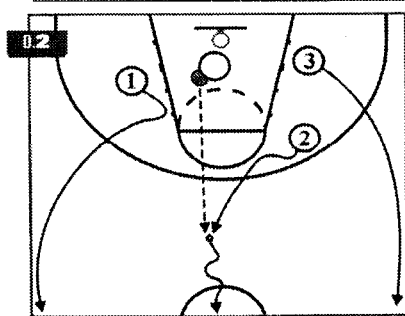
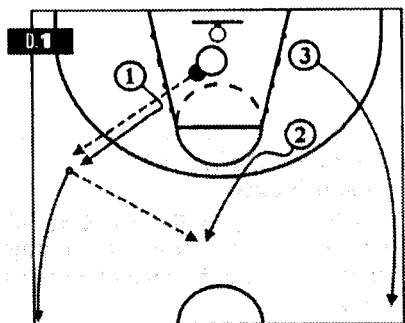
U idealnom slučaju, teren je podeljen na pet koridora i igrač (dijagram 4) mora da zauzme svaki koridor.

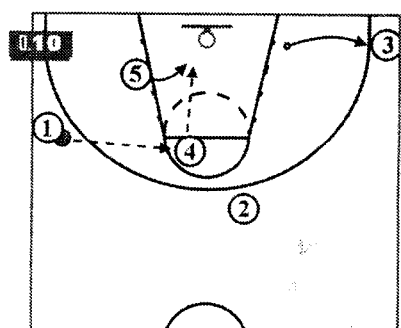
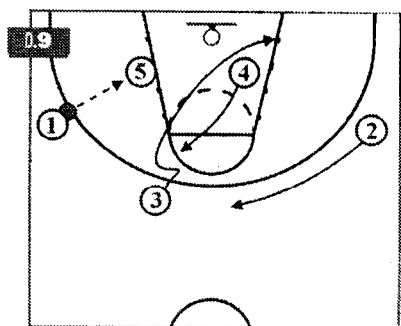
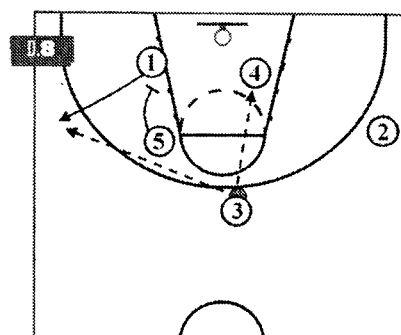
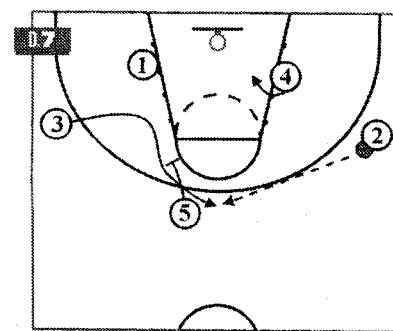
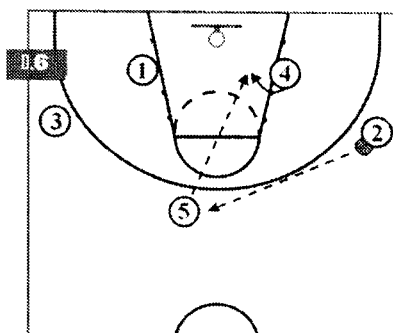
4. BRZI DRIBLING DO SREDINE TERENA ILI BOČNO DODAVANJE

Bolje je napraviti kraće dodavanje umesto dugog i najbolje dodavanje je obično bočno dodavanje. Igrač sa suprotne strane, prvi pratilac, može da pretrči do jednog od bekova da bi ubrzao kontranapad.

5. UNUTRAŠNJA IGRA

Ako ne možemo da stignemo do koša pri prvom pokušaju, napadači moraju odmah da stvore druge mogućnosti.

Drugi pratilac, igrač koji trči srednjom linijom terena, mora da ode do donjeg posta i spoljni igrači treba da mu daju loptu. Ako nema ove opcije, pokušavamo da iskoristimo trećeg pratioca: cilj je napasti zonu ispod koša, korišćenjem drugog kontranapada zato što ovaj deo koridora ne kontroliše odbrana tokom ove faze igre.

DRUGI KONTRANAPAD

1 dodaje 2 i 2 dodaje 4. 1 nakon dodavanja, kreće u koridor. 5 staje spolja u odnosu na liniju slobodnih bacanja i 3 spolja u odnosu na liniju trojke (dijagram 5).

Ako 2 ne može da doda 4, 2 dodaje 5 a 5 dodaje 4, koja kreće u koridor (dijagram 6). 5 takođe može da uradi blokadu 3, koji prima loptu od 2, 4 pravi kretnju u liniji trčanja (dijagram 7).

Nakon blokade nad 3, 5 blokira 1, 3 može da doda 1 ili 4 (dijagram 8). 1 dodaje 5 na donji post, dok 4 ide visoko da bi blokirao 3. 2 ide do sredine terena (dijagram 9). Ako 1 ne može da doda 5, 1 dodaje 4 i 4 dodaje 5 (dijagram 10).

POZICIONI NAPAD PROTIV ZONE

Svaki napad zavisi od toga kako je pozicioniran i kako se igra izvršava.

Da bi bio uspešan, svaki napad:

- Mora biti efikasan protiv svake vrste odbrane (čovek-na-čoveka, zonska ili kombinovana odbrana)

- Mora da bude u mogućnosti da se prilagodi promenama kod odbrane.

PRINCIPI NAPADA

1. Napad mora biti fleksibilan i uravnotežen korišćenjem:

- dodavanja
- dribling prodora
- ofanzivnog skoka

2. Mora imati kontinuitet od početnog dodavanja sve do kraja napada.

3. Mora da sakrije slabosti napada i da iskoristi jake tačke tima.

4. Igrači moraju imati tehničko znanje.

5. Napad mora da se koristi protiv svake vrste odbrane.

SPECIJALNA PRAVILA PROTIV KLASIČNE ZONE I KOMBINOVANA ODBRANA

Spoljni igrači

Na početku pozicione igre, svi spoljni igrači moraju biti u fizičkom kontaktu sa igračima odbrane najbližim njima.

Unutrašnji igrači

Obojica unutrašnjih igrača moraju biti postavljena ka spolja, jedan sleva a drugi sdesna, malo spolja u odnosu na oblast tri sekunde, blizu osnovne linije.

U početku, nema igrača na gornjem postu. Ova tačka će kasnije biti zauzeta.

DRIBLING PRODOR

Dribling prodor između dva igrača zonske odbrane. Svi igrači napada moraju biti spremni da prime loptu ako:

- saigrač napravi dribling prodor

- donji post primi loptu
- gornji post primi loptu

BLOKADE

Svaki put kada igrač blokira, mora da se zaokrene i krene prema lopti nakon blokade.

DODAVANJA

Najefikasnija dodavanja su kratka i brza.

UNUTRAŠNJA IGRA

Od početka, važno je da lopta mora biti dodata ispod koša (unutrašnja igra), pre nego što se odbrana oporavi. Nije preporučljivo odmah šutirati od spolja, jer želimo da rezervišemo skok šut za drugi stadijum igre.

OPCIJA A

Počnite ovu pozicionu igru sleva ili sdesna protiv dva-tri zone. 1 pokušava da napravi fizički kontakt sa X1, kao što i 2 i 3 rade sa X2 i X3 (dijagram 11).

1 može da doda 2 ili 3: ova dva igrača napada moraju imati fizički kontakt sa X2 i X3, pre nego što izađu prema lopti (dijagrami 12 & 13).

TAJMING KRETANJA

U početku, gornji post je slobodan i 4 i 5 ostaju iza svojih igrača odbrane X4 i X5. Njihovo kretanje zavisi od položaja lopte. Oni se kreću prema otvorenom delu terena blizu koša i iza igrača odbrane i onda oni nastavljaju da se kreću napred prema gornjem postu. (dijagram 14).

KONTINUITET NAPADA

Protiv tri-dva zonske odbrane, 1 dribla pravo protiv igrača napada koji mu je najbliži i onda dodaje 2, koji nakon kontakta sa X2, izlazi da primi loptu. 3 i 4 idu iza odbrane, sa 4 koji visoko ide u oblasti linije slobodnih bacanja, ili u uglu. 3 može ići u suprotni ugao ili takođe otići do oblasti slobodnih bacanja (dijagram 15).

5 može da se postavi ka spolja ili da napravi blokadu nad 3, ako 3 ode u suprotni ugao, 1, nakon dodavanja 2 pravi kontakt sa igračem odbrane i ide spolja na krilo pod uglom od 45 stepeni (dijagram 16).

2 ima mogućnost da doda 4 ispod koša, ili 5, koji se zaokrene nakon blokade nad 3 (dijagram 17).

2 dodaje 3 i ide u suprotni ugao, dok 1 ide do sredine terena (dijagram 18).

3 može da doda, da dribluje ili da šutira. Ako 3 doda 5, 4 ide do donjeg posta sa suprotne strane u odnosu na 5 (dijagram 19).

Ako 3 doda 4, 4 može da šutira, dribluje do koša, ili doda 5 (dijagram 20).

4 može takođe da promeni strane sa loptom, dodajući 2, zatim ide u koridor i ide pravo prema X4, i zatim do pozicije donjeg posta.

Istovremeno, 5 pravi kontakt sa X5 i zatim ide do sredine koridora (dijagram 21). 2 dodaje 5, 5 može da šutira ili da doda 4 i 3 skače (dijagram 22).

OPCIJA B

Kretanje plejmejкера

1 dribluje prema X1 i zatim dodaje 3 (dijagram 23). 1 zatim ide prema košu i 2, zatim 1 se kreće, pravi kontakt sa X3 i zatim izlazi prema lopti (dijagram 24).

1 kreće i blokira 4 (dijagram 25).

Nakon blokade nad 4, 1 ide u ugao koristeći blokadu nad 5 i prima loptu od 2. 4 ide u oblast gornjeg posta (dijagram 26).

2 dodaje loptu 1, i krećući se oko 4 ide u suprotni ugao, dok 3 ide visoko (dijagram 27).

1 dodaje 4 u oblasti gornjeg posta, ili 5 u donjem postu. Ako 4 primi loptu, ona može da doda 2, koji ide u koridor (dijagram 28).

KONAČNA RAZMATRANJA

Izuzetno je važno trčati poziciju precizno da bi se razbile normalne zone i kombinovana odbrana.

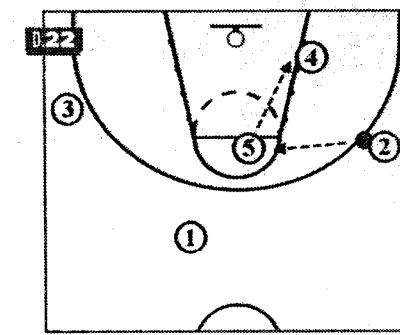
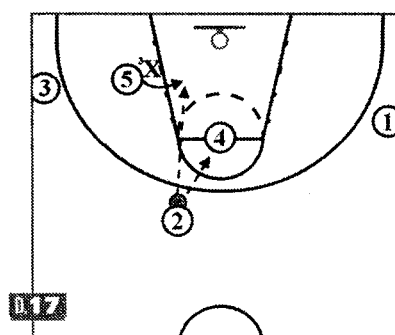
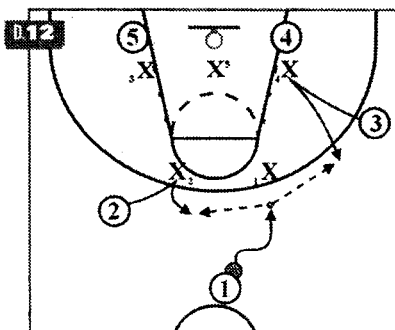
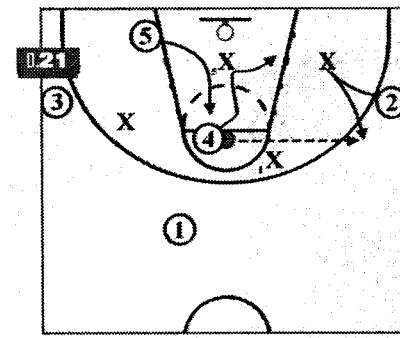
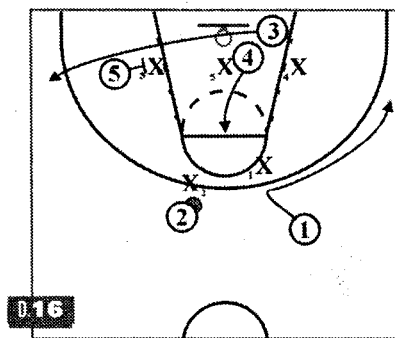
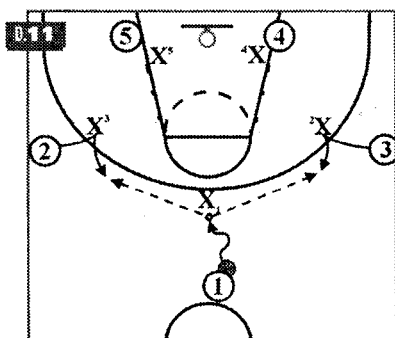
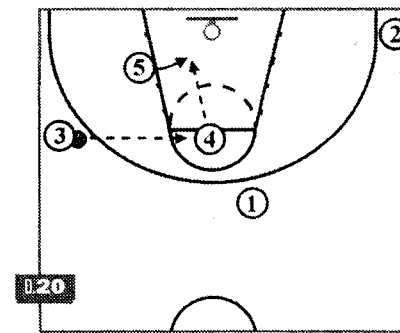
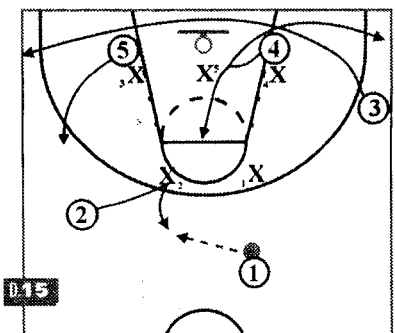
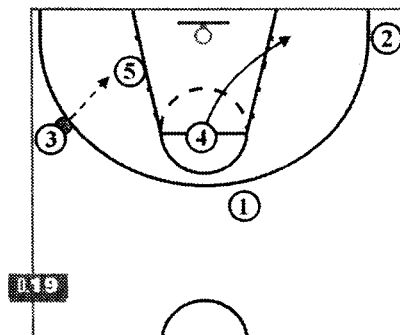
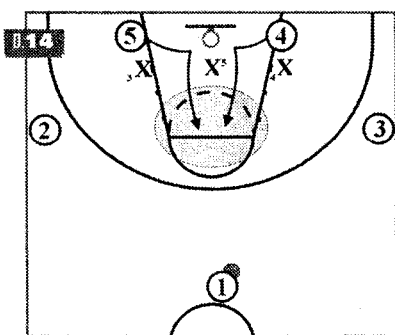
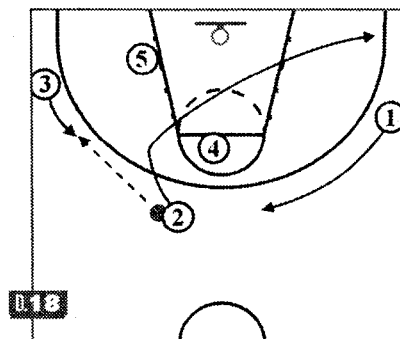
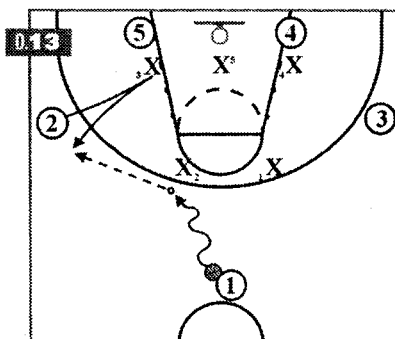
Želimo da lopta bude na određenoj tački terena, a i igrači na tačnoj poziciji. Ponovo bih želeo da podvučem činjenicu da igrači napada, pre nego što izađu da prime loptu, moraju da naprave fizički kontakt sa najbližim igračem odbrane i zatim moraju da zauzmu otvorena mesta. Ako se svaki pokret uradi kao što sam objasnio, možemo imati raznovrsna rešenja za šut.

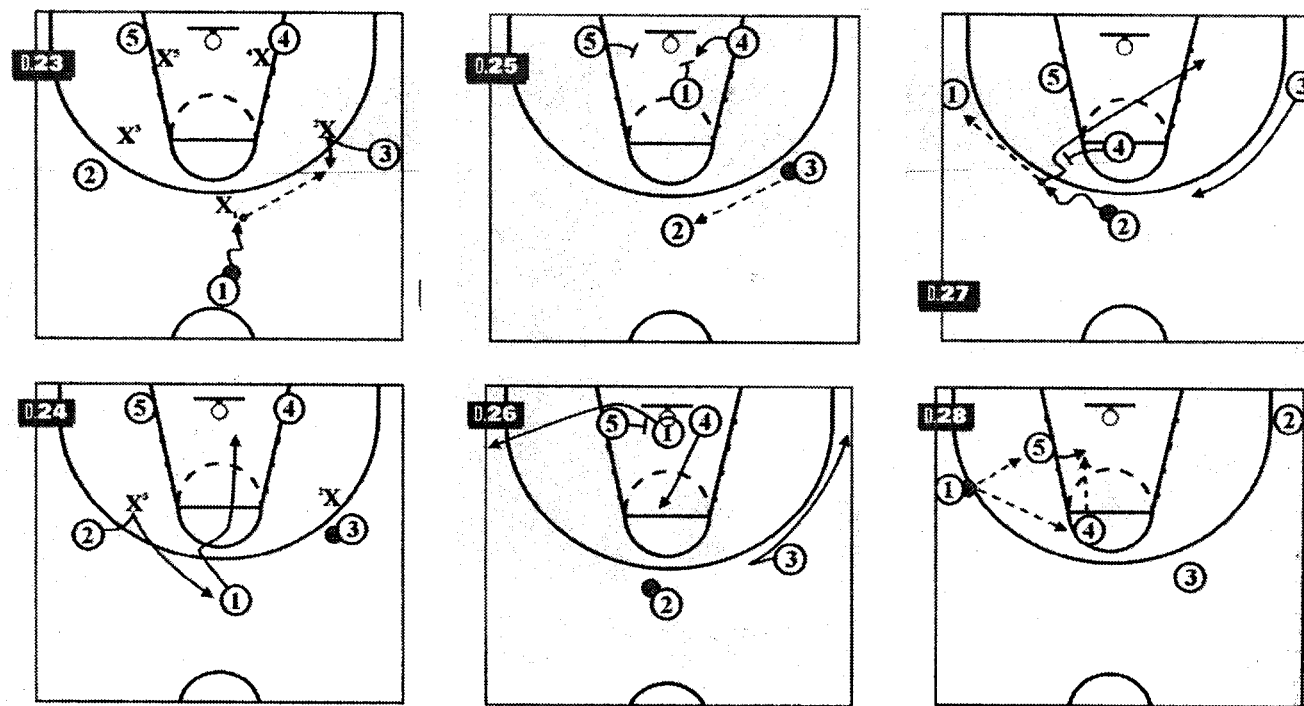
Ključ uspeha je u kojoj meri igrači izvršavaju kretanje, njihov nivo pripreme i njihovo treniranje. Prednosti opisanih pojmova su:

1. Neograničene mogućnosti za sve igrače da stvore individualne mogućnosti za šut.

2. Mogućnosti da se napravi brzi šut u svakoj specijalnoj situaciji, kao kad vreme ističe ili kada odbrana ima problema sa faulom.

Preuzeto sa: FIBA Assist Magazine

Srećko Sekulović uveo Ergonom Best u JUBA ligu

Srećko usrećio Nišljije

Kada je prošle godine Ergonom Best jasno istakao ambiciju da kroz takmičenje u Prvoj "B" ligi ostvari plasman u elitno društvo naše košarke, niška košarkaška javnost počela je da licitira sa imenom trenera, koji bi mogao da odgovori takvom izazovu. Nije bilo malo iznenađenje kada je direktor Dragan Ćirić izvadio keca iz rukava. Srećko Sekulović, postavilo se, bio je pravo rešenje:

- I mene je iznenadio poziv Ergonoma. Vratio sam se sa dvogodišnjeg rada u Mađarskoj, kada su mi Nišljije saopštile želju da se najzad izdignu iz sivila proseka. Kupili su me entuzijazam i rešenost ljudi iz uprave kluba da se nađu u JUBA ligi, video sam koliko se košarka voli u Nišu.

Kako je prvenstvo odmicalo Sekulovićev pečat se sve više prepoznavao. Nišljije su igrale lepu, maštovitu, napadačku košarku. Uz to, osvojili su i Kup Srbije i našli se i na finalnom turniru Kupa Radivoja Koraća. Ispisana je najlepša stranica u klupskoj istoriji, dugo 33 godine:

Sad, valja se pripremiti za ono što dolazi. Sekulović smatra da Ergonomu ne pretila opasnost od pojave koja se zove "igrali samo jedno leto". On, po ugovoru, ima obaveznu da brine samo o prvom timu, ali je svestan činjenice da se od njega očekuje određeni doprinos i u edukaciji mladih trenera u Nišu.

Osmu je godina kako Sekulović pliva trenerskim vodama. Pažnju javnosti skrenuo je kao trener subotičkog Spartaka, na čijem je kormilu bio tri godine, a potom je predvodio mađarski Falko...

- Nisam planirao da sedim na trenerskoj klupi, ali sam u poslednjim godinama igračke karijere uvideo da bez košarke ne mogu. Učio sam od reprezentativnih trenera Rajka Toromana, Slobodana Lukića, nastojao pri tom da izgradim sopstveni stil... Ne krijem da sam ambiciozan, da me prosek nikad nije zadovoljavao. Ne propuštam trenerske seminare, pronašao sam način da mi bude dostupna savremena košarkaška literatura, da budem u trendu, što se kaže Srećko

Ipak, posebno primenjuje tezu legendarnog profesora Aleksandra Nikolića da se najviše može naučiti od - igrača.

- Naravno. Većina naših košarkaša razmišlja o košarki na jedan poseban način, kao svojevrzni treneri na parketu. Uz veliki talenat koji poseduju, to ih i čini najboljim na svetu. Logično, tako se ponašaju i naši treneri, bar oni koji imaju vrhunske ambicije i rezultate. Košarku ne doživljavaju samo kao posao, već su joj u potpunosti posvećeni. U tome je, mislim, tajna uspeha naše košarke.

Sekulović je trener pred kojim je - karijera. Stoga je rano za isticanje neostvarenih želja, ali...

Lična karta

Ime i prezime: Srećko Sekulović
 Rođen: 12.06.1962. u Vrbasu
 Igračka karijera: Hajduk (Kula), Spartak (Subotica), Doksa (Kipar), Enad (Kipar), Debrecin (Mađarska), Niredhaza (Mađarska)
 Trenerska karijera: Sasteks (Subotica), AIK (Bačka Topola), Spartak (Subotica), Falko (Mađarska), Ergonom Best (Niš)...
 Trofeji: Kup Srbije 2003. godine (Ergonom Best)

- Eh, kad bi mi se pružila šansa da budem trener neke od mladih kategorija naših državnih selekcija. Moramo se tim problemom ozbiljno pozabaviti, da ne bude kasno...

Zoran Petković

Zmagoslav Sagadin

Jadranom do Evrope

Kada se počelo sa sklapanjem mozaika nazvanim "evropska Zvezda", nova, agilna uprava crveno-belih za jedan od prvih zadataka imala je da pronađe čoveka koji bi objedinio sportske i ekonomske delove te slagalice i koji bi posle dugog niza godina utro put klubu sa Malog

Kalemegdana ka Evropi. Izbor je pao na Zmaga Sagadina. Kada je ovaj popularni Slovenac, tvorac nekolicine NBA igrača i na desetine košarkaša evropskog ranga, rekao "DA", zamišljeni projekat mogao je da počne. Naravno, trebalo je uz obnovu igračkog kadra, izgradnju infrastrukture i pronalaženja jakih sponzora, omogućiti igračima ali i upravi neko takmičenje u kome bi se svi oni "trenirali" za ono što ih zaista u Evropi i očekuje. Kako Zvezda svojim ranijim plasmanom u nacionalnoj ligi nije obezbedila učešće u nekom od Euro-takmičenja, doneta je odluka da se pristupi Jadranskoj ligi.

- Još na EP u Atini 1995. rekao sam svojim prijateljima da ćemo jednog dana opet igrati ligu koja bi objedinila najbolje klubove sa prostora bivše Jugoslavije - ističe Sagadin. - To je nekada bila najjača liga Evrope i trebalo ju je obnoviti u nekom obliku. Pridružili su mi se Lorbek i Radić i negde 1997-98. krenuli smo sa prvim idejama. Od 2000. godine sa nama su i Lisac, Bilić, Milićević i to je praktično srž današnje Jadranske lige. **Koji su interesi bili za stvaranje ove lige?**

- Liga ima tri interesa. Prvi je, naravno, sportski. Drugi interes je ekonomski. U našoj ligi svi dobijaju. Svi troškovi su plaćeni i samim tim klubovi imaju ekonomski motiv da učestvuju u ovoj ligi. Treći interes je medijski: dve najjače slovenske televizije POP TV i A TV od početka su medijski pokrile sva dešavanja oko Jadranske lige a kasnije su se priključile i HRT, bosanska TV, Pink i svi su značajno doprineli medijskoj popularizaciji lige. Sada se u Srbiji, na primer, vodi svojevrsna utakmica između TV kuća koja će od njih ući u ligu jer su očito svi shvatili svoj interes. Uskoro nameravamo da napravimo i medijski pul lige sastavljen od novinara iz svih zemalja učesnica koji bi pomno pratili sva dešavanja vezana za ligu i oko nje i o tome obavestavali javnost.

Kritičari kažu da je to privatna liga?

- Po čemu privatna? Privatna je bila samo inicijativa. Doduše, i to je trebalo smisliti a ne samo sedeti i kritikovati. Sve ostalo nije privatno već je bazirano na ekonomskim interesima. Rekao sam vam da je to posle Španske lige jedna od najorganizovanijih liga u Evropi u kojoj je klubovima sve plaćeno - i put i smeštaj tako da oni nemaju gubitke. Mogu samo da zarade. Takođe, sva pravila i propisi prepušteni su na odlučivanju klubovima. Šta je tu privatno? Znače, ne volim licemere. Ima onih koji kritikuju sve što radimo, a ovamo nas mole da uđu u ligu. Mi nismo mnogo pričali nego seli i uradili posao.

Vaša saradnja sa nacionalnim savezima?

- Kod svih saveza bilo je otpora. Kažu "nije vreme, sve je zbrzano, biće kratkog daha". Ja mislim baš suprotno. Ne da nije brzo nego je i sporo. Ne vredi čuvati samo nešto što nije tako jako i dobro (nacionalne lige) ako može da postoji nešto što je i jače i bolje od toga. A što se tiče trajanja lige, tu ne brinite ništa. Imamo razrađene planove za narednih desetak godina i želja nam je da postanemo uz Špansku ligu najjača i najbolje organizovana liga Evrope.

Da li ćete uzeti klubove iz drugih zemalja?

- Ne. Imali smo ozbiljne ponude iz tih zemalja da svoje najbolje klubove priključe Jadranskoj ligi ali smo to odbili, jer ne

nameravamo da konkurišemo FIBA ili ULEB, već da na ovim prostorima napravimo ligu vrednu poštovanja iz koje će se klubovi plasirati u najjača evropska takmičenja. Sada liga ima prohodnost u ULEB-kupu, a u bliskoj budućnosti verujem da ćemo to ostvariti i Evroligom.

Pratite li ovaj rascep između FIBA i ULEB?

- Da. Mislim da uprkos tome što je FIBA mnogo doprinela u proteklom decenijama razvoju košarke, u poslednje vreme nije se prilagodila savremenim ekonomskim kretanjima i nije razvijala taj ekonomski aspekt. FIBA se, čini se, uspravala.

U Srbiji je bilo "natezanja" oko broja klubova?

- Da, ali mislim da su četiri kluba prava mera. Više jednostavno nije moglo. Druga je stvar što postoje klubovi koji svojim kvalitetom i organizacijom mogu da se nađu u ligi. Hemofarm, na primer. To ćemo u budućnosti rešavati uvođenjem Vajld-karte kojom ćemo pozivati upravo takve klubove koji plasmanom nisu izborili učešće, ali koji su ligi iz nekih razloga interesantni.

Šta da rade oni koji nisu ostvarili plasman?

- Takvi klubovi treba da to iskoriste za podmlađivanje ekipa i da se sprema za naredne prilike. Ali, treba znati da na ovako malim prostorima ne mogu da egzistiraju toliki profesionalni klubovi. Jedan Milano ima samo tri ili četiri profesionalna kluba, sve ostalo je na nekom nižem nivou.

Koliki je budžet lige?

- Prošle sezone potrošili smo 1,6 miliona evra. Uбудućće sav preostali novac ulagaćemo u razvoj lige, na primer, da sve TV koje nas prate mogu svoj signal da dignu na satelit, da sve snimaju, svuda budu prisutni. Mediji su nam jako važni.

A publika? I tu je bilo dosta problema?

- Veliki deo današnje košarkaške publike je u stvari fudbalska publika i tu je teško da se nešto uradi. Klubovi mora da rade sa navijačima. Mi smo u Sloveniji dizali cene karata posle nekog incidenta ali nisam siguran da bi to ovde prošlo.

Zvezda u svemu tome?

- Izuzetno smo zadovoljni sa prvom godinom. Mladi ljudi iz Zvezde brzo su prepoznali interes kluba u ovoj ligi. Sledeće godine imaćemo mladi, bolji, brži tim i sigurno je da ćemo napasti prvo mesto u Jadranskoj ligi. Biće Zvezda prva i u ovom, ali i u ostalim takmičenjima u kojima učestvuju - ističe Zmagoslav Sagadin, čovek koji zna kako se postižu vrhunski rezultati.

Božidar Manojlović

Novo u ženskoj košarci

Gordana i princeze

Košarka u Valjevu počela je da se igra pre više od pola veka. Igralo se kod Veselinovića mlina i Zdravljaka na Pećini, Domu JNA, na "Petnestom" u hali. Danas u svakoj školskoj sali u gradu trenira po neka selekcija iz tri muška i jednog ženskog košarkaškog kluba.

Svaka generacija valjevskih košarkaša i košarkašica ugradila je sebe do Prve savezne lige, ali doprinos i to veliki dali su i treneri, na čelu sa najuspešnijim valjevskim trenerom Lukom Stančićem. Većina ih je radila u muškoj, a mali broj u ženskoj košarki.

Treneri koji su radili i proslavili žensku košarku su Nedeljko Bata Pavlović, Vojislav Cerović, Dragoš Kovačević, Zoran Kovačević, Dragan Nikitović.

Danas u Valjevu egzistira jedini ženski klub pod imenom Mladost. Mladost je osnovan 1952. godine, i svoje prve korake košarkašice Mladosti su napravile na terenu kod Zdravljaka na Pećini.

Današnja Mladost svoju novu mladost započela je 1987. godine u OS "Nada Purić", pod rukovodstvom trenera Gordane Kapetinić, alfom i omeom trenerskog rada u klubu, igračicom sarajevskog Železničara i valjevskog Studenta. Svoju trenersku karijeru Kapetinićeva je započela sa mlađim kategorijama Studenta iz Valjeva, nastavila u seniorskoj ekipi DORE iz Ivanjice, a 1997. godine počela je svoj trenerski rad u KK Mladosti, sa devojkicama petog i šestog razreda. Počela je sa dvadesetak polaznica košarkaške škole i od njih je napravila okolicu seniorske ekipe KK Mladost. Svoj trenerski put ka seniorskom takmičenju Kapetinićeva je krčila prvo u Regionu-3 sa ekipama iz Ljubovije, Loznice, Šapca (Mačva, Čivija, Sabac), ali verujući u svoje igračice izašla na teren i ekipama Herceg Novog, Hemofarma i Graca iz Čačka. Njene "princeze" (kako neko prozva košarkašice Mladosti) verovala su svome treneru i onda kada je bilo teško, kada poslednje jeseni pred učešće u seniorskom takmičenju nisu osetile slast pobeđe, a onda s proleća kada je svojim trenerskim radom zaokružila svoj rad, košarkašice Kapetinićeve napravile su prvi dar-mar u Regionu-3, i porazi s jeseni bili su zaboravljeni, jer su bili deo jednog dugogodišnjeg rada, stepenik ka vrhu, ka seniorskom takmičenju.

Košarkašice Mladosti, debitantkinje u seniorskom takmičenju u sezoni 2002/2003, bile su tema u sportskim krugovima grada na Kolubari, bilo je podsmeha i neverice, da će klub bilo šta uraditi u takmičenju, i da će košarkašice

Mladosti biti samo košarkaška hrana već iskusnim i dugogodišnjim članovima seniorske lige. Argumentovali su to podatkom što ekipa nema višeg igrača od mesta 3, četvorka i petica su bile san. Ipak je mnogo bitnije šta je mislila Kapetinićeva, a ona se sa njima nije slagala. Dobro je upoznala svoje igračice, iz svake je izvukla maksimum i više od toga, svakoj svojoj igračici ušla je u dušu, i svakoj je znala kada joj šta treba reći, naći reč.

U tišini, bez pompe, Kapetinićeva je mirno dva puta dnevno pripremala svoju ekipu, jedan trening u prelepom ambijentu stadiona FK ZSK, a drugi trening na betonskom košarkaškom terenu OS "Žikica Jovanović Španac", za predstojeće takmičenje koje je očekivalo KK Mladost.

Pred prvu utakmicu u klubu se osetila trema, prva seniorska utakmica, i to u Valjevu, mora se razumeti, jer mlada košarkašice tada su počele da pišu novu stranicu valjevske ženske košarke.

Trener miran, iskustvo igračko i trenersko, ne dozvoljavaju da se pokaže uplašenost i trema. Gledaoci na tribinama, listom tate, mame, rodbina, druga grupa pravih i istinskih zaljubljenika u košarku, i dosta dušebrižnika. Prva utakmica i poraz, od Voždovca iz Beograda, ali nije se pokazalo neznanje. Trema je učinila svoje. Dušebrižnici već smenjuju trenera. Pobeda igračima, poraz treneru. Sledeća utakmica u gostima isto, poraz. Međutim, trener oseća da je u sledećoj trećoj, treća sreća, utakmici spremno za uspeh. Kapetinićeva oseća da je došao trenutak za prekretnicu, na svojim igračicama oseća da su trema i strah nestali, uputstva koja je davala između prve dve

utakmice nastavila je i pred treću. Pobeđa, i od tog trenutka iz utakmice u utakmicu valjevske košarkašice prikazuju lepršavu košarkašku igru za oko i dušu ljubitelja košarke.

Poslednja utakmica bila je rapsodija u plavom, kako napisala neki novinar u lokalnom listu.

Ušlo se u drugi krug kao debitant, i svim dušebrižnicima zatvorena su vrata za govore.

U drugom krugu nastavilo se sa dobrim rezultatima. Ali oni nisu bili bitni. Debitant je pokazao kako igra, i otvorio širom vrata košarkaškog neba. Taktika trenera bila je prava, svakoj igračici dodeljen je pravi zadatak i uspeh je tu.

Na kraju ovog teksta treba napisati i koju reč kakve uslove za svoj trenerski rad ima Kapetinićeva.

Radi se u dve školske sale i u Hali. U školama se radi po dva puta nedeljno, po jedan sat, u hali jednom od sat i po, u terminu koji se koristi samo kada su košarkašice pre podne u školi. Ali i to je dobro. Dešavalo se da nema nijednog treninga, nego se umesto treninga igraju utakmice sa okolnim ekipama. U takvim uslovima Kapetinićeva prenosi znanje i košarkašku veštinu pod koševima, amaterski, kao i njene princeze koje usvajaju njeno znanje. Gordana Kapetinić je istinski zaljubljenik košarke, kojoj je dala svoju mladost u rodnom Sarajevu, i sada u gradu na Kolubari kao trener.

Ove godine u sezoni 2003/04 pisaće drugu stranu košarke u Valjevu, odnosno nastaviće tamo gde su njene starije kolege stale, daje doprinos srpskoj ženskoj košarki, doprinos za svetlije sutra.

D. Ajduković

mr Dragiša Stamenković

Uticaj integrativnih osobina ličnosti na efikasnost igranja košarke u kadetskom uzrastu

1. UVOD

Ličnost, kao najsloženiji i najobuhvatniji sistem u psihologiji, predstavlja primenljiv, koristan i najrelevantniji način za opis i objašnjenje ponašanja u sportu.

Ličnost se najčešće proučava sa aspekta strukture, dinamike i razvoja.

"Za bavljenje sportom i postizanje uspeha, značajna je grupa unutrašnjih osobina koje se zbog visoke međusobne povezanosti smatraju kao jedna složena dispozicija, a identifikuje se kao self-koncept ili kao faktor integrativnih funkcija" ili osobina ličnosti.

Hipotetskom faktorskom konstruktu, koji predstavlja funkciju interakcije u strukturi ličnosti sportista, najviše bi odgovaralo teorijsko opredeljenje da se pod njim podrazumeva "stepen postignutog funkcionalnog jedinstva, tj. stepen sposobnosti za adekvatno rešavanje problema uz minimum emoci-

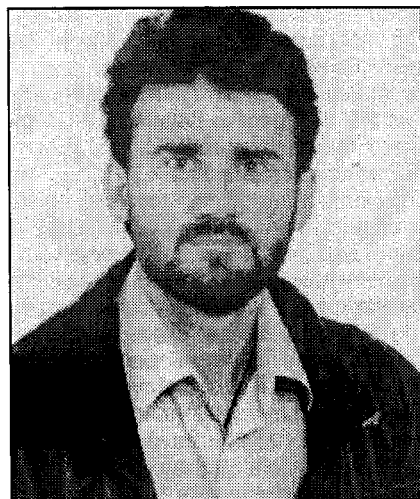
kao integraciona svojstva ličnosti, a svojstva ličnosti koja nastaju kao rezultat negativnih iskustava u odnosu sa drugim ljudima kao dezintegraciona svojstva.

To su osobine koje determinišu "stabilnost i doživljaj unutrašnjeg jedinstva", a ispoljavaju se kroz stepen anksioznog i agresivnog ponašanja, stepena tolerancije na frustracije s jedne strane, stepena poverenja u sebe i druge ljude, samopoštovanja i spremnosti na saradnju sa drugima.

Ovo istraživanje je tretiralo uticaj gore pomenutih osobina ličnosti u odnosu na efikasnost košarkaške igre kod kadeta.

Košarka je složena i dinamična igra u kojoj dominiraju brze primene iz akcije u akciju.

Košarka nije samo ekipna, već i individualna sportska igra. U njoj su istovremeno sadržani individualni i

pan broj uspešno izvedenih elemenata ponaosob. Pri čemu je svaki uspešno izveden element košarkaške igre evidentiran sa plus (+) a neuspešno izveden sa minus (-). Da bismo na kraju odredili koeficijent ili indeks efikasnosti (IE) ispitanika.

Efikasnost košarkaške igre određena je indeksom efikasnosti izražene formulom:

$$IE = (\text{ukupan broj uspešno izvedenih elemenata}) / (\text{ukupan broj izvedenih elemenata})$$

Primer:

Za određivanje indeksa efikasnosti šutiranja na koš, sabran je ukupan broj uspešno izvedenih šuteva odnosno pogodaka i podeljen sa ukupnim brojem izvedenih šuteva na koš za svakog ispitanika ponaosob.

Jedan igrač je na jednoj utakmici šutirao na koš 20 puta. Od toga je pogodilo 10. Indeks uspešnosti će biti $10/20=0,50$.

I tako za svaki praćeni element košarkaške igre.

2. PREDMET, CILJEVI I HIPOTEZE ISTRAŽIVANJA

Ovim istraživanjem, koje je šutacionog tipa jer su sva merenja, posmatra-

Odnos efikasnosti skoka u odbrani integrativnih osobina ličnosti	r	p
Efikasnost skoka u odbrani - Spremnost na saradnju (SNS)	-0,175	0,189
Efikasnost skoka u odbrani - Samopoštovanje (SAMP)	-0,011	0,933
Efikasnost skoka u odbrani - Tolerancija na frustraciju (TOLF)	0,029	0,826
Efikasnost skoka u odbrani - Poverenje u ljude (POVLj)	0,050	0,708
Efikasnost skoka u odbrani - Anksioznost (ANKS)	0,159	0,233
Efikasnost skoka u odbrani - Agresivnost (AGR)	0,153	0,251
Efikasnost skoka u odbrani - Oštećena sportske takmičarske anksioznosti (SCAT)	0,261*	0,047

Tabela 1. Međuzavisnost efikasnosti skokova u odbrani i integrativnih osobina ličnosti

onalne dezorganizacije" (Hrnjica, 1987).

Svojstva ličnosti, koja su komponente integrativnih osobina, i koja doprinose pozitivnoj integraciji, nastaju iz uspešne interakcije između pojedinca i sredine, odnosno iz pozitivne socijalizacije pojedinca.

Dobro integrisana ličnost ispoljava se celovito, pa je teško izdvojiti pojedine aspekte kao najvažnije i sa stanovišta spoljašnjeg ponašanja i sa stanovišta subjektivnog doživljaja.

Svojstva ličnosti koja se formiraju kao rezultat uspešnih odnosa dete-

ktivni način nadigravanja, Trninić (1996). Ono, po čemu se pojedinac i ekipe razlikuju, je njihova efikasnost ili uspešnost u igri.

U ovom istraživanju, košarkaška efikasnost je određena praćenjem izvođenja sledećih tehničko-taktičkih elementata košarkaške igre: šut iz igre, skok u odbrani, skok u napadu, blokiranje šuta, slobodna bacanja, dribling, dodavanje, i oduzimanje lopte od napadača.

Svaki posmatrani element košarkaške igre posebno je evidentiran. Na taj način dobijen je ukupan broj izvedenih elemenata ponaosob kao i uku-

nja, vršena u prirodnoj predtakmičarskoj situaciji kao i uslovima same igre.

Cilj nam je bio da stekemo uvid u odnos između integrativnih osobina ličnosti i efikasnosti košarkaške igre kadeta.

Imajući u vidu rezultate dosadašnjih istraživanja iz ovih oblasti, koje su predmet našeg istraživanja pretpostavili smo da:

- Postoji značajna povezanost između integrativnih osobina ličnosti i efikasnosti igranja košarke (u kadetском uzrastu);

- Postoje različiti stepeni povezanosti između nivoa pojedinačnih integrativnih osobina ličnosti i nivoa analiziranih varijabli tehničko-taktičkih eleme-

Odnos efikasnosti dodavanja i integrativnih osobina ličnosti	r	p
Efikas. dodavanja - Spremnost na saradnju	-0,090	0,489
Efikas. dodavanja - Samopoštovanje	-0,117	0,366
Efikas. dodavanja - Tolerancija na frustraciju	0,103	0,427
Efikas. dodavanja - Poverenje u ljude	-0,264*	0,038
Efikas. dodavanja - Anksioznost	-0,173	0,179
Efikas. dodavanja - Agresivnost	-0,019	0,884
Efikas. dodavanja - Crte sportske takmičarske anksioznosti	-0,133	0,302

Tabela 3. Međuzavisnost efikasnosti dodavanja i integrativnih osobina ličnosti

nata košarkaške igre u zavisnosti od vremena provedenog u igri u odnosu na svakog pojedinca ponaosob;

- Različiti elementi košarkaške igre će imati različit uticaj na učinak koji će se ostvariti u analiziranim utakmicama u zavisnosti od vremena provedenog u igri, kao i od pozicija u timu u odnosu na svakog pojedinca ponaosob.

3. METOD

3.1. Uzorak

Ispitivanjem je obuhvaćeno 62 košarkaša-kadeta iz šest beogradskih klubova (KK Partizan, KK Radnički, KK Beopetrol, KK Beograd, KK Borac Zemun i KK Korać) ekipa kadetskog uzrasta prosečne starosti 15 godina, koje su se u organizovanom sistemu takmičenja prvenstva Srbije, plasirale u drugi krug takmičenja. Takođe, uzorkom je obuhvaćeno i četiri kadetska reprezentativca države što daje poseban kvalitet istraživanju.

3.2. Varijable i instrumenti

Kao prediktorske varijable uzete su iz prostora konativnih dimenzija ličnosti, odnosno integrativnih osobina ličnosti:

- Varijabla 1 - Spremnost na saradnju (SNS),
- Varijabla 2 - Samopoštovanje (SAMP),
- Varijabla 3 - Tolerancija na frustraciju (TOLF),
- Varijabla 4 - Poverenje u ljude (POVLj),
- Varijabla 5 - Anksioznost (ANKS),
- Varijabla 6 - Agresivnost (AGR),
- Varijabla 7 - Crta sportske takmičarske anksioznosti (SCAT).

Odnos efikasnosti slobodnih bacanja i integrativnih osobina ličnosti	r	p
Efikas. slobodnih bacanja - Spremnost na saradnju	-0,390**	0,006
Efikas. slobodnih bacanja - Samopoštovanje	-0,287*	0,045
Efikas. slobodnih bacanja - Tolerancija na frustraciju	-0,037	0,800
Efikas. slobodnih bacanja - Poverenje u ljude	-0,381**	0,007
Efikas. slobodnih bacanja - Anksioznost	0,068	0,642
Efikas. slobodnih bacanja - Agresivnost	0,219	0,130
Efikas. slobodnih bacanja - Crte sportske takmičarske anksioznosti	0,053	0,719

Tabela 2. Međuzavisnost efikasnosti slobodnih bacanja i integrativnih osobina ličnosti

Kriterijumske varijable uzete su iz prostora efikasnosti košarkaške igre:

- Varijabla 1 - Šutiranje na koš (SUT),
- Varijabla 2 - Skok u odbrani (SKO),
- Varijabla 3 - Skok u napadu (SKN),
- Varijabla 4 - Blokiranje šuta (BLS),

osobina ličnosti, kao što smo očekivali, pokazalo se statistički značajno kod crta sportske takmičarske anksioznosti (SCAT). Izračunata korelacija nam to govori, gde je $r=0,261$ i $p=0,047$.

Dobijena je značajna statistička povezanost (tabela 2), između efikasnosti slobodnih bacanja i poverenja u ljude, ali sa negativnim predznakom, gde je $r=-0,381$; $p=0,007$. To znači da je efikasnost u izvođenju slobodnih bacanja veća ukoliko je niže poverenje u ljude.

Negativna korelacija, može da se objasni time, što se slobodna bacanja izvode uvek u istim uslovima (isto odstojanje od koša, bez ometanja protivnika). Stoga, nije ni potrebna nikakva saradnja sa saigračima, već se traži maksimalna usredsređenost na realizaciju i oslanjanje na sopstvene mogućnosti.

Dobijena je povezanost između efikasnosti dodavanja i poverenja u ljude (tabela 3) ali sa negativnim predznakom.

Koeficijent korelacije iznosi $r=-0,264$ a na nivou značajnosti $p=0,038$. Znači što je veća efikasnost dodavanja to je niži skor kad je u pitanju poverenje u ljude. To se povezuje, sa tim, da

Varijabla 5 - Slobodna bacanja (SLB),

- Varijabla 6 - Dribling (DRI),
- Varijabla 7 - Dodavanje (DO),
- Varijabla 8 - Osvajanje lopte (OSL).

Kategorijalne varijable uzete su iz prostora vreme:

I grupa - igrači koji su u igri proveli do 10 minuta,

II grupa - igrači koji su u igri proveli od 10 do 20 minunat,

Odnos efikasnosti osvajanja lopti i integrativnih osobina ličnosti	r	p
Efikasnosti osvajanja lopti - Spremnost na saradnju (SNS)	-0,033	0,813
Efikasnosti osvajanja lopti - Samopoštovanje (SAMP)	0,010	0,941
Efikasnosti osvajanja lopti - Tolerancija na frustraciju (TOLF)	-0,064	0,643
Efikasnosti osvajanja lopti - Poverenje u ljude (POVLj)	0,043	0,758
Efikasnosti osvajanja lopti - Anksioznost (ANKS)	0,164	0,231
Efikasnosti osvajanja lopti - Agresivnost (AGR)	0,055	0,888
Efikasnosti osvajanja lopti - Crte sportske takmičarske anksioznosti (SCAT)	0,306*	0,023

Tabela 4. Korelacija između efikasnosti osvajanja lopti i integrativnih osobina ličnosti

III grupa - igrači koji su u igri proveli od 20 do 30 minunat,

IV grupa - igrači koji su u igri proveli preko 30 minunata,

kao i varijable iz prostora pozicije igrača: ispitanici, košarkaši-kadeti, su podeljeni u dve grupe na osnovu pozicije u timu: unutrašnji i spoljašnji igrači.

4. REZULTATI I DISKUSIJA

Rezultati su prezentovani u tabelama.

Rezultati ovog dela istraživanja prikazani su u tabeli 1. Kad je u pitanju odnos skokova u odbrani i integrativnih

igrači moraju biti vrlo obazrivi pri izvođenju ovog tehničko-taktičkog elementa igre. Iz razloga jer loptu mogu lako da izgube. Zato je poverenje u ljude negativno povezano sa dodavanjem.

Dobili smo statistički značajnu povezanost između efikasnosti osvajanja lopti i crte sportske takmičarske anksioznosti SCAT (tabela 4), korelacije iznose: $r=0,306$; $p=0,023$. To znači, potreban je određeni nivo strepnje, napetosti, tenzije da bi efikasnost osvajanja lopte bila veća.

Odnos između vremena provede-

nog u igri i indeksa efikasnosti šutiranja (tabela 5) izračunat je F testom, koji iznosi $F=9,508$; $p=0,0001$.

Ovaj rezultat nam govori da se igrači statistički razlikuju u efikasnosti šutiranja

verovatno kao u prethodnom da se radi o igračima koji su slabiji u primeni tehničko-taktičkih elemenata u igri, ali je moguće da u dužem periodu igranja, dolazi kasnije do veće efikasnosti

Analiza dobijenih rezultata upućuje na sledeće zaključke:

1) Pretpostavka koja glasi: da postoji značajna povezanost između integrativnih osobina ličnosti i efikasnosti igranja košarke u kadetskom uzrastu može se prihvatiti samo kao: da postoji određena, a ne značajna povezanost između integrativnih osobina ličnosti i efikasnosti igranja košarke u kadetskom uzrastu.

2) Pretpostavka koja glasi: Različiti stepeni povezanosti između nivoa pojedinačnih integrativnih osobina ličnosti i nivoa analiziranih varijabli tehničko-taktičkih elemenata košarke igre u zavisnosti od vremena provedenog u igri u odnosu na svakog pojedinca ponaosob, može se prihvatiti samo kad

	Vreme	N	Mean	S	F	df	Sig.
I	do 10 min.	15	0,2267	0,1874	9,508	3	0,0001
II	10-20 min.	19	0,4001	0,1561			
II	20-30 min.	18	0,4696	0,1122		57	
IV	preko 30 min.	9	0,5048	0,1240		60	

Tabela 5. Odnos između vremena provedenog u igri indeksa efikasnosti šutiranja

u odnosu na vreme provedeno u igri (tabela 6).

Iz prikazanih rezultata se vidi, da što igrač duže vreme provodi u igri njegova efikasnost se povećava. Statistički značajna razlika se javlja između prve grupe igrača (oni koji su igrali do 10 minuta) i ostalih grupa igrača (od 10-20 ; 20-30 minuta ; preko 30 minuta) odnosno igrača koji u igri provode više od 10 minuta.

Između grupa igrača koji su igrali duže od 10 minuta, statistički značajne razlike ne postoje.

Znači, igrači koji su igrali duže od 10 minuta, ne razlikuju se u efikasnosti šutiranja. Dok igrači koji u igri provode do 10 minuta, značajno su slabije efikasni od igrača koji su u igri duže od 10 minuta.

Razlog ovome je da su to igrači sa slabijom tehnikom izvođenja elemenata košarkaške igre. Odnosno, igrači kojima trener ne može da poveri najodgovornije zadatke, bar za izvesno vreme dok ne uvidi njihovo napredovanje u izvođenju i primeni onoga što se traži u igri.

LSD testom je ispitana značajnost razlika između grupa, tj. vremena pro-

kada bi imali podatak kada, u kom delu njihove igre je najveća efikasnost, onda bi mogli da odgovorimo i na to pitanje.

Kao što je već i napomenuto, igrači su svrstani u dve kategorije u odnosu na poziciju koju imaju u timu:

1. igrači na spoljnim pozicijama
2. igrači na unutrašnjim pozicijama

Razlike između efikasnosti u igri i pozicije igrača u timu tabela 9, utvrdili smo T-testom.

Iz tabele se vidi da postoji statistički značajna povezanost između skoka u napadu i pozicije igrača u timu, gde je $r=-3,967$; $p=0,0001$.

Ostali tehničko-taktički elementi košarkaške igre se nisu pokazali statistički značajnim.

5. ZAKLJUČAK

Ovo istraživanje izvedeno na pomenutom uzorku, predstavlja pokušaj

je u pitanju: skok u odbrani, slobodna bacanja, dodavanje i osvajanje lopte.

3) Pretpostavka koja glasi: Različiti elementi košarkaške igre će imati različit uticaj na učinak koji će se ostvariti u analiziranim utakmicama u zavisnosti od vremena provedenog u igri, kao i od pozicija u timu u odnosu na svakog pojedinca ponaosob, se može delimično prihvatiti.

LITERATURA

1. Bačanac, Lj.: Psihološke karakteristike košarkaša i košarkašica mlađih kategorija, Trenerski dani, Smederevska Palanka, 1988.

2. Bačanac, Lj., Žigić, Ž., Lazarević, Lj.: Primena Eysenckovog upitnika ličnosti EPQ na sportskoj populaciji, Psihologija, br. 3-4, Beograd, 1989.

3. Vuden, Dž.: Moderna košarka, Partizan, Beograd, 1984.

4. Erić, Lj.: Panična stanja, Medicinska knjiga, Beograd-Zagreb, 1991.

5. Jakovljević, S.: Relacije između uspešnosti košarkaša i njihovih kognitivnih i konativnih dimenzija, Doktorska disertacija, Beograd, 2000.

	Vreme	N	Mean	S	F	df	Sig.
I	do 10 min.	6	0,3131	0,2652	3,291	3	0,029
II	10-20 min.	17	0,6142	0,2494			
III	20-30 min.	17	0,6099	0,2002		45	
IV	preko 30 min.	9	0,6256	0,1596		48	

Tabela 7. Odnos između vremena provedenog u igri i šutiranja slobodnih bacanja

vedenog u igri. Iz prikazanih rezultata (tabela 8) se vidi, da igrači koji duže vreme provode u igri njihova efikasnost se povećava.

Može, takođe da se vidi, da se statistički značajna, razlika javlja između prve grupe igrača (oni koji su igrali do 10 minuta) i ostalih grupa igrača (oni koji su u igri proveli duže od 10 min).

Između grupa igrača koji su igrali duže od 10 minuta, ne postoje statistički značajne razlike. Znači, igrači koji su igrali duže od 10 minuta, ne razlikuju se u efikasnosti izvođenja slobodnih bacanja. Dok igrači koji u igri provode do 10 minuta, značajno su slabije efikasni od onih igrača koji su u igri duže od 10 minuta Razlog ovome je

da se bar delimično stekne uvid u odnos integrativnih osobina ličnosti na efikasnost igranja košarke u kadetskom uzrastu.

Takođe cilj ovog istraživanja je da njegovim rezultatima i zaključci nađu svoje mesto u košarkaškoj praksi kao i u psihologiji sporta. Te da trenerima skrene pažnju na važnost psiholoških karakteristika košarkaša-kadeta u cilju što boljeg poznavanja ličnosti, kao i poznavanju uticaja psiholoških osobina ličnosti na efikasnost košarkaške igre.

Grupe	Razlika aritmetičkih sredina	Sig.
I - II	-0,1735*	0,001
I - III	-0,2429*	0,0001
I - IV	-0,2781*	0,0001
II - III	-0,0695	0,162
II - IV	-0,1047	0,088
III - IV	-0,0352	0,565

Tabela 6. Značajnost razlika između grupa i vremena provedenog u igri

Grupe	Razlika aritmetičkih sredina	Sig.
I - II	-0,1735*	0,01
I - III	-0,2429*	0,001
I - IV	-0,2781*	0,001
II - III	-0,0695	0,162
II - IV	-0,1047	0,088
III - IV	-0,0352	0,565

Tabela 8. Značajnost razlika između grupa i vremena provedenog u igri

6. Karalejić, M. i saradnici: Košarka, Priručnik za trenere, Košarkaški savez Srbije, Beograd, 1988.

7. Karalejić, M.: Konativne dimenzije ličnosti kvalitetnih košarkaša, Fizička kultura, Vol. 5, N. 3, pp. 166-178, Beograd, 1996.

8. Karalejić M.: Meritne karakteristike kriterijumske varijable u košarci, Fis Komunikacije, Zbornik radova, Niš, 1996.

9. Koprivica, V.: Strukturne karakteristike statusa košarkaša uzrasta 11-14 godina, Doktorska disertacija, Beograd, 1994.

10. Lazarević, Lj.: Psihološka priprema sportista, Fakultet fizičke kulture, Beograd, 1994.

11. Lazarević, Lj.: Psihološke osnove fizičke kulture, NIP Partizan, Beograd, 1987.

12. Matković, B., Blašković, M.: Odnos između latentnih antropometrijskih dimenzija i uspešnosti u košarci, Kineziologija, Vol. 15, br. 2, Zagreb, 1982.

13. Milišić, B.: Efektivnost sporta, Sport i nauka, br. 6, 22-27, Sofija, 2001.

14. Olport, G: Sklop i razvoj ličnosti, Kultura, Beograd, 1969.

15. Paranosić, V., Lazarević, Lj.: Psihodinamika sportske grupe, NIP Partizan, Beograd, 1975.

16. Perić, B. D.: Regressive models of some elements of the basketball game, Journal of sport science exer-

cise & society, suprl. issue No.11; P.10, 1995.

17. Perić, B. D.: Factorial structure of the basketball game, Journal of sport science exercise & society, suprl. issue No.11; P.12, 1995.

20. Perić, B. D.: The relations between psychological characteristics of basketball players and their position in the game, Journal of sport science exercise & society, suprl. issue No.15; P.9, 1996.

Rad sa mladima vrlo je zahtevan: Duško Ivanović pohvalio je naše mlade igrače - demonstratore na BCB klinici

18. Perić, B. D.: Determinants of success in the basketball game, Journal of sport science exercise & society, suprl. issue No.11; P.150, 1995.

19. Perić, B. D.: The relations of specific psychological characteristics of female and male basketball players, Journal of sport science exercise & society, suprl. issue No.15; P.7, 1996.

21. Perić, D.: Statističke aplikacije u istraživanjima fizičke kulture, Fine graf, Beograd, 1996.

22. Popović, B.: Psihologija ličnosti, Društvo psihologa SR Srbije, Beograd, 1977.

23. Radovanović, I.: Stil ponašanja nastavnika fizičkog vaspitanja, Učiteljski fakultet, Beograd, 1997.

24. Rot, N.: Psihologija ličnosti, Zavod za udžbenike i nastavna sredstva, Beograd, 1974.

25. Trninić, S.: Analiza i učenje košarkaške igre, Vitka d.o.o., Pula, 1996.

26. Havelka, H. i saradnici: Obrazovna i razvojna postignuća učenika na kraju osnovnog školovanja, Institut za psihologiju, Beograd, 1990.

27. Hrnjica, S.: Integritet ličnosti, Psihologija 1978/1-2.

28. Hrnjica, S.: Zrelost ličnosti, Zavod za udžbenike i nastavna sredstva, Beograd, 1982.

29. Hrnjica, S.: Anksiozne, depresivne i agresivne tendencije u adolescentnom periodu razvoja; Psihološka istraživanja, 4, Beograd, 1990./b.

30. Hrnjica, S.: Opšta psihologija sa psihologijom ličnosti, Naučna knjiga, Beograd, 1990/a.

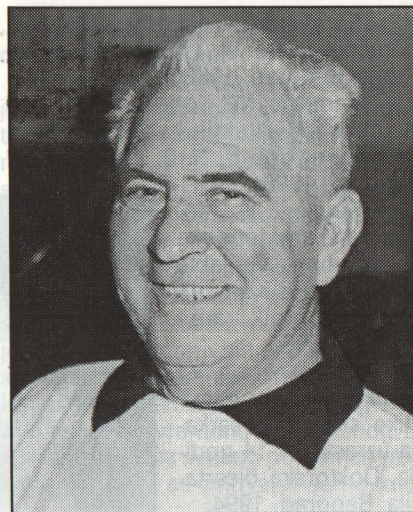
	pozicija	N	M	S	t	df	p
Šut iz igre	Spoljni	44	0.3709	0.1781	-1.612	59	0.112
	Unutrašnji	17	0.4517	0.1689			
Skok u odbrani	Spoljni	42	0.6757	0.2327	-0.328	56	0.744
	Unutrašnji	16	0.6955	0.2311			
Skok u napadu	Spoljni	35	0.3220	0.2335	-3.967	50	0.0001*
	Unutrašnji	17	0.5784	0.1834			
Blokiranje šuta	Spoljni	33	0.5348	0.8711	-0.395	46	0.695
	Unutrašnji	15	0.6394	0.8008			
Slobodna bacanja	Spoljni	34	0.5867	0.2574	0.389	47	0.699
	Unutrašnji	15	0.5580	0.1847			
Dodavanja	Spoljni	44	0.9517	0.4066	0.117	60	0.907
	Unutrašnji	18	0.9504	0.4027			
Dribling	Spoljni	44	0.9406	0.5695	-1.661	60	0.102
	Unutrašnji	18	0.9728	0.2544			
Osvojene lopte	Spoljni	39	0.2556	0.1742	1.631	53	0.109
	Unutrašnji	16	0.1805	0.9058			

Tabela 9. Razlike između efikasnosti u igri i pozicije igrača u timu

Miodrag Stefanović

Čovek košarke

Dokumentacija, to se može nazvati i - pamćenje svakako je slabije strana naše košarkaške organizacije, u čemu, nažalost sama košarka nije izuzetak. U želji da obogatimo naš časopis i sačuvamo od zaborava, slikom i rečju neke od naših uglednih trenerskih imena, uveli smo našu novu rubriku: Iz starog albuma, kao što će nekad i sam časopis, pored ostalog predstavljati - stari album. Ova rubrika će "živeti" onoliko koliko vi to budete želeli. S toga pozivamo Vas na saradnju. vi koji imate staru fotografiju, a dragocenu za istorijat naše trenerske organizacije - javite se i ispričajte ili napišite priču o njoj.

Opijeni uspesima naših savremenika igrača i trenera u klupskoj i reprezentativnoj košarki, često smo skloni da u opštoj euforiji zaboravljamo naše pionire i velika ne kraljice kolektivnih sportova - košarke.

Jedan od ljudi koji su utrljali put naših uspeha u ovom sportu bio je Miodrag Mija Stefanović. Sagledavajući njegovu sportsku biografiju, shvatamo da je popularni čika Mija jedan od retkih koji je u košarki prešao put od zaljubljenika u ovu igru do olimpijskih visina.

Rođen u Beogradu 20. oktobra 1922. godine, sa košarkom se prvi put susreo na času fizikulture u III muškoj gimnaziji, daleke 1936. godine. Ljubav prema ovom sportu definitivno ga je preokupirala u okviru Sokolskog društva Matica. Kao član reprezentacije Beograda koju je predstavljala ekipa Sokola Matića učestvovala je i na prvom košarkaškom takmičenju koje je organizovano na teritoriji Kraljevine Jugoslavije. Bilo je to u Borovu na Svesokolskom sletu 1940. godine.

Ljubav prema košarki nije prestala ni za vreme okupacije. Sa svojim drugarima Ivanom Dimićem, Nebojšom Popovićem, Rašom i Svetom Šaperom, Borom Stankovićem i ostalima nastavio je da ubacuje loptu kroz obroč. Već početkom leta 1941. godine počeli su da se formiraju i prvi košarkaški klubovi i igraju utakmice. Veliki doprinos u organizaciji turnira i prevođenju Pravila igre pored Ivana Dimića imao je i Miodrag Stefanović. Iako aktivan igrač, bio je i sekretar prvog formiranog košarkaškog kluba u Beogradu u okviru društva SK 1913. (pre okupacije - SK Jugoslavija). Pored toga, u dokumentaciji možemo naići i na podatak da je organizovao prvu demonstraciju košarke u Kragujevcu 1943. godine u dvorištu ženske gimnazije. U periodu okupacije Mija Stefanović je napravio i prve korake na sudijskom planu položivši kurs za sudije.

Septembra 1945. u Subotici bio je član ekipe

Srbije, na prvom prvenstvu u košarki po oslobođenju (tada su učestvovala republičke reprezentacije i ekipa JNA). Kao igrač KK Crvena Zvezda, učestvovala je u osvajanju prve titule prvaka države ovog kluba. Već tada počeo se baviti i trenerskim poslom. U svojevrsnoj školi košarke SD Crvena Zvezda na Malom Kalemegdanu trenirao je sa svojim saigračima Nikolićem, Sokolovićem, Popovićem, Alagićem preko 450 gimnazijalaca i osnovaca. Kao član reprezentacije Jugoslavije bio je učesnik Evropskog prvenstva u košarki 1947. godine koje je igrano u Pragu.

U isto vreme bio je i student Državnog instituta za fizičku kulturu (DIF). Diplomirao je među prvima i odmah postao asistent na fakultetu.

Njegove sudijska i trenerska karijera tekle su uporedo. Beležimo da je bio jedan od prvih FIBA sudija u Jugoslaviji (dobio znak 1950. godine) i da je u međunarodnoj konkurenciji odsudio 124 utakmice, od kojih su najznačajnije tri finalne utakmice Kupa šampiona, od kojih je i prvo finale između Akademika iz Rige i CSKA iz Sofije, odigrano 1958. godine. Kao kuriozitet može se istaći činjenica da je više utakmica sudio u međunarodnoj nego u domaćoj konkurenciji. U domaćim takmičenjima sudio je 15 godina od 1950-1964. godine, ukupno 97 utakmica u prvenstvu i kupu. Njegov sudijski rejting i ugled koji je imao, potvrđuje i delegiranje za prvu utakmicu između košarkaških velesila SAD i SSSR (1961), koje je nažalost morao da odbije zbog obaveza koje je imao kao predsednik Stručnog saveta KSJ u vezi sa organizacijom međunarodnog trenerskog seminara za vreme EP u Beogradu.

Kao trener, Stefanović je radio u beogradskim klubovima Crvena Zvezda, Partizan, Radnički i Beograd, trenirajući i muškarce i žene. Već 1951. godine upućen je kao instruktor u Austrijski košarkaški savez gde je u narednih 20

Evropsko prvenstvo - Prag 1947: Mija Stefanović sa Srđanom Kalemberom

seci pripremao mušku i žensku reprezentaciju ove zemlje i držao predavanja za trenere u Gracu, Lincu i Salzburgu.

Na kvalifikacionom olimpijskom turniru 1960. godine, prema podacima iz FIBA, bio je selektor muške reprezentacije Austrije.

Jednu sezonu Stefanović je proveo i u Grčkoj (1965/66) vodeći ekipu Panatnaikosa i ujedno se usavršavajući u trenerskoj struci prateći rad renomiranih američkih univerzitetskih stručnjaka Adolfa Rapa (Kentaki) i Glena Daulera (Ohajo). Svoju trenersku karijeru krunisao je kao selektor ženske reprezentacije Jugoslavije. Sa ženama Mija je učestvovao na dva evropska šampionata, u Miluzu (1962) i Budimpešti (1964).

Stefanović u ulozi selektora jugoslovske ženske reprezentacije

Ukupno je vodio reprezentaciju na 32 utakmice ostvarivši pozitivan skor 19 pobjeda i 13 poraza.

Posle šampionata u Mađarskoj, lekari su mu savetovali da se zbog zdravlja više ne bavi trenerskim poslom. Nije ih u potpunosti poslušao jer je ljubav prema košarci bila jača. Iz bogate trenerske karijere vredno je istaći da je kao trener savetnik učestvovao u pripremama reprezentacije Senegala koja je na Prvenstvu Afrike 1972. godine osvojila prvo mesto.

Napustivši aktivno suđenje i treniranje Stefanović nije otišao iz košarke. U košarkaškim forumima u Jugoslaviji izdvajamo sledeće funkcije koje je obavljao: član Izvršnog odbora KSJ i KSS, predsednik Stručnog saveta KSJ, predsednik Zbora sudija KSS i KSJ, predsednik Udruženja košarkaških trenera Jugoslavije itd.

Miodrag Stefanović jedan je i od naj-

delotvornijih pisaca stručnih radova na temu suđenja i treninga, kao i analiza velikih svetskih i evropskih takmičenja. Napisao je preko 30 stručnih radova. Njegovi radovi objavljeni su u Francuskoj, Italiji, Nemačkoj i SSSR, a kao najznačajnije možemo izdvojiti: Problemi suđenja u košarci (1951), Tehnika i taktika (1952), Kontranapad u košarci (1956), Rad sa mladim košarkašima (1961), Pivot, skok šut (1972), Analiza Svetskog prvenstva u Portoriku 1974.

Kao instruktor FIBA održao je niz predavanja na seminarima širom sveta na temu košarkaške igre i suđenja. Pored ostalih bio je predavač na seminarima za trenere u Tunisu, Maroku i Senegalu 1970, 1972 i 1974 godine i predavač na seminaru za trenere nesvrstanih zemalja u Beogradu 1981. godine. U Jugoslaviji učestvovao je kao predavač na preko 50 seminara za trenere.

Bio je jedan od najiskusnijih komesara FIBA na međunarodnim utakmicama. Tečno je govorio francuski, engleski i nemački, a služio se grčkim i ruskim jezikom.

Biografija Miodraga Stefanovića ne bi bila kompletna da se ne pomene i jedan podatak koji možda nije interesantan za trenersku struku, ali za košarku u celini sigurno jeste. Sistematičan u svemu čega se latio, Mija je posedovao neverovatno uredno sređenu hemeroteku sa člancima o košarci (1940-1945) i foto-dokumentaciju (1941-1961) sa svih događaja na kojima je učestvovao, bilo kao akter, bili kao posmatrač (Prag 1947, Beograd 1954 i 1961, Helsinki 1952, Buenos Ajres 1950...).

Zahvaljujući Stefanoviću, Košarkaški savez poseduje i kompletnu statistiku sa Olimpijskog turnira u Rimu 1960. godine, čime se ne može pohvaliti niko. Čak ni selekcija SAD, koja važi za najorganizovaniju u ovoj oblasti, ne raspolaže statističkim podacima za svoju ekipu sa ovog turnira. U oblasti statistike Mija je bio perfekcionista. Kao dokaz za to navodimo činjenicu da je statistika sa EP u Beogradu 1961 godine i 1975. godine za koju je on bio zadužen jedna od najkompletnijih i najtačnijih statistika urađenih do danas.

Miodrag Stefanović umro je 28. 11.

Uvek u društvu košarkaških prijatelja: Stefanović sa Ačom Nikolićem (gore) i Rankom Žeravicom (dole)

1998. godine u Beogradu u svojoj 76 godini. I u svojim poslednjim danima bio je aktivan na sudijskom i trenerskom planu, do kraja odan svojoj večitoj ljubavi košarci. Entuzijazam i ambicioznost čoveka koji je bio u osmoj deceniji života bili su frapantni i ovaj članak je samo jedan od načina da se takvi ljudi otrgnu od zaborava i zuba vremena.

**Pripremio:
Milan Tasić**

Piše: Marko Petković

Dijalog preko monitora

Pogodnosti koje Internet pruža, poput izvorišta velike količine informacija i njihovog prenosa u roku od nekoliko sekundi sa kraja na kraj planete, mogućnosti kontaktiranja sa ljudima iz najudaljenijih delova sveta i lakoća korišćenja, omogućile su razvoj i unapređivanje ljudskog saznanja iz raznih delatnosti. Naravno, ni košarka nije bila izuzetak.

Koliko vama može koristiti postojanje ovakve baze podataka možete sami doneti sud, pogotovo ako čitate u "Treneru" rubriku "Internet", koja vam u svakom broju prenosi informacije iz sveta košarke.

U ovom broju smo se osvrnuli na vrstu direktne komunikacije koju mogu uspostaviti korisnici Interneta, tj. košarkaška publika, sa našim trenerima.

Postoji nekoliko načina da se ovo ostvari, od kojih se najčešće koriste elektronska pošta i forumi na veb sajtovima.

U svetu, pre svega u NBA ligi, najzastupljeniji vid komuniciranja jeste elektronskom poštom. Kakva je situacija kod nas kada je reč o ovakvoj vrsti dijaloga preko računara?

"Desi se da ponekad stigne mejl klubu, ali to nije previše zastupljeno. Uglavnom dolaze kada je reč o nečem značajnom, poput ovih dešavanja u vezi sa Jadranskom ligom proteklih godinu dana" - reči su Vladimira Sibinovića, portparola KK Partizan. "Mišljenja uglavnom variraju od podrške do kritike."

Predstavnik za štampu drugog finaliste ovogodišnjeg plej ofa, KK Železnik, gospodin Davor Ristović, preneo je svoja iskustva: "Mi imamo klupski mejl na koji navijači i svi zainteresovani mogu da šalju svoje stavove. Do sada nismo dobijali ništa značajno, tako da nije ni bilo potrebe da to objavljujemo na sajtu." Na pitanje da li su imali ideju da makar jednom u sezoni organizuju razgovor preko četa između trenera i navijača, gospodin Ristović smatra da "to nije toliko rasprostranjeno kod nas. Teško bi to izveli i klubovi sa brojnijom publikom, poput Partizana i Zvezde. Međutim, imali smo ideju da napravimo anketu i ostavimo nedelju dana za pitanja i mišljenje publike, pa bi trener odgovarao.

O komunikaciji preko četa(chat) razmišljali su i u Partizanu: "Ja lično sam imao takvu ideju." rekao je Sibinović i dodao: "Međutim stvar je u tome da su treneri različiti, tako da je, od čoveka do čoveka, različit nivo znanja rada na kompjuteru." Konkretno, kada je reč o prvom treneru KK Partizan, Duletu Vujoševiću, do toga nije došlo. Zašto? "Nismo ga pitali, pre svega, zato što naš sajt, ako se ne računaju ljudi koji ga tehnički održavaju, uređujem samo ja i imam još jednog saradnika, tako da nismo bili u mogućnosti da uradimo nešto slično. Naravno, neizostavna je i komunikacija sa javnošću, ali tu pre svega mislimo na novinare."

Ipak, da u KK Crvena zvezda ne misle samo na novinare, otkriva nam portparol ovog kluba, Ilija Kovačić: "Upravo ove godine pokušavamo da ohrabrimo sve navijače da pišu trenerima i igračima. Od ove sezone, na našem internet sajtu postavili smo 'Fan mail'. Na tu adresu, zainteresovani navijači će moći da pošalju direktnu poruku treneru i igračima. I do sada je postojao mejl na koji je publika mogla da piše, ali to nije bilo direktno obraćanje, već mejl košarkaškog kluba." Kako će to da funkcioniše? "Na tu adresu će moći da pišu svi zainteresovani, a mi ćemo jednom nedeljno da ta pitanja i odgovore na njih, objavljujemo na zvaničnom sajtu KK Crvena zvezda." O dijalogu preko četa još nema govora: "Za sada ništa. U principu, ovaj 'Fan mail' je neki početak te direktne komunikacije, ali videćemo. Želja nam je da vratimo one prave ljubitelje košarke i da ih podstaknemo da sarađuju sa nama."

Drugi vid dijaloga na Internetu predstavljaju forumi. Na sajtovima domaćih košarkaških ekipa foruma nema. Zašto je to tako objašnjava nam Vladimir Sibinović: "Ne postoji forum na našem sajtu jer smatramo da je za navijačka mišljenja mesto na sajtu navijača. Druga stvar je tehničke prirode.

Na forumima navijačkih sajtova mogu se naći komentari, kritike i ponekad pohvale na račun trenera. Da li se ti stavovi prate i koliko dopiru do trenera, portparol KK Partizan je mišljenja da tim stavovima ne bi trebalo pridavati posebnu pažnju: "Ja ih pratim jer oni predstavljaju neku vrstu sondiranja

javnog mnjenja, tj. njegovog odraza, ali pridajemo im onoliku važnost koliko i zaslužuju i koliko utiču na rad kluba." I predstavnici Crvene zvezde imaju slično mišljenje: "Generalno gledano, kada je reč o forumima, u samom začetku te vrste komunikacije, komentari čitalaca su imali neki određen značaj, međutim u poslednjih godinu dana, to je potpuno izgubilo bilo kakav kriterijum jer je oko 90 odsto komentara navijački obojeno i nemaju nikakve veze sa realnošću. Koliko su treneri Zvezde upoznati sa dešavanjima na internetu, gospodin Kovačić prenosi: "Treneri Sagadin i Trifunović su upoznati sa tim mišljenjima jer i oni koriste internet, stoga su im te varijante koje nemaju direktne veze sa klubom dobro poznate."

Razvojem tehnologije, Internet je postao mnogo dostupniji pojedincima, a pogotovo klubovima: "U KK Partizan treneri mogu bez problema da koriste kompjutere i da idu na Internet. Naš stručni štab koristi Internet prvenstveno za skauting i razne druge stvari i to uglavnom radi pomoćnik trenera. Iskreno da kažem, ne znam da li Dule Vujošević koristi kompjuter kod kuće, ali ovde, kada je reč o svim potrebnim informacijama, dobija ih od svojih pomoćnika, tj. stručnih ljudi koji su zaduženi za to. Međutim, ako trenera još nešto interesuje, on u klubu ima sve uslove za to, pa čak može i da koristi kompjuterski centar u dvorani Pionir."

Kao što se može zaključiti, komunikacija publike i trenera, u našoj zemlji je počela polako da se menja. Pošto je poznavanje rada na kompjuteru već postala nužnost, imamo osnova da se nadamo da će dijalog između ova dva faktora, ne samo u košarci već i u drugim sportovima, da se popravi kako vreme bude prolazilo. Za sada možemo samo da ohrabrujemo i jedne i druge da komuniciraju i da se trude da, kada je reč o navijačima, budu objektivniji, da izostave emocije i kada pišu da to rade "hladnih glava". Kada je reč o trenerima, oni bi trebalo da se što više kompjuterski obrazuju i izlaze u susret ljudima koji žele da ih kontaktiraju, jer "teško je čoveku koji ima šta da kaže, a ne nađe slušaoca, a još je teže slušaocima koji ne nađu nikoga ko bi imao šta da im kaže."

Priredio: Čedo Maričić
viši košarkaški trener

Zonska odbrana 2-3 Sirakjuz univerziteta

(Syracuse University)

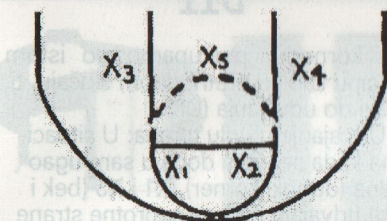
Prilikom odabira teme za ovaj broj **TRENER-a** razmišljao sam da li će široki trenerski auditorijum u našoj zemlji više zainteresovati nešto što je aktuelno zadnjih nekoliko meseci ili da pogleda retrospektivu nečega što je bilo aktuelno pre više od dve decenije, ali sigurno nije zaboravljeno ni dan-danas. Da bih izbegao dvoumljenje, jednostavno sam se opredelio da prikazem i jedan i drugi tekst. Prvi tekst govori o zonskoj odbrani 2-3 Sirakjuz Univerziteta (SU), ovogodišnjeg šampiona NCAA lige, koja se u principu i ne može okarakterisati kao klasična zonska odbrana, već više kao neki vid match-up zone. Iako su mnogi osporavali ovaj vid odbrane, kao i trenera SU Džima Boejma (Jim Boenheim), on je ostao dosledan svojoj filozofiji i svojim principima, što je na kraju i donelo izuzetan rezultat. U drugom tekstu ćemo se podsetiti legendarnog Džona Vudena (John Wooden) i njegovog čuvenog napada preko visokog posta koga je sa velikim uspehom koristio na UCLA Univerzitetu (University of California Los Angeles). Oba teksta se mogu naći na sajtu www.espn.go.com/ncb, a priredio ih je Fran Frašila (Fran Fraschilla), poznati komentator i košarkaški analitičar ESPN televizijske mreže.

Zonska odbrana se "pojaviła" ubrzo pošto je Dr Džejsms Nejsmit (James Naismith) postavio korpu na balkon dvorane YMCA Univerziteta u Springfieldu (Springfield). Drugim rečima, zonska odbrana postoji još od samih početaka košarke. Mičigen Stejt Univerzitet

SU). I kao što je bio slučaj i ranijih godina i sadašnji tim SU se sastoji od relativno visokih, dugorukih bekova i brzih i vrlo aktivnih krilnih igrača koji imaju sposobnost da pokriju dosta prostora u odbrani.

Pre svega, navešćemo neke razloge zbog kojih zonska odbrana može da bude efikasna:

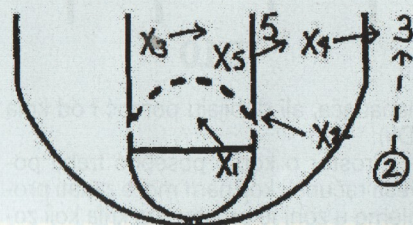
1. Brzina i visina igrača može efikasno da spreči otvorene šuteve za tri poena
2. Većina timova najviše vremena provodi uvežbavajući napade protiv odbrane čovek na čoveka
3. Lakše je predvideti šta će protivnička ekipa učiniti protiv zonske odbrane, nego protiv odbrane čovek na čoveka (mnogo je više napada koji se pripremaju protiv odbrane čovek na čoveka)
4. Može da sačuva "važne" igrače od problema sa ličnim greškama

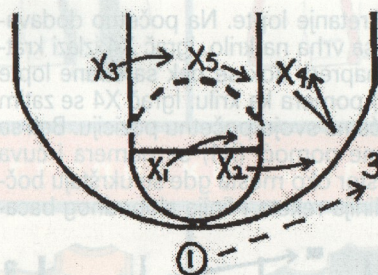
D1

(MSU), je sa legendarnim Medžikom (Magic Johnson) 1979. godine osvojio NCAA šampionat igrajući gotovo isključivo zonsku odbranu 2-3.

U današnjoj univerzitetškoj košarci (NCAA), većina trenera koristi zonsku odbranu kao alternativnu. Ali, pod rukovodstvom Džona Čejnija (John Chaney) i Džima Boejma (Jim Boenheim), Univerziteti Templ (Temple) i Sirakjuz (Syracuse) koriste zonsku odbranu kao primarnu i primenjuju je bolje nego ostali već više od dve decenije. U slučaju Sirakjuz Univerziteta (SU), njihov izbor je 2-3 zonska odbrana i ona predstavlja veoma dobro "oružje" u Big East konferenciji za "Orangemen" (Narandžasti, kako se popularno zovu studenti

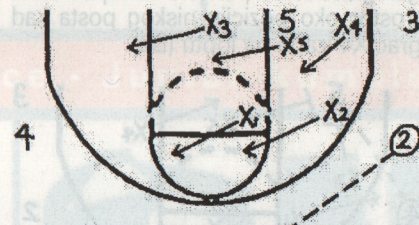
D2

D3

5. Može donekle da "sakrije" slabije odbrambene igrače
6. Može da bude dobra kada je skok u odbrani u pitanju, kao i kontranapad zbog položaja igrača u zoni

U šampionskoj ekipi, ove godine, na poziciji plejmejкера (1) je bio 188 cm visoki brucoš Geri Meknamara (Gerry McNamara), na poziciji drugog beka (2)

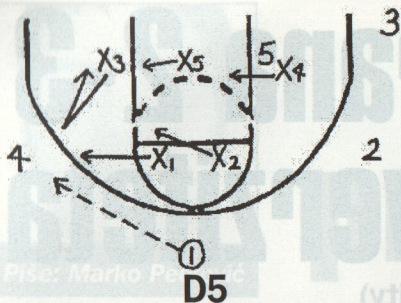

D4

je bio 199 cm visoki Kit Duejni (Kueh Duany). Na poziciji krila (3) je igrao Karmelo Antoni (Carmelo Anthony), 204 cm visoki brucoš (koji je bio i najbolji igrač finala, što je izuzetan uspeh za jednog brucoša). Drugi krilni igrač, snažno krilo (4) je bio Hakim Vorik (Hakim Warrick), takođe visok 204 cm, a na poziciji centra je bio 214 cm visoki Kreg Fort (Craig Forth).

Na dijagramu broj 1 vidimo početni raspored zonske odbrane 2-3 SU. Meknamara (X1) i Duejni (X2) su postavljeni u prednjoj liniji tako da im se ruke dodiruju i time sprečavaju da lopta dođe do igrača na poziciji visokog posta. Antoni (X3) i Vorik (X4) su postavljeni oko 0,5 metara izvan linije reketa, dok se Fort (X5) nalazi na sredini reketa (D1).

Sada ćemo da vidimo kako se ova formacija ponaša, tj. pomera u odnosu

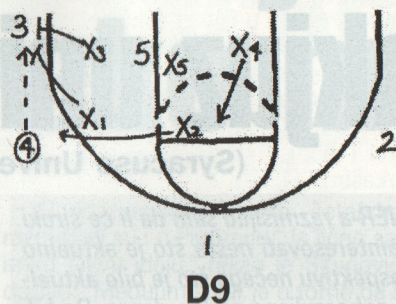

na pomoć, tj. da spreči eventualno dodavanje na poziciju visokog posta (D3).
Na povratni pas na vrh (igraču broj 1), igrači se vraćaju u svoj početni ras-

korner", SU se brani tako što igrači X3 i X5 (krilo i centar) udvajaju igrača napada broj 5 koji je primio loptu u tom prostoru, dok krilo sa suprotne strane čuva prostor ispod koša. Ukoliko ne dođe do gore navedenog udvajanja, može doći do velikih problema (D7).

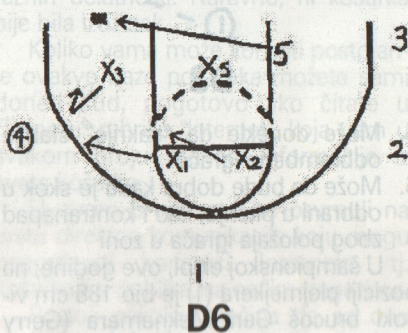
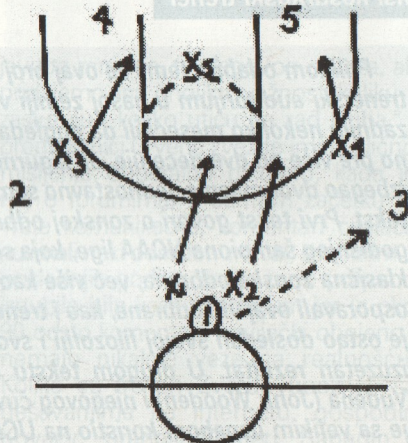
Ukoliko je ekipa koja napada primorana da driblingom dođe do "skraće-

na kretanje lopte. Na početno dodavanje sa vrha na krilo, igrač X4 izlazi kratko napred, dok se bek sa strane lopte (X2) pomera ka krilu. Igrač X4 se zatim vraća na svoju početnu poziciju. Bek sa strane pomoći (X1) se pomera i čuva prostor oko mesta gde se ukrštaju bočna linija reketa i linija slobodnog bacanja.

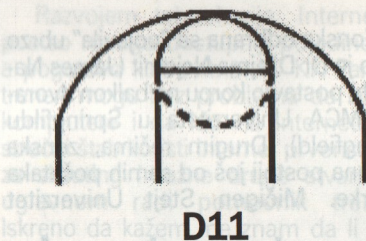
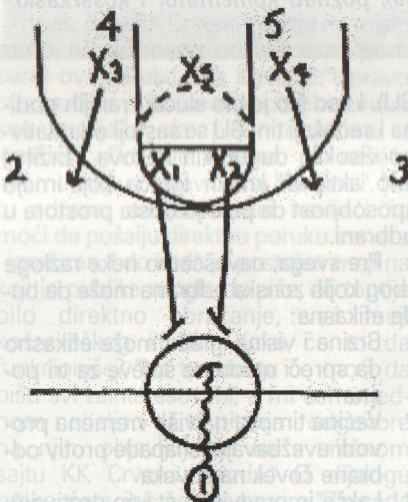

pored. Veoma je bitno da se bekovi vrate na svoje pozicije brzo, zbog toga što će kvalitetne ekipe sigurno pokušati da napadnu napadnu zonu prodorom (D4).

Kada se lopta prebaci na suprotno krilo, igrač X3 mora da "iskoči" da zaustavi igrača napada broj 4, dok se igrač X1 ne vrati i pomeri ka krilu. Kao što se može primetiti, bekovi čuvaju tri spoljna

nja. Igrač X5 se pomera ka lopti i čuva prostor oko pozicije niskog posta kad igrač X4 izađe na loptu (D2).

nog kornera", postupamo po istom principu kao i u prethodnom slučaju, tj. dolazi do udvajanja (D8).

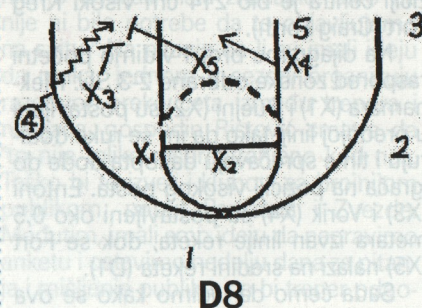
Udvajanje u uglu terena: U situacijama kada se lopta doda u sam ugao terena (duboki korner), X1 i X3 (bek i krilo) udvajaju. Bek sa suprotne strane (X2), se pomera na stranu lopte i pokušava da spreči eventualni povratni pas do igrača napada broj 4, igrač X5 (centar) čuva protivničkog centra ispred, dok se krilo sa suprotne strane (X4) pomera do visine linije slobodnih bacanja, da bi sprečio eventualni dijagonalan pas (D9).

Udvajanje beka: Povremeno, kao faktor iznenađenja, posle time out-a ili izmene igrača, bekovi SU (X1 i X2) agresivno istrčavaju i udvajaju igrača sa loptom tek što je on prešao središnju liniju terena. U toj situaciji krila (X3 i X4) takođe agresivno izlaze da spreče dodavanje na krila (igračima 2 i 3), dok X5 (centar) čuva prostor oko koša (D10).

Ukoliko napadač i pored udvajanja uspe da doda loptu, odbrana se vraća u početnu formaciju, tj. 2-3 raspored (D11).

Na dodavanje u ugao terena, igrač X4 agresivno izlazi na loptu, igrač X5 se pomera ka poziciji niskog posta i brani prostor gde se nalazi igrač napada broj 5, dok se bek na strani lopte "povlači"

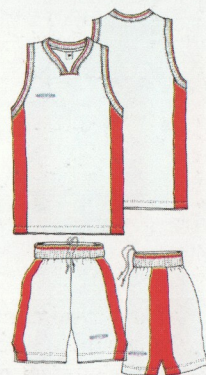
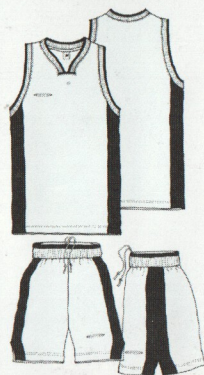
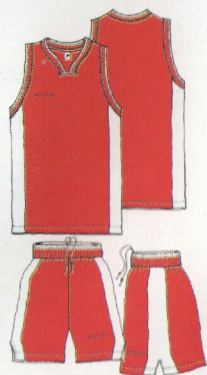
napadača, ali dobijaju pomoć i od krila (D5).

Prostor o kome posebno treba pomenuti računa i koji nam može zadati probleme u zoni je prostor iza krila koji zovemo "skraćeni korner". Taj prostor je povremeno "otvoren" zbog toga što igrač X3 mora da izađe da za trenutak zaustavi igrača napada broj 4 (D6).

Ukoliko dođe do pasa u "skraćeni

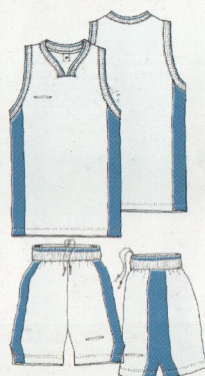
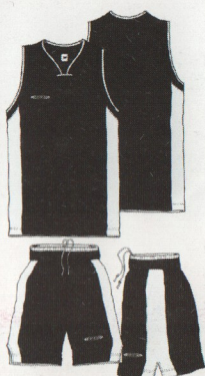

Zvanični sponzor za opremu KK "Crvena Zvezda"

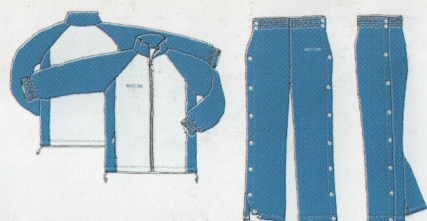
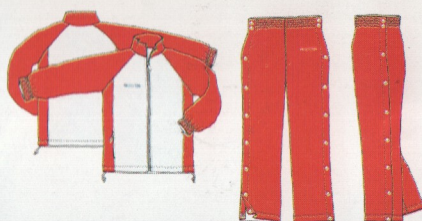

KOŠARKAŠKI KOMPLETI: dresovi, trenerke, čarape

**uz svaki
komplet
POKLON
par čarapa**

Šorcevi - Majice sa dva lica - Nadmajice - Junior kompleti

RANG

PRODAJA SPORTSKE OPREME ZA KLUBOVE

Omladinskih brigada 86, 11070 Novi Beograd

Tel: 011 - 3107 518 - Fax: 011 - 3107 493

Kontakt: Željko Korać - Tel: 011 - 3107 435

SPORT MEDIA

IME ZA VRHUNSKI SPORT

Smetanina 2, 11000 Beograd, Jugoslavija, Tel/Fax: +381 11 666 859, 666 879
www.sport-media.co.yu, E-mail: office@sport-media.co.yu

SPORTSKI MARKETING

TV PRAVA

SPONZORSTVO